

เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
ดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี
จังหวัดชุมพร

CREATIVE ECONOMY AND COMMUNITY POTENTIAL : EFFECTIVENESS OF
THE OPERATIONAL EFFICIENCY OF OTOP NAWATWITHI TOURISM
COMMUNITY ENTREPRENEURS IN CHUMPHON PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

พ.ศ. 2563

KMITL PRINCE OF CHUMPHON -2020-M-60-XXX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CREATIVE ECONOMY AND COMMUNITY POTENTIAL : EFFECTIVENESS
OF THE OPERATIONAL EFFICIENCY OF OTOP NAWATWITHI TOURISM
COMMUNITY ENTREPRENEURS IN CHUMPHON PROVINCE

A THESIS SUBMITTED IN FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSSINESS ADMINISTRATION
KING MONGKUT'S INTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

2020

KMITL PRINCE OF CHUMPHON -2020-M-60-XXX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2020

KING MONGKUT'S INTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน
ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร
ชื่อนักศึกษา นางสาวนิภาภัทร สุขสวัสดิ์
รหัสประจำตัว 62551903
ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา บริหารธุรกิจ
พ.ศ. 2563
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัญญาภัค หล้าแหล่ง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ศักยภาพชุมชน และประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ 2) ศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร และ 3) ศึกษาศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของ ผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร โดยใช้เทคนิควิธีวิจัยเชิงปริมาณกับกลุ่มตัวอย่างสมาชิกผู้ประกอบการชุมชนและคณะกรรมการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถีในพื้นที่ จังหวัดชุมพร จำนวน 326 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพได้ค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.889

ผลการศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร พบว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ด้านการศึกษา ด้านการสร้างสรรคงาน และด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ตัวแปรอิสระเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้ง 4 ด้าน มีประสิทธิภาพร่วมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตามประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 77.9 สำหรับผลการศึกษาศักยภาพชุมชนส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร พบว่า ศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชนส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมี
นัยสำคัญทาง ทั้งนี้ตัวแปรอิสระ ศักยภาพชุมชนทั้ง 3 ด้าน มีประสิทธิภาพร่วมกัน
พยากรณ์และอธิบายตัวแปรตามประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชน
ท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 78.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis CREATIVE ECONOMY AND COMMUNITY POTENTIAL :
EFFECTIVENESS OF THE OPERATIONAL EFFICIENCY OF OTOP
NAWATWITHI TOURISM COMMUNITY ENTREPRENEURS IN
CHUMPHON PROVINCE

Student Miss NIPAPAT SOOKSAWAT

Student ID 62551903

Degree Master of Business Administration

Program Business Administration

Year 2020

Thesis Advisor Assistant Professor Dr. Chanyaphak Lalaeng

ABSTRACT

Research study on Creative economy and community potential affecting operational effectiveness of OTOP Tourism Community Operators in Chumphon Province. to study the level of creative economy, community potential, and operational effectiveness of entrepreneurs; 2) to study the creative economy affecting the operational effectiveness of OTOP tourism community entrepreneurs in Nawatwithi, Chumphon Province; and 3) to study the potential of communities sent effect on the effectiveness of the operation of OTOP Tourism Community Entrepreneurs, Nawatwithi, Chumphon Province, Using Quantitative Research Methods with a Sample of Members of Community Entrepreneurs and OTOP Tourism Community Committee Nawatwithi in Chumphon Province, 326 samples. The instrument used was a quality-checked questionnaire with a Cronbach Alpha value of 0.889.

The results of the study of creative economy affecting the operational effectiveness of OTOP tourism community entrepreneurs in Nawatwithi, Chumphon province revealed that the creative economy in the use of knowledge, education, job creation Moreover, the use of intellectual property had a positive effect on the operational effectiveness of the OTOP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ III. แจ้งอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

tourism operators in Nawatwithi, Chumphon Province with statistical significance. In this regard, the independent variables in the creative economy in all four areas were effective in predicting and explaining variables according to the operational effectiveness of OTOP tourism community entrepreneurs in Nawatwithi, Chumphon Province by 77%. 9 As for the results of the study of community potential affecting the operational effectiveness of OTOP tourism community entrepreneurs in Nawatwithi, Chumphon province, it was found that the community's leadership potential participation aspect And the community culture has a positive effect on the effectiveness of the OTOP tourism operators in Nawatwithi, Chumphon Province significantly. independent variables The potential of the community in all three areas was effective in predicting and explaining variables according to the operational effectiveness of OTOP tourism operators in Nawatwithi, Chumphon Province by 78.2%.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร สำเร็จได้ด้วย เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือในการให้ข้อมูล คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และกำลังใจจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. ชัญญาภัค หล้าแหล่ง ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้สละเวลาชี้แนวทาง ตรวจสอบรายงานติดตามความคืบหน้า รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มาทุกขั้นตอน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำโครงการพิเศษนี้ตลอดมา ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และแนวทางแก้ไข ปัญหาต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าอิสระมา จนทำให้สำเร็จได้ด้วยความสะดวก ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านไว้เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นายสุนทร ใฝ่ญา ผู้ใหญ่บ้าน บ้านเกาะเสม็ด หมู่ที่ 3 ตำบลบางสน อำเภอบางขัน จังหวัดชุมพร ที่เป็นที่ปรึกษาให้ข้อมูล แนวทางวิธีดำเนินการ คำแนะนำ และกำลังใจ ในการทำโครงการพิเศษครั้งนี้แก่ผู้วิจัยด้วยความยินดียิ่ง

และที่สำคัญที่สุดกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ และให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านในการศึกษาเล่าเรียนตลอดมา จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทั่วไปในการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาต่อไปให้มีความทันสมัยและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นิภาภัทร สุขสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
1.7 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.9 คำศัพท์นิยามเฉพาะ.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์.....	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการชุมชนและศักยภาพชุมชน.....	17
2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงาน.....	27
2.4 การจัดการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี.....	33
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
3.1 การออกแบบการศึกษา.....	54
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	56
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
3.5 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ VI อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
4.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์.....	67
4.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน.....	73
4.4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโฮมอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร.....	77
4.5 ผลทดสอบสมมติฐาน.....	79
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	83
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	87
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือแบบสอบถาม.....	101
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	109
ภาคผนวก ค ผลการทดสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	115
ภาคผนวก ง ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์.....	121
ประวัติผู้เขียน.....	149

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ VII อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ ตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	สรุปแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย..... 42
3.1	แสดงจำนวนประชากรในชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถีจังหวัดชุมพร..... 57
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ..... 64
4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ..... 64
4.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา..... 65
4.4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทผู้ประกอบการโอท็อป นวัตวิถี..... 65
4.5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน..... 66
4.6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับสถานภาพ..... 66
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร..... 67
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร..... 69
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร..... 71
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร..... 72
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร..... 73
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน ด้านผู้นำของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร..... 74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และ VIII อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร.....	75
4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชนของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร.....	76
4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร.....	77
4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีทั้งหมด.....	79
4.17 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร.....	80
4.18 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของศักยภาพชุมชน ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร.....	81
4.19 แสดงสรุปผลสมมติฐาน.....	82

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
3.1 แนวความคิดการศึกษาวิจัย.....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และขโมยอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

สังคมในปัจจุบันภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การประกอบธุรกิจเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เคยพบมาก่อน ส่งผลให้ในหลายธุรกิจมีการแข่งขันกันมากขึ้น และด้วยแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเน้นหนักที่จะกระจายความเจริญลงสู่ท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจุบันเอกชนเองก็มีการรวมกลุ่มกันอยู่มากมายในการประกอบธุรกิจ และส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดเล็ก หรือกลุ่มอาชีพต่างๆ จัดตั้งเพื่อผลิตและจัดจำหน่ายสินค้าด้วยตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนในชุมชนต่างสรรหาองค์ความรู้และทุนทางทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่มาสร้างผลผลิตให้เกิดรายได้ขึ้น

ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) มีกรอบแนวคิด ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาภาคผลิตและบริการให้สามารถแข่งขันได้ เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและรายได้ที่ดีขึ้น รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีแนวทางเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ และพันธกิจกระทรวงมหาดไทย ข้อ 4. เสริมสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก รัฐบาลปัจจุบันมีนโยบายลดความเหลื่อมล้ำของสังคมที่มุ่งเน้นสร้างรายได้ และความเจริญ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ โดยให้ภาคเอกชน และภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการร่วมกับภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ (คู่มือบริหารโครงการชุมชนท่องเที่ยว โอทอปนวัตกรรม วิถี, 2561)

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ขององค์ประกอบร่วมแนวคิด การขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรมของคนในชุมชนเพื่อตอบสนองต่อระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบันการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ขึ้นต่อความสำคัญของคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และการให้บริการ ผู้ประกอบการต้องทำความเข้าใจว่าผลิตภัณฑ์มิใช่เพียงวัตถุที่มีตัวตนจับต้องได้ เท่านั้น สิ่งที่เสนอขายสู่ตลาดเพื่อความสนใจ การจัดหา การใช้หรือการบริโภคที่สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ ประกอบด้วยสิ่งที่สัมผัสได้และสัมผัส ไม่ได้ เช่น บรรจุภัณฑ์ สี ราคา คุณภาพ ตราสินค้า บริการและชื่อเสียงของผู้ขาย ผลิตภัณฑ์อาจจะ เป็นสินค้า บริการ สถานที่ บุคคล หรือความคิด ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตน ก็ได้ ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ มีคุณค่า ในสายตาของลูกค้า การกำหนด

กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ต้องพยายามคำนึงถึงความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ หรือความแตกต่างทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แข่งขัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีการวิจัยวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้า OTOP หลายพื้นที่ของประเทศไทย ยังต้องการแก้ปัญหาและการสนับสนุนหลายด้าน ส่งเสริมการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการผลิต การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สมุนไพรท้องถิ่น ให้แก่ผู้สนใจในชุมชน เพื่อถ่ายทอดไปยังสมาชิกรุ่นต่อไป ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ส่งเสริมการศึกษาดูงาน การจัดกิจกรรมและสร้างร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้า ประเภทเดียวกันทั่วประเทศให้มากขึ้น นอกจากนี้ ผลศึกษาแนวทางการพัฒนา OTOP ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อระดับศักยภาพของผู้ประกอบการ ได้แก่ จำนวนสมาชิก ความสม่ำเสมอของยอดขาย ความสัมพันธ์กับผู้ขายวัตถุดิบ การจัดทำฐานข้อมูลของลูกค้า การให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชน และการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้วยปัญหาด้านการ จัดการวัตถุดิบ มะพร้าว รากยอ แก่นฝาง เปลือกสมอ ต้นคราม ดอกดาวเรือง มีน้อยลงและพื้นที่ ถูกตัดแปลงเป็นอาคารบ้านเรือนหรือร้านค้า ประกอบกับลูกหลานไม่สืบทอดอาชีพเกษตรกรรม และแปรรูป รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุน ส่งเสริม และแก้ไขปัญหาในส่วน ของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจาก ส่วนงานราชการหรือท้องถิ่นควรสำรวจความต้องการและให้การสนับสนุนการพึ่งตนเอง โดยใช้วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและทรัพยากรที่มีอยู่ พัฒนาสินค้าหรือบริการ เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น ของที่ระลึก และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย (สุดถนนอม ตันเจริญ, 2560)

โครงการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี เกิดขึ้นโดยรัฐบาล มีนโยบายลดความเหลื่อมล้ำของสังคมที่มุ่งเน้นสร้างรายได้ และความเจริญ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ โดยให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมดำเนินการร่วมกับภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ที่เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับประเทศ คือ คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอ.นตผ.) เป็นผู้ขับเคลื่อน และมอบหมาย ให้กรมการพัฒนาชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบหลักส่งเสริมการดำเนินงาน โอท็อป จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 16 ปี โดยร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนส่งเสริม ยกกระดับผลิตภัณฑ์ และพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลาย เพื่อให้ขายได้ มุ่งปรับตัวสู่การค้าแบบสากลทำให้ผลิตภัณฑ์ของคนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่สามารถแข่งขันได้ต้องออกไปขายสินค้าตามที่ต่าง ๆ ไม่มีความสุข รายได้ไปตกอยู่กับผู้ประกอบการคนเดียวหรือบางกลุ่ม ไม่กระจายถึงประชาชนกลุ่มใหญ่ในชุมชนอย่างแท้จริง ทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานราก ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควรประกอบกับรายได้จากการท่องเที่ยวที่เป็นกระแสหลักของประเทศ ส่วนใหญ่ตกไปอยู่ใน กลุ่มทุนเอกชน เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ห้างร้านใหญ่ ๆ กรุ๊ปทัวร์ ไม่ลงไปถึงฐานรากเช่นเดียวกัน

จากโครงการ โอท็อปนวัตวิถี ของกรมพัฒนาชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ทำให้ทราบศักยภาพของชุมชนในจังหวัดชุมพรในหลายกลุ่มโดย จังหวัดชุมพรได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการ โอท็อปนวัตวิถี จำนวน 8 อำเภอ ได้แก่ 1. อำเภอปะทิว 2. อำเภอท่าแซะ 3. อำเภอสวี 4. อำเภอทุ่งตะโก 5. อำเภอพะโต๊ะ 6. อำเภอละแม 7.อำเภอหลังสวน 8. อำเภอเมือง เป็นชุมชนที่สามารถผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินค้าได้อย่างมีคุณภาพ แต่ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการอีกหลายด้าน ได้แก่ การจัดการบรรจุภัณฑ์ที่ถูกต้องเหมาะสมตามคุณลักษณะของสินค้าที่ผลิต การเก็บรักษาสินค้าให้มีอายุการบริโภคที่ยาวนานขึ้น ตลอดจนการบริหารจัดการธุรกิจในภาพรวมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ที่จะสามารถต่อยอดเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคตได้ ตัวผู้ประกอบการในกลุ่มมีกระตือรือร้นพร้อมที่จะเปิดรับองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ชุมชนท่องเที่ยวอโศก นวัตกรรม มีจุดเด่นทางด้านผลิตภัณฑ์สินค้าของชุมชน แต่ผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนขาดบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถแยกความแตกต่างของผู้ประกอบการได้ว่าเป็นสินค้าของชุมชนใด เพราะขาดการสร้างความแตกต่างของสินค้าแต่ละชุมชน อีกทั้งขาดสื่อประชาสัมพันธ์ อาทิเช่น โปรชัวร์ โปรโมท สื่อออนไลน์ ภาพ วิดีโอ เป็นต้น และเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าตามท้องตลาด ช่องทางการจัดจำหน่ายอย่างจำกัด การส่งเสริมการตลาดก็ไม่มี การดำเนินอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ไม่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง ผู้บริโภคไม่สามารถหาสินค้าเหล่านี้จากร้านจำหน่ายทั่วไป มาบริโภคในชีวิตประจำวันได้ ทำให้สินค้าที่มีคุณภาพดียังไม่เป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้บริโภคอย่างแพร่หลายนัก

จากความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับคุณค่าในสายตาของผู้บริโภค ความทันสมัย และปัญหาที่เกิดจากการแข่งขัน ประกอบกับการศึกษาความต้องการของวิสาหกิจ ชุมชนในพื้นที่ จ.ชุมพร พบว่า ชุมชนท่องเที่ยวอโศก นวัตกรรม จังหวัดชุมพร มีความโดดเด่นในการดำเนินงานและสมาชิกมีส่วนร่วมมาช้านานมากกว่า 10 ปี จะเป็นต้นแบบที่ดีในการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดชุมพร ซึ่งทำการผลิตและจำหน่ายสินค้าจากวัตถุดิบธรรมชาติในท้องถิ่น ทั้งทางบก ทางน้ำ และอื่นๆอีกมากมาย แต่ประสบปัญหา ด้านการเก็บวัตถุดิบคือการปลูกและการเก็บผลผลิตมาแปรรูป เนื่องจากลูกหลานนิยมไปทำงานโรงงานและบริษัทในเมืองมากกว่าทำการเกษตรและแปรรูป ซึ่งสามารถส่งเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว ได้ ต่อไปการผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นจะสูญหายไป ทำให้ผู้วิจัย เล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมชุมชนท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยศึกษาความต้องการของผู้บริหารและสมาชิกของชุมชนท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ประกอบกับความต้องการของลูกค้า ที่เป็นนักท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองหลักเมืองรองของรัฐบาล เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน ผู้บริหารองค์การต้องการทำการปรับปรุงแบบโครงสร้างองค์การให้เหมาะสม โดยการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อลดความฟุ่มเฟือย ในการใช้ทรัพยากรทางธุรกิจและสามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ละเลย ต่อ คุณ ภาพ ใน ส ภ า ว ก า ร ณ์ ปี จ ุ บ ัน ผู้ประกอบการภายในประเทศมีอยู่หลายระดับ ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ขนาดกลาง และขนาดย่อม รวมถึงผู้ผลิตในชุมชน ผู้ประกอบการ บางรายสามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งออกได้ แต่ยังมีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เป็นผู้ประกอบการขนาด ย่อมและผู้ผลิตในชุมชนที่ต้องการการพัฒนา และการส่งเสริมเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้มอบหมายให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจัดทำโครงการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้นเพื่อเสริมสร้างให้ชุมชนนำภูมิปัญญาและทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตเป็น ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ

จากที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาศัยสิ่งที่ชุมชนในจังหวัดชุมพรมีความโดดเด่น นั่นก็คือ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ เริ่มจากการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง ทำการศึกษาบริบทเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร จัดทำรูปแบบและเข้าสู่กระบวนการการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดความสามารถทางการแข่งขัน และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับกลุ่มชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร และเป็นต้นแบบในการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในชุมชนอื่นๆต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพรหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

1.3.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

1.3.3 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 ตัวแปรต้น

1.4.1.1 เศรษฐกิจสร้างสรรค์

1.4.1.1.1 การใช้ความรู้

1.4.1.1.2 การศึกษา

1.4.1.1.3 การสร้างสรรค์งาน

1.4.1.1.4 การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา

1.4.1.2 ศักยภาพชุมชน ประกอบด้วย

1.4.1.2.1 ปัจจัยด้านผู้นำ

1.4.1.2.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.1.2.3 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชน

1.4.2 ตัวแปรตาม

1.4.2.1 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วย

1.4.2.1.1 มุมมองด้านการเงิน

1.4.2.1.2 มุมมองด้านลูกค้า

1.4.2.1.3 มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ

1.4.2.1.4 มุมมองด้านพนักงาน

1.5 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 H1a - H1d

H1a เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

H1b เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

H1c เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรคงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

H1d เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

สมมติฐานที่ 2 H2a – H2c

H2a ศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

H2b ศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

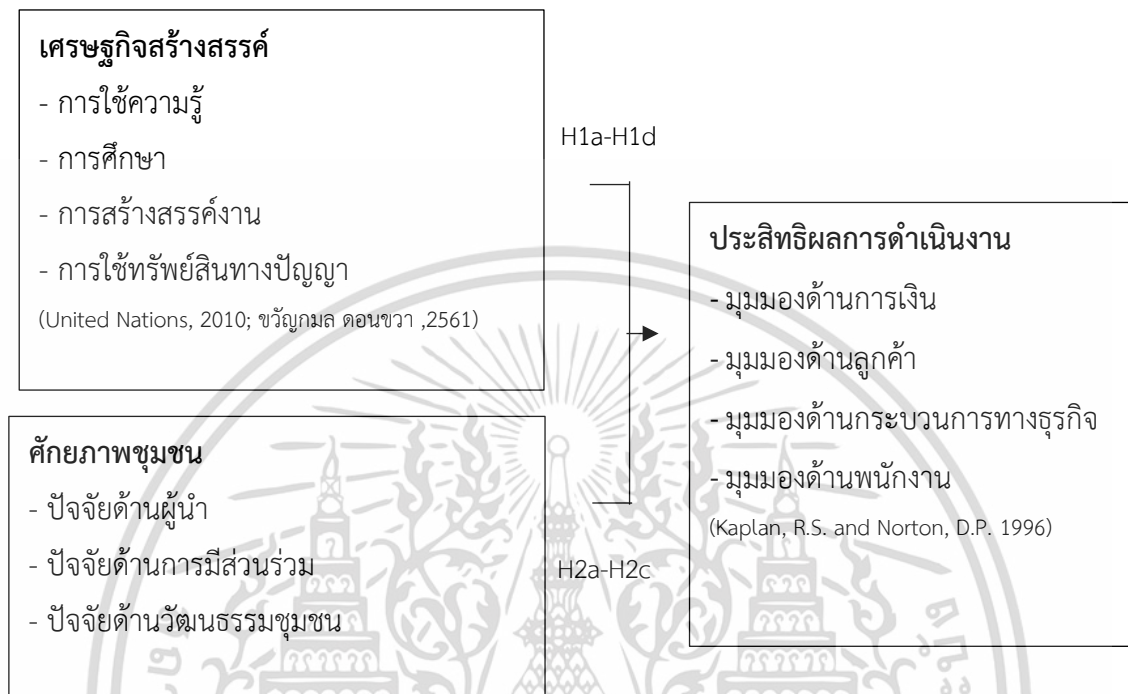
H2c ศักยภาพชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ สำหรับการศึกษาครั้งนี้เลือกวิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1.7.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร สำหรับตัวแปรอิสระเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ United Nations, 2010 และขวัญภมล ดอนขวา , 2561 โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1.7.1.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

1.7.1.1.1 เศรษฐกิจสร้างสรรค์

1.7.1.1.1.1 การใช้ความรู้

1.7.1.1.1.2 การศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.1.1.1.3 การสร้างสรรค์งาน

1.7.1.1.1.4 การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา

1.7.1.1.2 ศักยภาพชุมชน

1.7.1.1.2.1 ปัจจัยด้านผู้นำ

1.7.1.1.2.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม

1.7.1.1.2.3 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชน

1.7.1.2 ตัวแปรตาม

1.7.1.2.1 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน

1.7.1.2.1.1 มุมมองด้านการเงิน

1.7.1.2.1.2 มุมมองด้านลูกค้า

1.7.1.2.1.3 มุมมองด้านกระบวนการทางการธุรกิจ

1.7.1.2.1.4 มุมมองด้านพนักงาน

1.7.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษากับผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

1.7.3 ขอบเขตด้านประชากร ศึกษากับสมาชิกผู้ประกอบการชุมชนและคณะกรรมการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถีในพื้นที่ จังหวัดชุมพร ดังนี้

1.7.3.1 สมาชิกผู้ประกอบการชุมชน จำนวน 1,723 ราย (คู่มือบริหารโครงการชุมชนท่องเที่ยว โอท็อป นวัตวิถี, 2561)

1.7.4 ขอบเขตระยะเวลา เดือนธันวาคม 2562 – เดือนกรกฎาคม 2563

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ทราบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยว โอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

1.8.2 ทราบผลกระทบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

1.8.3 ทราบผลกระทบของศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

1.8.4 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในการใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พัฒนาศักยภาพชุมชน ที่นำไปสู่ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการ

1.8.5 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายในการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพัฒนาศักยภาพชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.9.1 เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง องค์ประกอบร่วมของ แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งานและ การใช้ทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ของสังคมและ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสมัยใหม่ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างความมั่งคั่งและสร้างงาน ให้เกิดขึ้นได้ โดยที่สามารถสั่งสมและส่งผ่านจากรุ่นเก่าสู่รุ่นใหม่ ด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

1.9.1.1 การใช้ความรู้ หมายถึง การใช้ศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชนเกี่ยวกับข้อมูลในท้องถิ่นนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาชุมชน

1.9.1.2 การศึกษา หมายถึง การนำเอาความรู้ที่มี อยู่ในชุมชน ความรู้ภายนอกชุมชน ความรู้จากการจัดกิจกรรม ความรู้จากการดูงาน ทำการรวบรวม และแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชน ให้สามารถพึ่งพาตนเองและมีรายได้ในการประกอบอาชีพ

1.9.1.3 การสร้างสรรค์งาน หมายถึง กระบวนการที่ทำให้รายได้ในการประกอบอาชีพดีขึ้น โดยการเพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่เข้าไปในสายผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ การปรับปรุง ผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ และผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ในสายผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีลักษณะ แตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ โดยสามารถสนองความต้องการเดิม หรือความต้องการใหม่ของผู้ซื้อ ได้

1.9.1.4 การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง การใช้ประโยชน์จากผลงานที่เกิดโดยความคิดสร้างสรรค์ของคนในชุมชนเป็นสินค้าเฉพาะพื้นที่ และรวมไปถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณี ท้องถิ่นของชุมชน

1.9.2. ศักยภาพในชุมชน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความพร้อม หรือคุณสมบัติต่างๆที่มีอยู่ จาก การสั่งสมความรู้ ประสบการณ์จากการทำงาน และการสืบทอดภูมิปัญญาต่างๆ นำมาพัฒนาให้เกิด ประโยชน์สูงสุด โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จากการลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่ม ทำให้ เกิดผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์

1.9.2.1 ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่สามารถชักจูง หรือชี้แนะให้สมาชิกในชุมชน ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เพื่อประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการไปอย่างก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.9.2.2 การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่วางแผนไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.9.2.3 วัฒนธรรมชุมชน หมายถึง วิถีชีวิต ประเพณี การเป็นอยู่ ที่อยู่อาศัย วัฒนธรรม ทุกอย่างที่เป็นชุมชนที่บ่งบอกถึงท้องถิ่น จังหวัดชุมพร จุดเด่นของชุมชนที่สามารถเล่าหรือบอกต่อให้กับนักท่องเที่ยวหรือคนที่สนใจ

1.9.3. ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน หมายถึง การชี้วัดชุมชนว่ามีความสามารถในการดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9.4. โอทอป นวัตกรรม เป็นการเปลี่ยนจากที่ชาวบ้านเคยผลิตสินค้าออกไปขายให้เขา เอาริถีชีวิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการ เป็นการพัฒนาแบบระเบิดจากภายใน สนับสนุนให้คนในท้องถิ่นลุกขึ้นมาพัฒนาชุมชนของตนเองให้เข้มแข็ง ดึงอัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิมที่เน้นความเรียบง่าย ซึ่งดำเนินมาหลายชั่วอายุคน มาสร้างเสน่ห์ให้นักท่องเที่ยวประทับใจ และมีสินค้าที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในชุมชนติดไม้ติดมือกลับบ้านไปด้วย

1.9.5. สินค้าโอทอป นวัตกรรม คือสินค้าที่รัฐเข้ามาให้ความช่วยเหลือทุกด้าน เป็นการกระจายรายได้ตามความต้องการของชุมชน โดยใช้ชุมชนเป็นตัวตั้ง เพื่อร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนท่องเที่ยวระดับหมู่บ้านหรือ “แอ่งเล็ก” ที่มีอัตลักษณ์ และช่วยกันยกระดับสินค้าโดยนำนวัตกรรมมาผสมผสานกับวิถีของชุมชนอย่างน้อย 1 หมู่บ้านต่อสินค้า 10 ผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีรายได้ และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริง

1.9.6. ผู้ประกอบการชุมชน หมายถึง ผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆทางเศรษฐกิจ ที่เกิดการจากการรวมกลุ่มของคนในชุมชนทั้งทางภาคการเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และอื่นๆที่เกี่ยวกับการผลิต การบริโภค และการกระจายผลผลิต ให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของชุมชน ทำหน้าที่จัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ ทั้งทุนมนุษย์ ทุนทรัพยากร และทุนทางสังคมที่มีอยู่ เพื่อปรับปรุงคุณภาพความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร เป็นงานศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ของชุมชนท่องเที่ยว โอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร 2. เพื่อศึกษาระดับศักยภาพของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร 3. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร 4. เพื่อศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร 5. เพื่อศึกษาศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

โดยผู้วิจัยได้เสนอแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการชุมชนและศักยภาพชุมชน
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโอท็อป นวัตวิถี
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.1.1 ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ มีความหมายที่หลากหลาย แนว เช่น การสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ หรือ แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบน พื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาที่ เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การส่งเสริมความรู้ของสังคม และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่

John Hawkins (2010) กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ อยู่ในขั้นตอนการพัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่อง คือการสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ องค์การความร่วมมือเพื่อการค้าและการพัฒนา กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็น แนวความคิดในการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้ทรัพย์สินที่เกิดจากการใช้ ความคิดสร้างสรรค์

Hawkins (2001) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ว่า หมายถึง การสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ โดยสาขาการผลิตที่พัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เรียกว่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries: CI) ซึ่งหมายถึงกลุ่มกิจกรรมการผลิตที่ต้องพึ่งพาความคิดสร้างสรรค์ เป็นวัตถุดิบสำคัญ ซึ่งต่อมากองค์กรต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขวัญกมล ดอนขวา (2561) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายความว่า หมายถึง แนวคิด การขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (knowledge) การศึกษา (education) การสร้างสรรค์งาน (creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม (culture) การสั่งสมความรู้ของสังคม (social wisdom) และเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ (technology and Innovation)

ทิปดี ทัพพร (2561) ให้ความหมายว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) เป็นการสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์นอกจากนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นอุตสาหกรรมที่เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความชำนาญ และความสามารถที่มีศักยภาพในการสร้างงาน และความมั่นคงโดยการผลิตและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก กล่าวว่า องค์ประกอบของอุตสาหกรรมใน เศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เน้นบริบทของทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและศิลปะทั้งหมด ทั้งใน รูปสินค้าและบริการที่ต้องอาศัยความพยายามในการสร้างสรรค์งาน ไม่ว่าจะเป็นการทำขึ้นมาโดย ทันทีในขณะนั้น หรือผ่านกระบวนการการผลิตมาก่อน

องค์การยูเนสโก กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง อุตสาหกรรมที่ เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ความชำนาญ และความสามารถที่มีศักยภาพในการสร้างงาน และความ มั่นคง โดยการผลิตและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

นอกจากนี้ The United Nations Conference on Trade and Development หรือ UNCTAD ซึ่งเป็นองค์กรร่วมมือเพื่อการค้าและการพัฒนาได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไว้อย่างสอดคล้องกันว่า เป็นแนวคิดในการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยพื้นฐานสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความสร้างสรรค์ คือ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่บูรณาการระบบ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี นวัตกรรม และทุนทางปัญญาเข้าไว้ด้วยกัน (United Nations, 2010)

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง องค์ประกอบร่วมของแนวคิด การขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับ รากฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ของสังคม และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ การแบ่งประเภทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.1.1.1 ประเภทมรดกทางวัฒนธรรมเป็นกลุ่ม อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และสภาพ สังคม

2.1.1.2 ประเภทศิลปะ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์บนพื้นฐานของศิลปะ และวัฒนธรรม

2.1.1.3 ประเภทสื่อ เป็นกลุ่มสื่อผลิตงานสร้างสรรค์ที่สื่อสารกับคนกลุ่มใหญ่

2.1.1.4 ประเภทสินค้า และบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน

แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.4.1 กลุ่มการออกแบบ

2.1.1.4.2 กลุ่ม New Media เช่น ซอฟต์แวร์ และเนื้อหาดิจิทัล

2.1.1.4.3 กลุ่มบริการทางความคิดสร้างสรรค์ เช่น บริการทางโฆษณา

นันทนาการ งานวิจัยและพัฒนา

2.1.2 นโยบายด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ แม้ว่าประเทศไทยยังอยู่ในขั้นตอนการริเริ่มให้ความสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพมาไม่นานนัก เนื่องจากเป็นแนวคิดการ พัฒนาใหม่ อย่างไรก็ตาม มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆที่อยู่บน พื้นฐานองค์ความรู้และนวัตกรรม ซึ่งมีส่วนเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ดังนี้

2.1.2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่กล่าวถึงเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยตรง แต่ได้กล่าวถึงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ใน ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวทางหลัก ได้แก่

2.1.2.1.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง

2.1.2.1.2 การเสริมสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในระบบเศรษฐกิจ

2.1.2.1.3 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญกับการศึกษา การเพิ่มผลผลิตการผลิต และการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นไปสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ ผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มต่างๆ

2.1.2.2 นโยบายของรัฐบาลของคณะรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของรัฐบาล ได้เริ่มปรากฏให้เห็น เด่นชัดมาตั้งแต่ปี 2545. โดยมีการจัดตั้งองค์การอิสระที่ทำหน้าที่พัฒนาองค์ความรู้และดำเนินกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หลายองค์กร เช่น สำนักงานบริหารและจัดการองค์ความรู้ ศูนย์ สร้างสรรค์งานออกแบบ องค์กรพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และ สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ เพื่อเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ของแต่ละกลุ่มในระยะยาว อย่างไรก็ตาม นโยบายและการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ในระยะที่ผ่านมา ยังขาดความต่อเนื่องและการบูรณาการ

สำหรับนโยบายของรัฐบาลของคณะรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยได้กล่าวไว้ในคำแถลงนโยบายของ รัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา ในส่วนของภาคการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งให้ความสำคัญกับการขยาย ฐานภาคบริการในโครงสร้างการผลิตของประเทศ โดยเพิ่มความหลากหลายของธุรกิจบริการ เพิ่ม มูลค่า และเชื่อมโยงธุรกิจบริการอุตสาหกรรม และการเกษตรเข้าด้วยกันให้เป็นกลุ่มสินค้า เช่น ธุรกิจ สุขภาพ ธุรกิจอาหาร และการท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้าบริการที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของ วัฒนธรรมและภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญญาไทยที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ นอกจากนี้ในภาคการตลาด การค้า และการลงทุน ยังได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่ ไทยมีศักยภาพ โดยเฉพาะสินค้าอาหารและบริการสุขภาพ อุตสาหกรรมภาพยนตร์ สินค้าและบริการที่ใช้นวัตกรรม และภูมิปัญญา และมีแผนการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อ พัฒนาองค์ความรู้และสร้างนวัตกรรม สร้างความเข้มแข็งแก่ผู้ประกอบการไทย สามารถสร้าง มาตรฐานทางธุรกิจ พัฒนาการตลาด และพัฒนาบุคลากร

2.1.3 แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยในปัจจุบัน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการพัฒนา 3 ด้านหลักโดยมี สาระสำคัญ ดังนี้

2.1.3.1 นโยบายรัฐบาล นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของรัฐบาล ได้เริ่ม ปรากฏให้เห็นเด่นชัดมาตั้งแต่ปี 2545 โดยมีการจัดตั้งองค์การอิสระที่ทำหน้าที่พัฒนาองค์ความรู้ และ ดำเนินกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์หลายองค์กร เช่น สำนักงานพัฒนาองค์ความรู้ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ องค์การพิพิธภัณฑน์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ เพื่อเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนา อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่มในระยะยาว อย่างไรก็ตาม นโยบายและการดำเนินงานของ องค์กรเหล่านี้ในระยะที่ผ่านมายังขาดความต่อเนื่อง และการบูรณาการ นโยบายรัฐบาลของ คณะรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ชัดเจน มากขึ้น และเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาตั้งแต่แรกเริ่มเข้า บริหาร ประเทศ โดยได้ระบุไว้ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภาในวันที่ 29 ธันวาคม 2551 ใน หัวข้อ 4.2.3.1 ว่า “ขยายฐานบริการในโครงสร้างการผลิตของประเทศ และเชื่อมโยงธุรกิจภาคบริการ อุตสาหกรรม และเกษตรเข้าด้วยกันให้เป็นกลุ่มสินค้า เช่น ธุรกิจสุขภาพ อาหารและการท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้า บริการที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ไทยที่เชื่อมโยงกับ เทคโนโลยีสมัยใหม่” ซึ่งการกำหนดนโยบายดังกล่าวส่งผลให้มีการใช้ศักยภาพและการพัฒนาต่อยอด ของ อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ไทยได้มีการริเริ่มและต่อยอดจากการดำเนินงาน ที่มีอยู่บ้าง แล้ว ให้เป็นไปอย่างมีทิศทางและจริงจังมากขึ้น

2.1.3.2 แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคม ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 10) มีการดำเนินการผลักดันเรื่องการเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้ และ นวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการให้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ในปี 2550 ได้ทำการศึกษาและเริ่มขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจจากทุนทาง วัฒนธรรม ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับจุดแข็งและข้อได้เปรียบทางวัฒนธรรมของประเทศแล้ว นำมาใช้ประโยชน์โดย หาแนวทางเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในระดับภาคเศรษฐกิจจริงภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้ มุ่งปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการและสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยง ระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.3 การขับเคลื่อนพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะเร่งด่วนในช่วงระยะ 6-9 เดือนแรกของปี 2552 และต่อมาได้มีการจัดทำแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 เพื่อสร้างงานและสร้างรายได้โดยการลงทุนของภาครัฐในโครงการที่จะสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต พร้อมกับสร้างโอกาสของภาคเอกชนในการลงทุน ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการดำเนินการพัฒนา ศักยภาพเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นแผนงานภายใต้ แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 (SP2) แผนงานพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ครอบคลุมสาขาการพัฒนา 6 ด้าน ได้แก่

1. มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาและความหลากหลายทางชีวภาพ
2. เอกลักษณ์ศิลป์และวัฒนธรรม
3. งานช่างฝีมือและหัตถกรรม
4. อุตสาหกรรมสื่อ บันเทิง และซอฟต์แวร์
5. การออกแบบและพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์
6. การขับเคลื่อนและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.1.4 กลไกในการขับเคลื่อนในปัจจุบัน ปัจจุบันมีหน่วยงานภาครัฐและองค์การมหาชนหลายแห่งที่เริ่ม มีบทบาทหน้าที่และ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการดำเนินงานทั้งในระดับนโยบาย และ ปฏิบัติ รวมทั้งการให้บริการด้านโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานในการสนับสนุนการพัฒนา เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ แต่หน่วยงานเหล่านี้ยังคงแยกส่วนกันทำงานเนื่องจากขาดการมองภาพร่วมกัน โดยมี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาในมิติต่างๆ ดังนี้

2.1.4.1 หน่วยงานด้านนโยบาย ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (สศช.) หน้าที่สนับสนุนเชิงนโยบายและช่วยผลักดันแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยมี กระทรวงที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นเจ้าของหลักรับผิดชอบด้านการส่งเสริม ให้มีการประสานงานกัน ระหว่างองค์กรภาครัฐ เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น ทั้งนี้ รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนภารกิจเร่งด่วนที่ไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพในการดำเนินการอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และได้มีการตั้งคณะกรรมการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ขึ้นมาดูแล เพื่อ จัดทำยุทธศาสตร์และแผนที่นำทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยตลอดห่วงโซ่มูลค่า

2.1.4.2 หน่วยงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวง พาณิชย ซึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติที่นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และคณะอนุกรรมการเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชิงพาณิชย์ดังกล่าวข้างต้น กรมทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นหน่วยประสานงานหลักในการจัดโครงการต่างๆ ร่วมกับภาคเอกชนเพื่อ

ผลักดันนโยบาย เศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดผลรูปธรรม รวมถึงโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้มแข็งปี 2555 ที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงบประมาณ ศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญาของกรมทรัพย์สินทางปัญญา มีภารกิจในการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสรรค การใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์จากทรัพย์สินทางปัญญา สร้างวัฒนธรรมทรัพย์สินทางปัญญาด้วยการจัดกิจกรรมปลูก จิตสำนึก และความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพย์สินทางปัญญาและการเคารพสิทธิในทรัพย์สินทาง ปัญญาของผู้อื่น นอกจากนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญายังมีแนวคิดที่จะจัดตั้ง สถาบันส่งเสริมการ สร้างสรรค เป็นศูนย์บ่มเพาะความรู้ ความคิดต่อยอด และทักษะต่างๆ รวมถึงให้คำแนะนำด้าน บริหารจัดการ และ ตลาดทุนทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อระดมเงินลงทุนซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐาน ให้บริการครบวงจรธุรกิจแก่ภาคเอกชน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรคอย่างยั่งยืนสืบไป

2.1.4.3 หน่วยงานด้านการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ในการ สนับสนุนการพัฒนาระบบเศรษฐกิจสร้างสรรคของประเทศ พร้อมทั้งปลูกฝังและถ่ายทอดองค์ความรู้ แก่สาธารณชนในรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสร้างแหล่งค้นคว้าและแหล่งเรียนรู้ครบ วงจร การเผยแพร่ผลงานวิจัย การจัดนิทรรศการ การบรรยาย และการจัดอบรมสัมมนาเชิง ปฏิบัติการ เป็นต้น โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาองค์ความรู้ของประเทศ ได้แก่ ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ (TCDC) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (OKMD) อุทยานการเรียนรู้ (TK PARK) สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (SIPA) รวมถึงสถาบันการศึกษาต่างๆ เป็นต้น

2.1.4.4 หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านการเงิน เช่น สถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ กองทุนร่วมลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจไทย ที่บริหารโดยสำนักงาน ส่งเสริมสหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) กองทุนร่วมลงทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เป็นต้น

2.1.4.5 หน่วยงานด้านการวิจัยและพัฒนา เช่น สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ สำนักงาน พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เป็นต้น

2.1.4.6 หน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา สำนักงานมาตรฐานอาหารและเกษตรแห่งชาติ สำนักพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งชาติ สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม และสำนักพัฒนาการ ท่องเที่ยว เป็นต้น

2.1.4.7 หน่วยงานด้านการตลาด เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กรมส่งเสริมการ ส่งออก กรมพัฒนาธุรกิจการค้า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรคของไทย

2.1.5.1 พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรคควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจาก การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์กว้างต้องอยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ และนวัตกรรม เพื่อนำไป เพิ่มคุณค่าให้กับทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีอยู่ และให้มีการสร้างสรรค์เกิดขึ้นในภาค การผลิตจริง ในตลอดห่วงโซ่การผลิต ดังนั้น จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้ การ วิจัยและพัฒนา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบด้วย

2.1.5.2 กำหนดนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศและบูรณาการการ ดำเนินงาน ของหน่วยงาน เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มีกรอบการดำเนินงานที่ค่อนข้าง กว้างและ เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจำนวนมาก การดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนา ในระดับ ปฏิบัติจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก และมีกรอบนโยบายและกลไกการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงาน โครงการ เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในประเทศไทยอย่างมีบูรณาการ และเกิดผลทาง ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ควรมีแนวทางการดำเนินงานโดยการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนา เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และจัดทำแผนที่นำทางการพัฒนาสำหรับการดำเนินงานขับเคลื่อนพัฒนา เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีบูรณาการในระยะต่อไป

2.1.5.3 ปรับโครงสร้างการผลิตและบริการของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยผนวก เอา ความคิดสร้างสรรค์ที่มีที่มาจากองค์ความรู้และนวัตกรรมนำเข้าสู่ทุกขั้นตอนของห่วงโซ่การผลิต โดย นำเอาปัจจัยสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาในวงกว้าง ให้ครอบคลุมภาคเศรษฐกิจจริงและเชื่อมโยงกันทั้งเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ อยู่บนพื้นฐาน ของ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผนวกเข้ากับการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ทั้งนี้การพัฒนา จะต้องมุ่ง สู่การเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกระแสการ พัฒนาของโลกในปัจจุบัน

การใช้ความรู้ คือการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัว บุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนา ตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิง แข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือ สัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอด ออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิง วิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่าน วิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้

แบบรูปธรรมความรู้ ๒ ประเภทนี้จะเปลี่ยนสถานภาพ สลับปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา บางครั้ง Tacit ก็ออกมาเป็น Explicit และบางครั้ง Explicit ก็เปลี่ยนไปเป็น Tacit นพ.วิจารณ์ พานิช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” ไว้ คือ สำหรับนักปฏิบัติ การจัดการความรู้คือ เครื่องมือ เพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่

บรรลุเป้าหมายของงาน

บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน

บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และ

บรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการชุมชนและศักยภาพชุมชน

การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นเรื่องของการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชนท้องถิ่น และผู้มาเยือน ในการที่จะดูแลรักษาทรัพยากรด้านต่าง ๆ ของชุมชนที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน อันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชน เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน กระบวนการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

2.2.1 ศักยภาพของคน ต้องเริ่มที่คนในชุมชนที่จะต้องรู้จักรากเหง้าของตนเองให้ดีเสียก่อน เพื่อความพร้อมในการบอกเล่าข้อมูล และคนในชุมชนต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ มีความสามัคคีทำงานร่วมกันได้

2.2.2 ศักยภาพของพื้นที่ หมายถึงรวมถึง ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบสานต่อกันมา คนในชุมชนต้องรู้จัก ต้องรักและหวงแหนเห็นคุณค่าของทรัพยากรในชุมชนของตน สามารถที่จะนำมาจัดการได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน ทั้งนี้แล้วชุมชนต้องมีความพร้อมในการเรียนรู้ ตลอดจนมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องแนวคิด พื้นฐานทางด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน และการจัดการในพื้นที่ได้ด้วย

2.2.3 การจัดการ เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักที่จะทำอะไร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความยั่งยืน สมดุลในกลุ่มคนหมู่มาก ดังนั้นชุมชนที่จะสามารถบริหารจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้ ต้องเป็นชุมชนที่มีผู้นำที่เป็นที่ยอมรับ มีความคิด มีวิสัยทัศน์ ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทั้งยังต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการพูดคุยกำหนดแนวทางในการเตรียมความพร้อมชุมชนรู้ว่าพื้นที่ของตนจะมีรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้อย่างไร ควรจะมีกิจกรรมอะไรบ้าง และจะมีการกระจาย จัดสรรรายได้อย่างไร ทั้งหลายทั้งปวงที่กล่าวมานั้น สิ่งสำคัญที่สุดของชุมชนก็คือการมีส่วนร่วม อันหมายรวมถึง ร่วมในทุก ๆ สิ่ง ทุกอย่างเพื่อส่วนรวม

2.2.4 การมีส่วนร่วม มีได้อย่างไร การสื่อสารพูดคุย เป็นการสื่อความคิดเห็นถึงปัญหารวมถึงการหาทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จากการระดมความคิดจากประสบการณ์ของนักวิจัยท้องถิ่น พบว่าชุมชนจัดให้มีเวทีพูดคุย ร่วมกันคิดวางแผนดำเนินการ ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำงานร่วมกัน สร้างกฎระเบียบของชุมชนทางด้านต่าง ๆ เพื่อให้คนในชุมชนรวมถึงผู้มาเยือนปฏิบัติตาม

2.2.5 ผลกระทบจากการทำการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทุกอย่างที่ดำเนินการย่อมส่งผลกระทบต่อสิ่งที่ตั้งอยู่ สิ่งแวดล้อมโดยรอบทั้งสิ้น ซึ่งมีผลกระทบด้านบวกและด้านลบ (วีระพล ทองมา, 2555) ได้แก่

2.2.5.1 ผลกระทบด้านบวก ส่งผลให้ชุมชนมีจิตสำนึกเกิดการพัฒนาตนเอง พึ่งพาตนเองคิดเป็นทำเป็น มีความพยายามในการเรียนรู้พัฒนา เกิดรายได้เพิ่มขึ้นมีการรวมตัวกัน สร้างความเข้มแข็งในชุมชน นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ตามความคาดหวัง และความพยายามที่จะดำเนินการเพื่อให้เป็นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน 3 ด้าน ได้แก่

2.2.5.1.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.2.5.1.2 ด้านสังคมวัฒนธรรม

2.2.5.1.3 สิ่งแวดล้อม และสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความยั่งยืนคือการรวบรวมองค์ความรู้ ภูมิปัญญา สืบสานสืบทอด ตลอดจนการนำไปใช้ประโยชน์ได้ เกิดความรักความภาคภูมิใจในความรู้สึกรักเป็นเจ้าของ มีส่วนร่วมในทรัพยากรของชุมชน และเกิดกระบวนการเรียนรู้การทำงานร่วมกันในที่สุด

2.2.5.2 ผลกระทบด้านลบ เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ จำนวนขยะที่เพิ่มมากขึ้นจากนักท่องเที่ยว การใช้น้ำ ระบบนิเวศธรรมชาติ การรับวัฒนธรรมที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว เกิดกระแสการเลียนแบบ มีความขัดแย้งทางความคิด เสียความเป็นส่วนตัวในการที่จะต้องรองรับนักท่องเที่ยว และที่สำคัญคืออาจถึงกับสูญเสียเอกลักษณ์ของท้องถิ่น หากมีการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมากเกินไปในส่วนการตลาดนั้นแต่ละชุมชนจะต้องให้ข้อมูลแนะนำชุมชนตนเองและชุมชนอื่นที่ถูกต้องและน่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว และที่น่าภูมิใจสำหรับชุมชนคือ การรักษาระบบนิเวศธรรมชาติและวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาบรรพบุรุษที่สืบทอดกันมา แต่ชุมชนไม่ได้ละทิ้งพื้นฐานเดิม หรือปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตไปตามกระแสวัฒนธรรม และไม่ได้มุ่งหวังรายได้จากการท่องเที่ยวที่จะได้ให้เป็นรายได้หลักของชุมชน โดยละทิ้งอาชีพดั้งเดิมที่จะเป็นการที่จะปรับตัวเพื่อรองรับกระแสการท่องเที่ยวที่เข้าไปในชุมชน

2.2.6 หลักการทำงานการท่องเที่ยวโดยชุมชนจากแนวคิดการท่องเที่ยว โดยชุมชน ที่มองชุมชนเป็นศูนย์กลางหรือฐานเพื่อกำหนดทิศทาง แผนงาน แผนปฏิบัติการของตนเอง โดยดำเนินการพร้อมกันทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมนั้น จึงทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาแบบองค์รวม และเกี่ยวกับกลุ่มคนต่าง ๆ มากมาย เมื่อมองในบริบทของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมและได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวจึงควรต้องมีหลักการร่วมกัน ดังนี้

2.2.6.1 การท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องมาจากความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ชุมชนได้มีการวินิจฉัยวิเคราะห์สภาพปัญหา ผลกระทบการท่องเที่ยวอย่างรอบด้านแล้ว ชุมชนร่วมตัดสินใจลงมติที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ชุมชนเห็นสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.6.2 สมาชิกในชุมชนต้องมีส่วนร่วมทั้งการคิด ร่วมวางแผน ทำกิจกรรม ติดตามประเมินผล เรียนรู้ และรับประโยชน์ร่วมกัน

2.2.6.3 ชุมชนต้องการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เป็นชมรม เป็นองค์กร หรือจะเป็น องค์กรชุมชนเดิมที่มีอยู่แล้ว องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) เพื่อกลไกที่ทำหน้าที่แทนสมาชิก ทั้งหมดในระดับหนึ่ง และดำเนินการด้านการกำหนดทิศทาง นโยบายการบริหาร การจัดการ การ ประสานงาน เพื่อให้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสมาชิกในชุมชนที่เห็นร่วมกัน

2.2.6.4 รูปแบบ เนื้อหา กิจกรรม ของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ต้องคำนึงถึงการอยู่ ร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรี มีความเท่าเทียมกัน มีความเป็นธรรม และให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมในเชิงสร้างสรรค์และลดผลกระทบในเชิงลบ

2.2.6.5 มีกฎ กติกาที่เห็นร่วมจากชุมชน สำหรับการจัดการท่องเที่ยวที่ชัดเจน และสามารถกำกับดูแลให้เป็นไปตามกติกาที่วางไว้

2.2.6.6 ชุมชนที่จัดการท่องเที่ยว สมาชิกในชุมชน ชาวบ้านทั่วไปและนักท่องเที่ยว ควรมีกระบวนการเรียนรู้ระหว่างกันและกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการ ทำงานการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้ถูกต้องเหมาะสม และมีความชัดเจน

2.2.6.7 การท่องเที่ยวโดยชุมชน จะต้องมีความมาตรฐานที่มาจากข้อตกลงร่วมภายใน ชุมชนด้วย เช่น ความสะอาด ความปลอดภัย การกระจายรายได้ที่เป็นธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และ พิจารณาร่วมกันถึงขีดความสามารถในการรองรับ

2.2.6.8 รายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว มีส่วนไปสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและ รักษาสิ่งแวดล้อม

2.2.6.9 การท่องเที่ยวจะไม่ใช่อำชีพหลักของชุมชน และชุมชนต้องดำรงอาชีพ หลักของตนเองไว้ได้ ทั้งนี้ หากอาชีพของชุมชนเปลี่ยนเป็นการจัดการท่องเที่ยว จะเป็นการทำลาย ชีวิตและจิตวิญญาณดั้งเดิมของชุมชนอย่างชัดเจน

2.2.6.10 องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งพอที่จะจัดการกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ และพร้อมจะหยุดเมื่อเกินความสามารถในการจัดการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากมองในแง่ความพร้อมของ ชุมชน และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท่องเที่ยวในมิติของชุมชนแล้ว การท่องเที่ยวโดยชุมชน จะเป็นไปได้ด้วยดีนั้นยังต้องพิจารณาจากมิตินอกชุมชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยได้แก่ การตลาด นโยบายรัฐที่เข้ามาสนับสนุน และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

2.2.7 กระบวนการทำงานเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว หากชุมชนมีความพร้อมมีปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการเข้ามามีบทบาทจัดการการท่องเที่ยวแล้วนั้น ผู้นำ ชุมชน และแกนนำที่หลากหลาย ตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มออม ทรัพย์ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร ฯลฯ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น องค์กรบริการส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ ป่าไม้ ครูอาจารย์ในโรงเรียน เป็นต้น ร่วมกันประชุมสัมมนาเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกับการท่องเที่ยว โดยชุมชน ซึ่งเป็นการฝึกกำลังความคิดสร้างสรรค์ ประสานแนวคิดของทุกคนให้เห็นเป็นภาพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่เป็นการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดียวกัน ในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน และนำวิสัยทัศน์ที่ได้มากำหนดเป็นเป้าหมาย เป็นทิศทางของการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนในระยะต่อไป ดังที่ พจนา สอนศรี (2555) ได้กล่าวไว้ว่า วิสัยทัศน์ ชุมชนหลายแห่งตัดสินใจเปิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน และเป็นฝ่ายจัดการเองนั้น มีรูปแบบการคิดตัดสินใจด้วยการมองวิสัยทัศน์ 3 รูปแบบด้วยกัน คือ

2.2.7.1 มองกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกับคนภายนอก ให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อสภาพปัญหาชุมชนที่ประสบอยู่ และหวังว่าจะได้เพื่อนที่เข้าใจร่วมแก้ไขปัญหาดัง ๆ ร่วมกัน อันเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม เพื่อประสานการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหามาตรฐาน

2.2.7.2 การท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม จำเป็นที่ชุมชนต้องรวมตัวกันเข้ามาจัดการให้นักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติอยู่ในกฎ กติกาของชุมชน การจัดระเบียบการแบ่งปันผลประโยชน์แก่ผู้คนที่เกี่ยวข้อง และผลประโยชน์ในชุมชน การสร้างมาตรฐานต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนเอง ทั้งเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบมากเกินไป ความสามารถที่ชุมชนจะจัดการได้

2.2.7.3 การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการเรียนรู้ระหว่างคนกับธรรมชาติ เป็นการสร้างโอกาสในการฟื้นฟูวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม โดยมองที่รายได้เป็นเพียงแค่ผลพลอยได้จากกระบวนการเรียนรู้ท่ามกลางการท่องเที่ยวซึ่งทั้ง 3 รูปแบบนี้มีพื้นฐานการคิดจากชุมชนเอง ที่มีความภูมิใจในวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของตนเองที่พร้อมจะสื่อต่อคนภายนอก โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดนอกจากนั้นแล้ว ชุมชนเองยังต้องการความเข้าใจ ความร่วมมือของนักท่องเที่ยวในเคารพในกฎ กติกา ที่ชุมชนร่วมกันสร้างไว้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม

2.2.8 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมาจากการกำหนดจากวิสัยทัศน์ที่จัดทำร่วมกันในชุมชน และนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรม ให้มีความชัดเจนขึ้นโดยชุมชนจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หลักอยู่ 4 ประการด้วยกัน คือ

2.2.8.1 เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการพัฒนาชุมชนในรูปแบบอื่น ๆ ที่ต้องเอื้ออำนวยการเรียนรู้ต่อกัน และกันได้ เช่น การท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ไปเยือนชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน นักท่องเที่ยวควรเกิดการเรียนรู้บทบาทของประมงขนาดเล็กที่ทำหน้าที่อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งด้วย

2.2.8.2 เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นส่งเสริมให้ชุมชน โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวได้เข้าใจ ให้คุณค่าขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน ให้กลับฟื้นคืนสภาพได้ในระยะต่อไป

2.2.8.3 เพื่อก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนในชุมชน ที่เผชิญต่อผลกระทบทางการท่องเที่ยวแบบเดิม ให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการลดผลกระทบดังกล่าว และจัดระเบียบชุมชนให้เป็นระบบที่ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

2.2.8.4 เพื่อเป็นเครื่องมือการเผยแพร่ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องของวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตกับสาธารณชนภายนอกจะเห็นได้ว่าในมิติของชุมชนไม่ได้มองเรื่องรายได้เป็นเรื่องหลัก ผิดกับในระดับนโยบายการท่องเที่ยวมักจะทำให้ความสำคัญเรื่องรายได้เป็นอันดับแรก หากเอาคุณค่า วิถีชีวิตที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญในสังคมไทย อันได้แก่ การมีน้ำใจ ความเอื้ออารี ประกอบกับการมีวิถีชีวิตที่สัมพันธ์กับธรรมชาติ ความรักในศิลปวัฒนธรรม อันเป็นทุนทางสังคมของคนไทย ก็จะทำให้การริเริ่มและมองการท่องเที่ยวได้ถูกทิศทางยิ่งขึ้น

2.2.9 การประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน เนื่องจากการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนเป็นสิ่งที่ต้องเกี่ยวข้องกับคนภายนอก ดังนั้น ทักษะ ความชัดเจน การจัดการให้เหมาะสม จึงเป็นเรื่องที่ชุมชนเองยังมีความกังวลอยู่พอสมควร แม้ว่าจะมีปัจจัยที่เอื้อ และการสนับสนุนจากภายนอกพอสมควร แต่ชุมชนเองต้องสามารถคาดการณ์ และประเมินว่า วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ ของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้น ความเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร โดยการร่วมกันอภิปราย ระดมความคิดเห็น จากชุมชนให้กว้างขวางจนสามารถสรุปด้วยมติของชุมชนเอง ซึ่งมีองค์ประกอบการประเมินอยู่ 7 ประการด้วยกัน คือ

2.2.9.1 ผู้นำชุมชนและแกนนำชุมชน สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอก และสภาพปัญหาชุมชนตลอดจนมองแนวทางแก้ไขปัญหาได้แบบชัดเจน และมองกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหนึ่ง หรือกิจกรรมร่วมเชื่อมต่อทิศทางการแก้ไขปัญหาโดยภาพรวมของชุมชนได้ แล้วจึงได้กำหนดเป็นวัตถุประสงค์เป้าหมายการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว

2.2.9.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนทั้งหมด เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องกับสิทธิของชุมชน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ชนบทธรรมนิยมประเพณี วัฒนธรรม ชุมชนที่ชุมชนต้องมีการคิดไตร่ตรองวินิจฉัย และร่วมตัดสินใจจะเปิดหมู่บ้านรองรับอย่างไร ควรเป็นรูปแบบใด ใครบ้างที่เกี่ยวข้อง ใครมีบทบาทจัดการอย่างไร และภายหลังจากท่องเที่ยวกลับแล้วมีการลดผลกระทบอย่างไร ด้วยวิธีการใด ตลอดจนการแบ่งปันผลประโยชน์ภายในชุมชน

2.2.9.3 ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดตั้งองค์กรภายในชุมชน เพื่อรับผิดชอบกิจกรรมนี้ หรือผลักดันให้องค์กรชุมชนอื่นที่พิจารณาแล้วว่า มีความพร้อมทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นหน่วยงานหนึ่งขององค์กรนั้น ๆ แต่ทั้งนี้การดำเนินการขององค์กรต้องเป็นไปด้วยความโปร่งใส เพราะมีผลประโยชน์ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

2.2.9.4 การพิจารณาเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น หรือของดีในชุมชน เพื่อจัดเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องต่อชุมชน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมให้น้อยที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้

2.2.9.5 ความพร้อมของผู้ที่สนใจจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมท่องเที่ยว จะมีบทบาทหลากหลายมากขึ้น คือจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับที่พัก อาหาร การดูแลความปลอดภัย การนำพานักท่องเที่ยว การสื่อความหมาย และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต้องไม่ใช่กระจุกตัวอยู่เฉพาะกลุ่มแกนนำภายในชุมชนเท่านั้น ควรมีระบบกระจายที่ทั่วถึงและเป็นธรรม

2.2.9.6 การเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ที่จะรองรับนักท่องเที่ยวเพื่อสามารถจัดปรับกระบวนการให้เหมาะสม สอดคล้องยิ่งขึ้น และร่วมแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวข้อง ตลอดจนการลดผลกระทบของการท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

2.2.9.7 ประสบการณ์ทักษะในการจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชนต้องบูรณาการความต้องการสร้างความเพลิดเพลิน ความตื่นตัวและการเรียนรู้ ให้เป็นโปรแกรมและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของแต่ละพื้นที่

2.2.10 การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเป็นเสมือนงานพัฒนาชุมชนอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่คุณเหมือนง่ายแต่ทำยาก ที่ว่ายากนั้นก็เพราะการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนาที่ตอบสนองกระแสบริโภคนิยม การท่องเที่ยวทำให้ชุมชนหลุดออกจากฐานการผลิตเดิมในภาคการเกษตร สู่อุตสาหกรรมบริการ กำลังซื้อที่สูงกว่าของนักท่องเที่ยวจึงสามารถกำหนด “สินค้า” และ “บริการ” ได้ตามความต้องการ ทำให้สภาพทางสังคมและวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวมักถูกรบงำจากวัฒนธรรมภายนอกที่เข้ามาพร้อมกับนักท่องเที่ยว เป็นดาบสองคมและมีความเสี่ยงอย่างยิ่งในการนำไปใช้ในการพัฒนาอย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะเปิดหมู่บ้านต้อนรับนักท่องเที่ยว ชุมชนควรจะต้อง “รู้ตัว” เข้าใจและตระหนักต่อการท่องเที่ยวนี้ตลอดจนการสร้างภูมิคุ้มกัน โดยการเตรียมความพร้อมชุมชน ซึ่งผู้ดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรมีกระบวนการทำงาน ตามที่พจนานุกรม (2556) ได้กล่าวไว้ว่าดังนี้

2.2.10.1 ให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้ชุมชนในการพิจารณาทั้งด้านบวกและลบของการท่องเที่ยว ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจจะมีเฉพาะผู้นำหรือกลุ่มสนใจ

2.2.10.2 สร้างการมีส่วนร่วม เป็นการดึงเอากลุ่มที่สนใจการท่องเที่ยวโดยชุมชน และกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มออมทรัพย์ และผู้นำที่เป็นทางการ และผู้นำทางธรรมชาตินำมาพูดคุยเรื่องผลดี-ผลเสีย อีกครั้ง เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้ร่วมกันตัดสินใจเรื่องนี้ร่วมกัน

2.2.10.3 ศึกษาชุมชนร่วมกับชาวบ้าน โดยการทำงานร่วมกับชาวบ้านเพื่อศึกษาในหัวข้อดังนี้

2.2.10.3.1 การสำรวจทางกายภาพ

2.2.10.3.2 ทำแผนที่รอบนอก (แสดงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและที่ดินทำกิน)

2.2.10.3.3 แผนที่รอบในหมู่บ้าน (แสดงที่ตั้งของบ้านเรือน

ทรัพยากรคนสร้างและทรัพยากรธรรมชาติ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.10.4 ศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชน ภูมิปัญญา วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน

2.2.10.5 ศึกษาความสัมพันธ์ของชุมชนกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว

2.2.10.6 ศึกษากลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนซึ่งผลการศึกษานี้จะทำให้เห็นศักยภาพ ข้อจำกัดของชุมชน และปัญหาของชุมชนร่วมกัน

2.2.10.7 วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ทั้งในด้านศักยภาพ ข้อจำกัด โอกาสและความเสี่ยง ในขั้นตอนนี้จะทำให้ชุมชนได้มองเห็นได้ด้วยตนเอง และสามารถเชื่อมโยงเรื่องท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนได้ การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้จะทำให้เกิดการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และอาจพบว่าเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงจุด อาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เรื่องการท่องเที่ยวเลยก็เป็นได้

2.2.10.8 ร่วมกันพัฒนาศักยภาพและแก้ไขจุดอ่อน อาทิ

2.2.10.8.1 รวบรวมองค์ความรู้ ซึ่งแต่ละชุมชนจะแตกต่างกัน ออกไปมีเอกลักษณ์เฉพาะชุมชน เช่น บางชุมชนเด่นด้านการพัฒนาชุมชน บางชุมชนเด่นระบบการจัดการนิเวศที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เหมาะสม เป็นต้น ซึ่งชุมชนต้องร่วมกันตั้งเอกลักษณ์ ให้เห็นร่วมกันก่อนนำสู่การเผยแพร่ออกไป

2.2.10.8.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม สอดคล้องปลอดภัย ไม่ทำลายระบบนิเวศเดิมมากนัก เช่น การปรับทางเดินในป่าเขา เป็นต้น

2.2.10.8.3 ปรับปรุงบ้านพักและความสะอาดภายในชุมชนให้เป็นมาตรฐานของชุมชนแต่ละแห่งที่ตกลงร่วมกัน โดยมีคณะกรรมการของชุมชน ตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

2.2.10.8.4 ฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในชุมชน เช่น นักสื่อความหมาย การสร้างเว็บไซต์กับนักท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้จะเห็นความสามารถของชุมชน ในการรองรับการท่องเที่ยวทั้งความพร้อมจำนวนบุคลากร และขีดความสามารถในการรองรับทั้งพื้นที่ทางธรรมชาติ และรูปแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน

2.2.10.9 วางรูปแบบการบริหารจัดการ ในขั้นตอนนี้จะเป็นการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาทำงาน หรืออาจใช้องค์กรที่ชุมชนมีอยู่เดิมแต่เพิ่มเติมบทบาทหน้าที่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบของการท่องเที่ยว โปรแกรมและราคาการจัดสรรผลประโยชน์ สู่ชาวบ้านและชุมชน และมาตรการในการป้องกันผลกระทบ โดยอาจจะเป็นการสร้างกฎกติกา เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติทั้งชาวบ้านและนักท่องเที่ยว

2.2.10.10 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้รับรู้และช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจ

2.2.10.11 ทดลองดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว ในขั้นตอนนี้อาจมีการจัดท่องเที่ยวนำร่อง เพื่อทดสอบความพร้อมของชุมชน โดยการเชิญบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์หรือเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม ให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นทิศทางต่อไปในอนาคต

2.2.10.12 ประเมินผล ในขั้นตอนประเมินผล อาจแยกออกมาเป็น 2 ส่วน คือ การประเมินผลและสรุปบทเรียนหลังเสร็จกิจกรรมทุกครั้ง และการประเมินผลเป็นช่วง ๆ ทุก ๆ 3-6 เดือน เป็นต้น ซึ่งการประเมินผลจะช่วยให้เกิดการทบทวนตนเอง และแก้ไขข้อบกพร่อง

2.2.10.13 พัฒนางองค์กร

2.2.10.13.1 การฝึกอบรม เช่น การบริหารจัดการ การสร้างการมีส่วนร่วม การสื่อความหมาย เป็นต้น

2.2.10.13.2 การศึกษาดูงาน สำหรับแกนนำองค์กรชุมชนเพื่อจัดการท่องเที่ยว เพื่อเสริมโลกทัศน์ พัฒนาทักษะการบริหาร การจัดการในชุมชนอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน เพื่อเป็นตัวอย่างนำไปประยุกต์ หรือเป็นบทเรียนที่ชุมชนต้องพึงระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ และวางมาตรการป้องกันไว้แต่เริ่มแรกกระบวนการทั้ง 10 ขั้นตอนแล้ว จะเหมือนการทำงานพัฒนาปกติตนเอง แต่สิ่งที่ยากก็คือเรื่องท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่ชาวบ้านไม่คุ้นเคยมาก่อน และไม่มั่นใจว่าตนเองจะทำได้ แต่ละคำถามในแต่ละขั้นตอนในกระบวนการเตรียมชุมชน จะต้องเป็นการปลุกกระตือรือร้นของท้องถิ่น ให้คนท้องถิ่นอยากรู้จักตนเอง และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง การท่องเที่ยวก็จะเกิดความชัดเจนมากขึ้นว่า เป็นการเข้ามาเพื่อให้ชุมชนได้นำเสนอตัวอย่างต่อสาธารณะ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการท่องเที่ยว นอกจากปลุกสำนึกของชุมชนแล้วยังเป็นการสร้างจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ได้เข้ามาเยี่ยมชม

2.2.11 สรุปหลักการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

2.2.11.1 การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีเป้าหมายอยู่ที่การอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนภายใต้เงื่อนไข การบีบคั้นจากนโยบาย ที่ทำให้มีการแย่งชิงทรัพยากร (ความรู้ อำนาจ กฎหมายอยู่ในมือของภาครัฐ) เช่น ความขัดแย้งเรื่องไร่หมุนเวียน การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนถูกมองว่าเป็นทัวร์เถื่อน

2.2.11.2 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

2.2.11.2.1 ความเป็นชุมชน วัฒนธรรมชนเผ่า

2.2.11.2.2 กฎหมายบางอย่างไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชนเผ่า

2.2.11.3 เกิดเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยว โดยสร้างผลกระทบคือ พื้นวิถีชีวิต เกิดรายได้เสริม หน่วยงานและบุคคลภายนอกเข้าใจวิถีชีวิต

2.2.11.4 กระบวนการทำงานของโครงการในประเด็นการท่องเที่ยว

2.2.11.4.1 แผนงาน

2.2.11.4.1.1 เตรียมความพร้อมชุมชน

2.2.11.4.1.2 งานสร้างเครือข่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.11.4.1.3 งานพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน / ของที่ระลึก

2.2.11.4.2 วิธีการทำงาน

2.2.11.4.2.1 เตรียมความพร้อมของชุมชน

2.2.11.4.2.2 ศึกษาศักยภาพ ความเป็นไปได้

2.2.11.4.2.3 อบรมการบริหารจัดการ

2.2.11.4.2.4 เตรียมแหล่งท่องเที่ยวและบริการต่าง ๆ

2.2.11.4.2.5 อบรมการสื่อความหมายทางธรรมชาติและ

วัฒนธรรม

2.2.11.4.2.6 จัดทัวร์นำร่อง

2.2.11.4.2.7 ประเมินผลประจำปี

2.2.11.4.2.8 จัดทัวร์ประเมินผล

2.2.11.5 สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่างหมู่บ้าน, องค์กรท้องถิ่น,

ภาคเอกชน

2.2.11.6 พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน/ของที่ระลึก

2.2.11.6.1 สำรวจผลิตภัณฑ์ชุมชนและตลาด

2.2.11.6.2 ช่วยชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.2.11.6.3 จัดตั้งร้าน แสวงหาทุน

2.2.11.7 ผลการดำเนินงาน

2.2.11.7.1 หมู่บ้านสามารถจัดการท่องเที่ยว

2.2.11.7.2 เกิดศูนย์ประสานงานท่องเที่ยว

2.2.11.7.3 ผลิตภัณฑ์ที่กำลังสูญหายได้รับการฟื้นฟู

2.2.11.7.4 มีการประชาสัมพันธ์ผ่าน Website, สื่อต่าง ๆ

2.2.11.8 ปัญหา - อุปสรรค

2.2.11.8.1 พื้นที่ห่างไกล การเดินทางยากลำบาก

2.2.11.8.2 ศักยภาพของคนทำงานมีจำกัด

2.2.11.8.3 ผู้ประสานไม่ต่อเนื่อง

2.2.11.9 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

2.2.11.9.1 ความหมายของการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัย

ภายนอก

2.2.11.9.1.1 จุดแข็ง : จุดเด่นหรือจุดแข็ง (ข้อได้เปรียบ)

เป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในบริษัท เช่น จุดแข็งด้านการเงิน และข้อได้เปรียบด้านการผลิต และด้านทรัพยากรบุคคล โดยบริษัทจะต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งใน

การกำหนดกลยุทธ์การตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.11.9.1.2 จุดอ่อน : จุดด้อยหรือจุดอ่อน ข้อเสียเปรียบเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในต่าง ๆ ของบริษัท เช่น การขาดเงินทุน นโยบายและทิศทาง การบริการที่ไม่แน่นอน หรือบุคลากรที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งบริษัทจะต้องหาวิธีในการปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือจัดให้หมดไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัท

2.2.11.9.1.3 โอกาส : เกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นผลจากการที่สภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัทเอื้อประโยชน์ หรือส่งเสริมการดำเนินงานของบริษัท โอกาสแตกต่างจากจุดแข็งตรงที่โอกาสเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่จุดแข็งเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายใน ผู้ประกอบการที่ดีจะต้องแสวงหาโอกาสอยู่เสมอ โดยการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดเวลา เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และการแข่งขันในตลาด และใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้น

2.2.11.9.1.4 อุปสรรค : เกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลเสียต่อธุรกิจ เช่น ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น สภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องและพยายามขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ได้

2.2.11.9.1.5 การประเมินสภาพแวดล้อมภายใน การวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในบริษัททุก ๆ ด้านเพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของธุรกิจ แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้างระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของบริษัทเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้าด้วย

2.2.11.9.1.6 การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัท ทำให้สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรค การดำเนินงานของบริษัทที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษา การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น บทบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึงกรรมวิธีใหม่ ๆ และพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชน

การท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ที่กำหนดทิศทางในการจัดการโดยชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนรู้ และชุมชน โดยมองว่าการท่องเที่ยวสามารถครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน พร้อมกัน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยมีชุมชนเป็นผู้ดูแลจัดการ

2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิ ในการจัดการดูแล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน องค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีดังนี้

2.3.1.1 ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์ มีการผลิตที่พึ่งพา และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์

2.3.1.2 ด้านองค์กรชุมชน มีระบบสังคมที่เข้าใจกัน มีปราชญ์หรือผู้มีความรู้ และมีทักษะในเรื่อง ต่าง ๆ หลากหลาย รู้สึกเป็นเจ้าของ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา

2.3.1.3 ด้านการจัดการ มีกฎกติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวมีองค์กรหรือกลไกในการทำงาน เพื่อจัดการท่องเที่ยวสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเข้ากับ การพัฒนาชุมชน โดยรวมได้มีการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม มีกองทุนที่เอื้อประโยชน์ต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างความรู้ และความเข้าใจใน วิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่ แตกต่าง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้มาเยือนกับคนในชุมชน สร้าง จิตสำนึกในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม

2.3.1.4 ด้านการเรียนรู้ลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างความรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่ แตกต่างกัน มีการจัดการซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้ มาเยือนกับชาวบ้านอีก ทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ และ วัฒนธรรม

ซูวิทย์ ศิริโชคเวชกุล (2556) กล่าวถึง การท่องเที่ยวโดยชุมชนว่าเป็นแนวทางการท่องเที่ยว ที่ได้รับความสนใจอย่างมากในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลก และของภูมิภาค ซึ่งหัวใจสำคัญ ของการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ในกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เช่น การ ประดิษฐ์ และจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน เทศกาล ประเพณีการนำ นักท่องเที่ยวชมกระบวนการทางการเกษตร ท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ หลายประเทศนำไปปฏิบัติและ ประสบความสำเร็จมีรูปแบบดังนี้

2.3.1.4.1 การจำหน่ายสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน เช่น สินค้า

หัตถกรรม อาหารประจำวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4.2 กิจกรรมการแสดงทางวัฒนธรรม เช่น การฟ้อนรำ การละเล่นพื้นบ้าน การแสดงดนตรีเฉพาะชุมชน

2.3.1.4.3 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงหมู่บ้าน คือ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ซึ่งชุมชนในหมู่บ้านเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อเสนอแก่นักท่องเที่ยวกิจกรรมการพักผ่อนในหมู่บ้าน สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนแห่งนั้น การท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การท่องเที่ยวที่ชุมชนเป็นผู้กำหนดกระบวนการทิศทาง และรูปแบบการท่องเที่ยวของตนเอง ซึ่งมีชาวบ้านที่เป็นเจ้าของชุมชนเป็นเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยวแห่งนั้น ๆ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการแหล่งท่องเที่ยว และอนุรักษ์ทั้งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม วิถีชีวิต และรูปแบบการดำเนินชีวิต เพื่อสร้างการพัฒนาให้เกิดการยั่งยืนสู่ชนรุ่นหลัง และเกิดประโยชน์สูงสุด (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2555)

2.3.2 หลักการทำงานการท่องเที่ยวโดยชุมชน จากแนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่มองว่าชุมชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา จนทำให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาแบบองค์รวมที่มีคนเข้ามามีส่วนร่วม เมื่อมองในบริบทของการ พัฒนาการท่องเที่ยวที่ต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมและได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวจึงควรมีหลักการ ร่วมกันดังนี้

2.3.2.1 การท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องมาจากความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ชุมชนได้มีการ พิจารณาถึงสภาพของปัญหา ผลกระทบทางการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้น แล้วชุมชนร่วมตัดสินใจลงมติที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ชุมชนเห็นสมควร

2.3.2.2 สมาชิกในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการ คิด การวางแผน การทำกิจกรรม ติดตามประเมินผล เรียนรู้และรับประโยชน์ร่วมกัน

2.3.2.3 ชุมชนต้องการรวมกันเป็นกลุ่ม เป็นชมรม หรือองค์กร องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ก็ได้ เพื่อเป็นตัวแทนในการทำหน้าที่ แทนสมาชิกทั้งหมด และดำเนินการทางด้านการกำหนดทิศทาง และนโยบายการบริหารจัดการ การประสานงานมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสมาชิกในชุมชน

2.3.2.4 รูปแบบ เนื้อหา และกิจกรรมของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างมี ศักดิ์ศรีมีความเท่าเทียมกัน ความเป็นธรรม และให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมในเชิงสร้างสรรค์ และลดผลกระทบในเชิงลบ

2.3.2.5 มีกฎกติกาที่เห็นร่วมกันจากชุมชน สำหรับการจัดการท่องเที่ยวที่ชัดเจน และสามารถกำกับ การดูแลให้เป็นไปตามกติกาที่วางไว้

2.3.2.6 ชุมชนที่จัดการท่องเที่ยวสมาชิกในชุมชน ชาวบ้านทั่วไปและนักท่องเที่ยว ควรมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางกระบวนการท่องเที่ยวที่ถูกต้อง และเหมาะสม

2.3.2.7 การท่องเที่ยวโดยชุมชน จะต้องมียุทธศาสตร์ร่วมกันภายในชุมชน เช่น ความสะอาด ความปลอดภัย การกระจายรายได้ที่เป็นธรรมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และพิจารณาร่วมกันถึงขีดความสามารถในการรองรับ

2.3.2.8 รายได้ที่ได้รับการท่องเที่ยว มีส่วนนำไปสนับสนุนการพัฒนาชุมชน และรักษาสิ่งแวดล้อม ของชุมชน

2.3.2.9 การท่องเที่ยวจะไม่ใช่อาชีพหลักของชุมชน และชุมชนต้องดำรงอาชีพหลักของตนเองไว้ได้ ทั้งนี้ หากอาชีพของชุมชนเปลี่ยนเป็นการจัดการท่องเที่ยวจะเป็นการทำลายชีวิตและจิตวิญญาณดั้งเดิม ของชุมชนอย่างชัดเจน

2.3.2.10 องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งพอที่จะจัดการกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้และพร้อมจะหยุด เมื่อเกินความสามารถในการจัดการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากมองในแง่ความพร้อมของชุมชน และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท่องเที่ยวในมิติของชุมชนแล้ว การท่องเที่ยวโดยชุมชนจะเป็นไปได้ด้วยดีนั้น ยังต้องพิจารณาจากมิตินอกชุมชนที่ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยได้แก่การตลาดนโยบายรัฐที่ เข้ามาสนับสนุน พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

2.3.3 กระบวนการทำงาน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวหากชุมชนมีความพร้อม และมีปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการเข้ามามีบทบาทจัดการการท่องเที่ยวแล้วนั้น ผู้นำชุมชน และแกนนำที่ หลากหลาย ตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร ฯลฯ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น องค์กรบริการส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ ป่าไม้ ครูอาจารย์ในโรงเรียน เป็นต้น ร่วมกันประชุมสัมมนาเพื่อสร้าง วิสัยทัศน์ ร่วมกับการท่องเที่ยวโดย ชุมชนซึ่งเป็นการผนึกกำลังความคิดสร้างสรรค์ประสานแนวคิดของทุกคนให้เห็นเป็นภาพเดียวกัน ในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน และนำวิสัยทัศน์ที่ได้มากำหนดเป็นเป้าหมาย เป็นทิศทางของการดำเนิน กิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนในระยะต่อไป ดังที่ พจนาน สุวนศรี (2556) ได้กล่าวไว้ว่า วิสัยทัศน์มีชุมชนหลายแห่งที่ตัดสินใจเปิดการท่องเที่ยวภายในชุมชนขึ้น และมีการบริหารจัดการโดยชุมชนเอง มีรูปแบบการมองวิสัยทัศน์ 3 รูปแบบดังนี้

2.3.3.1 มองกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกับคนภายนอก ให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อสภาพปัญหาชุมชนที่ 'ประสบอยู่' และหวังว่าจะได้เพื่อนที่เข้าใจร่วมแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน อันเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม เพื่อประสานการมี ส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชนนั้น

2.3.3.2 การท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม จำเป็นที่ชุมชนต้อง รวมตัวกันเข้ามาจัดการให้นักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติอยู่ในกฎ กติกาของชุมชน การจัดระเบียบการแบ่งปันผลประโยชน์แก่ผู้คนที่เกี่ยวข้องและผลประโยชน์ในชุมชน การสร้างมาตรฐานต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนเอง ทั้งเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบมากเกินไปจนขีดความสามารถที่ชุมชนจะจัดการได้

2.3.3.3 การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการเรียนรู้ระหว่างคนกับธรรมชาติเป็นการสร้างโอกาสในการ พัฒนาวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม โดยมองที่รายได้เป็นเพียงแค่ผลพลอยได้จากกระบวนการ เรียนรู้ท่ามกลางการท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 รูปแบบนี้มีพื้นฐานการคิดจากชุมชนเองที่มีความภูมิใจในวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของ ตนเองที่ พร้อมจะสื่อต่อคนภายนอก โดยการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดคนจากนั้นแล้ว ชุมชนเองยังต้องการความเข้าใจ ความร่วมมือของนักท่องเที่ยวเคารพในกฎกติกาที่ชุมชนร่วมกันสร้างไว้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม วัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมาจากการกำหนดจากวิสัยทัศน์ที่จัดทำ ร่วมกันในชุมชน และนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรม ให้มีความชัดเจนขึ้นโดยชุมชนจะมี การกำหนดวัตถุประสงค์หลักอยู่ 4 ประการด้วยกัน คือ

2.3.3.3.1 เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ เน้นคนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนา เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการพัฒนาชุมชนในรูปแบบอื่น ๆ ที่ต้องเอื้ออำนวย การเรียนรู้ต่อการกันและกันได้ เช่น การท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ไปเยือนชุมชนชาวประมงพื้นบ้านนักท่องเที่ยวควรเกิดการเรียนรู้บทบาทของประมงขนาดเล็กที่ทำหน้าที่อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งด้วย

2.3.3.3.2 เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นส่งเสริมให้ชุมชนโดยเฉพาะคนหนุ่มสาวได้เข้าใจ ให้คุณค่า ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีของชุมชนให้กลับฟื้นคืนสภาพได้ในระยะต่อไป

2.3.3.3.3 เพื่อก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนในชุมชน ที่เผชิญต่อผลกระทบทางการท่องเที่ยวแบบเดิม ให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการลดผลกระทบดังกล่าว และจัดระเบียบชุมชนให้เป็นระบบที่ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุขตำแหน่งในการแข่งขัน การเจริญเติบโตและขยายตัวขององค์การ ผลิตภาพความยืดหยุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรความรับผิดชอบต่อสาธารณะและความสัมพันธ์กับส่วนราชการประสิทธิผลระดับหน่วยงานเป็นเรื่องที่หน่วยงานในระดับย่อยขององค์การ สามารถทำผลประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่องค์การใหญ่ในภาพรวมได้ประสิทธิผลระดับบุคคล เป็นเรื่องของผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ดำรงตำแหน่งต่างๆในองค์การ พิทยา บวรวัฒนา กล่าวว่าประสิทธิผลขององค์การเป็นเรื่องของการพิจารณาว่าองค์การประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือสภาพขององค์การที่ตั้งไว้หรือปรารถนาให้บังเกิดขึ้น (พิทยา บวรวัฒนา, 2555)

2.3.3 กระบวนการทำงาน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวหากชุมชนมีความพร้อม และมีปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการเข้ามามีบทบาทจัดการการท่องเที่ยวแล้วนั้น ผู้นำชุมชน และแกนนำที่ หลากหลาย ตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร ฯลฯ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ ป่าไม้ ครูอาจารย์ในโรงเรียน เป็นต้น ร่วมกันประชุมสัมมนาเพื่อสร้าง วิสัยทัศน์ ร่วมกับการท่องเที่ยวโดย ชุมชนซึ่งเป็นการฝึกกำลังความคิดสร้างสรรค์ประสานแนวคิดของทุกคนให้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นเป็นภาพเดียวกัน ในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน และนำวิสัยทัศน์ที่ได้มากำหนดเป็นเป้าหมาย เป็นทิศทางของการดำเนิน กิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนในระยะต่อไป ดังที่

พจนา สวนศรี (2556) ได้กล่าวไว้ว่า วิสัยทัศน์มีชุมชนหลายแห่งที่ตัดสินใจเปิดการท่องเที่ยวภายในชุมชนขึ้น และมีการบริหารจัดการโดยชุมชนเอง มีรูปแบบการมองวิสัยทัศน์ 3 รูปแบบดังนี้

2.3.3.1 มองกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารกับคน ภายนอก ให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อสภาพปัญหาชุมชนที่ประสบอยู่ และหวังว่าจะได้เพื่อนที่ เข้าใจร่วมแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน อันเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนต่าง วัฒนธรรม เพื่อประสานการมี ส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชนนั้น

2.3.3.2 การท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบทางสังคม วัฒนธรรม และ สิ่งแวดล้อม จำเป็นที่ชุมชนต้อง รวมตัวกันเข้ามาจัดการให้หนักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติอยู่ในกฎ กติกาของชุมชน การจัดระเบียบการแบ่งปันผลประโยชน์แก่ผู้คนที่เกี่ยวข้องและผลประโยชน์ ในชุมชน การสร้างมาตรฐานต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนเอง ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบมาก เกินขีดความสามารถที่ชุมชนจะจัดการได้

2.3.3.3 การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการเรียนรู้ระหว่างคนกับธรรมชาติเป็น การสร้างโอกาสในการ พัฒนาวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม โดยมองที่รายได้เป็นเพียงแค่ผลพลอยได้จากกระบวนการ เรียนรู้ท่ามกลางการท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 รูปแบบนี้มีพื้นฐานการคิดจาก ชุมชนเอง ที่มีความภูมิใจในวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของ ตนเองที่ พร้อมจะสื่อต่อคนภายนอก โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดนอกจากนั้นแล้ว ชุมชนเองยังต้องการความเข้าใจ ความ ร่วมมือของนักท่องเที่ยวเคารพในกฎกติกาที่ชุมชนร่วมกันสร้างไว้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคน ต่างวัฒนธรรม วัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมาจากการกำหนดจาก วิสัยทัศน์ที่จัดทำร่วมกันในชุมชน และนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรม ให้มีความชัดเจน ขึ้นโดยชุมชนจะมี การกำหนดวัตถุประสงค์หลักอยู่ 4 ประการด้วยกัน คือ

2.3.3.3.1 เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ เน้นคนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนา เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการพัฒนาชุมชน ในรูปแบบอื่น ๆ ที่ต้องเอื้ออำนวย การเรียนรู้ต่อการกันและกันได้ เช่น การท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ไป เยือนชุมชนชาวประมงพื้นบ้านนักท่องเที่ยวควรเกิดการเรียนรู้บทบาทของประมงขนาดเล็กที่ทำหน้าที่ อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งด้วย

2.3.3.3.2 เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นส่งเสริมให้ ชุมชนโดยเฉพาะคนหนุ่มสาวได้เข้าใจ ให้คุณค่า ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีของชุมชนให้กลับ ฟื้นคืนสภาพได้ในระยะต่อไป

2.3.3.3.3 เพื่อก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนในชุมชน ที่เผชิญต่อ

ผลกระทบทางการท่องเที่ยวแบบเดิม ให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการลดผลกระทบดังกล่าว และจัดระเบียบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนให้เป็นระบบที่ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุขตำแหน่งในการแข่งขัน การเจริญเติบโตและขยายตัวขององค์กร ผลิตภาพความยืดหยุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรความรับผิดชอบต่อสาธารณะและความสัมพันธ์กับส่วนราชการประสิทธิผลระดับหน่วยงานเป็นเรื่องที่หน่วยงานในระดับย่อยขององค์กร สามารถทำผลประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่องค์กรใหญ่ในภาพรวมได้ประสิทธิผลระดับบุคคล เป็นเรื่องของผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ดำรงตำแหน่งต่างๆในองค์กร พิทยา บวรวัฒนา กล่าวว่าประสิทธิผลขององค์กรเป็นเรื่องของการพิจารณาว่าองค์กรประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือสภาพขององค์กรที่ตั้งไว้หรือปรารถนาให้บังเกิดขึ้น (พิทยา บวรวัฒนา, 2555)

สมพงษ์ เกษมสิน ได้ให้ความหมายว่าประสิทธิผลขององค์กร หมายถึงการพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงดังประสงค์หรือคาดหวังไว้เป็นหลักและความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนี้อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการปฏิบัติงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการนำเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังไว้มาพิจารณา (สมพงษ์ เกษมสิน ,2557)

ติน ปรัชญพฤทธิ์ (2536 อ้างถึงใน ธนะสิทธิ์ เจียวชัยภูมิ, 2556) ได้ให้ความหมายไว้ในหนังสือ “ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์” ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึงการสนับสนุนให้มีวิธีการบริหารที่จะได้รับผลมากที่สุด โดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นั่นก็คือการลดค่าเพิ่มความแน่นอนตรง ความเร็วและความราบเรียบของการบริหารให้มากขึ้น และยังกล่าวต่อไปอีกว่าคำว่า “ประสิทธิภาพ” นี้จะมีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่าประสิทธิผล สำหรับคำว่า “ประสิทธิผล” ติน ปรัชญพฤทธิ์ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ประสิทธิผล หมายถึง ระดับคนที่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใดในบทความเดียวกันนี้

ธงชัย สันติวงษ์ 2541 (อ้างใน ธนะสิทธิ์ เจียวชัยภูมิ, 2559) ได้รวบรวมความคิดของนักวิชาการอีกหลายท่านที่ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างคำว่า “ประสิทธิผลขององค์กร” และประสิทธิภาพขององค์กร ไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จในการที่สามารถดำเนินกิจการก้าวหน้าไปและสามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่องค์กรตั้งไว้ ส่วนประสิทธิภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้จากการปฏิบัติงานว่าดีขึ้นอย่างไรแค่ไหน ในขณะที่ทำงานตามเป้าหมายขององค์กรนั้น

เจมส์แอล ไพรซ์ (Price, 1964) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กรซึ่งแนวคิดในการประเมินประสิทธิผลขององค์กรของไพรซ์จะถูกจำกัดอยู่เพียงเรื่องความสามารถในการบรรลุเป้าหมายซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gerogopoulous & Tannenbaum (Price,1964 อ้างถึงใน ยุทธนา ทาตายุ, 2558) ไพรซ์ ได้เสนอตัวแปรแทรกซ้อน ซึ่งเป็นสาเหตุของความแตกต่างในประสิทธิผลขององค์กรดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความสามารถในการผลิต หมายถึงอัตราส่วนของผลผลิตต่อปัจจัยการผลิต
2. การยินยอมปฏิบัติการ หมายถึง ความมากน้อยของการที่สมาชิกในองค์การยอมรับบรรทัดฐานขององค์การ
3. ขวัญและกำลังใจ หมายถึง ความมากน้อยของการที่แรงจูงใจ ของสมาชิกแต่ละคน ได้รับ การตอบสนอง
4. ความสามารถในการปรับตัว หมายถึง ความมากน้อยขององค์การสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง
5. ความเป็นปึกแผ่น หมายถึง ความมากน้อยของการที่องค์การจะถูกตัดสินใจให้เป็นที่ยอมรับในสภาพแวดล้อม หรือความอยู่รอดขององค์การ ไพรซ์ ได้แสดงทัศนะว่าความสามารถในการผลิตมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประสิทธิผลขององค์การ แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรเหล่านี้อาจไม่สัมพันธ์กันในทางปฏิบัติ เช่น ตัวแปรที่สัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจอาจไม่สัมพันธ์กับความสามารถในการผลิต ซึ่งความไม่สัมพันธ์กันนี้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเป้าหมายขององค์การ ซึ่งสวนใหญ่จะมีเป้าหมายมากกว่าหนึ่งเป้าหมาย กล่าวคือ ประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายหนึ่งอาจสัมพันธ์ในทางลบกับประสิทธิผลในการบรรลุอีกเป้าหมายหนึ่งก็ได้ ทำให้องค์การต้องเลือกว่าต้องการบรรลุเป้าหมายใดและเป้าหมายใดเป็นเป้าหมายที่แท้จริงที่ได้รับการตกลงจากทุกๆ ฝ่ายในองค์การ จากการศึกษาความหมายของประสิทธิผลจากนักวิชาการหลายท่านข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยขอสรุปว่า ประสิทธิภาพขององค์การก็คือการพิจารณาว่าองค์การประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงาน โดยบรรลุเป้าหมายหรือสภาพขององค์การที่ตั้งไว้หรือปรารถนาให้บังเกิดขึ้นและเป็นไปตามกำหนดระยะเวลาที่ตั้งไว้

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโอท็อปวิถี

รัฐบาลปัจจุบัน มีนโยบายลดความเหลื่อมล้ำของสังคมที่มุ่งเน้นสร้างรายได้และความเจริญ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ โดยให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการร่วมกับภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับประเทศ คือ คณะกรรมการอำนวยการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอ.นตผ.) เป็นผู้ขับเคลื่อน และมอบหมาย ให้กรมการพัฒนาชุมชน เป็นผู้รับผิดชอบหลักส่งเสริมการดำเนินงาน OTOP จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 16 ปี โดยร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนส่งเสริมยกระดับผลิตภัณฑ์ และพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลาย เพื่อให้ขายได้ มุ่งปรับตัวสู่การค้าแบบสากล ทำให้ผลิตภัณฑ์ของคนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่สามารถแข่งขันได้ต้องออกไปขายสินค้าตามที่ต่าง ๆ ไม่มีความสุข รายได้ไปตกอยู่กับผู้ประกอบการคนเดียว หรือบางกลุ่มเล็ก ไม่กระจายถึงประชาชนกลุ่มใหญ่ในชุมชนอย่างแท้จริง ทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานราก ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์

เท่าที่ควร ประกอบกับ รายได้จากการท่องเที่ยวที่เป็นกระแสหลักของประเทศ ส่วนใหญ่ตกไปอยู่ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มทุนเอกชน เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ห้างร้านใหญ่ ๆ กรุ๊ปทัวร์ ไม่ลงไปถึงฐานรากเช่นเดียวกัน (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.คู่มือบริหารโครงการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตกรรม)

ดังนั้น จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนผ่านยุคการผลักดันขายสินค้าโอท็อปออกจากชุมชนเพียงด้านเดียว สู่การเพิ่มช่องทางสร้างรายได้ตามความต้องการ โดยการขายสินค้า อยู่ในชุมชน ที่มาจากการท่องเที่ยว โดยใช้เสน่ห์ ภูมิปัญญาวิถีชีวิต วัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ แปลงเป็นรายได้ ทั้งนี้ ครอบครัวและลูกหลานยังอยู่ร่วมกัน ไม่ต้องแข่งขันนำผลิตภัณฑ์ออกไปขายนอกชุมชน เป็นชุมชนท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าบ้านที่ดี ชวนกันคิด ชวนกันทำ ผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งมีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระดับชุมชน ที่มีเสน่ห์ดึงดูด และมีคุณค่าเพียงพอให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือน และใช้จ่ายเงินในทุกกิจกรรมของชุมชน ซึ่งรายได้จะกระจายอยู่กับคนในชุมชน ทุกคนมีความสุข เป็นการสร้าง ความเข้มแข็งให้กับชุมชน และเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างแท้จริง

2.4.1 วัตถุประสงค์

2.4.1.1 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เกิดรายได้กับชุมชน โดยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างทั่วถึง กระตุ้นเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศให้มีความเข้มแข็ง

2.4.1.2 เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางในการท่องเที่ยว (กระแสหลัก เมืองรอง ชุมชน) ให้มีความโดดเด่นมีความพร้อมบนอัตลักษณ์ของชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตกรรม

2.4.1.3 เพื่อสร้างและพัฒนาศูนย์กลาง ผู้ประกอบการ และผู้เกี่ยวข้องในชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตกรรม ให้มีขีดความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ และนำมาต่อยอดการบริหารจัดการชุมชนได้อย่างเหมาะสม

2.4.2 เป้าหมาย

ประชาชนได้รับการพัฒนาอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง โดยเชื่อมโยง ชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตกรรม จำนวน 3,273 หมู่บ้าน กับเส้นทางท่องเที่ยวกระแสหลัก เมืองรอง และ แหล่งท่องเที่ยว ให้เกิดรายได้ที่กระจายไปสู่ผู้ประกอบการ กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน และประชาชนเกิดการการพัฒนา ผลิตภัณฑ์โอทอปกลุ่มเพิ่มขึ้น จำนวน 64,570 ผลิตภัณฑ์ ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งอย่างแท้จริง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณราย ตีบจันทร์ (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางการเชื่อมโยงสินค้า โอท็อป เพื่อการท่องเที่ยวชุมชนด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา ผลวิจัย พบว่า 1. นักท่องเที่ยวมีความต้องการในสินค้าโอท็อปชุมชนด่านเกวียน และความต้องการในสถานที่ และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนด่านเกวียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความต้องการในสินค้าโอท็อปชุมชนด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา ของนักท่องเที่ยวตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการในสินค้าโอท็อปชุมชนด่านเกวียน 3. แนวทางการเชื่อมโยงสินค้าโอท็อป เพื่อการท่องเที่ยวชุมชนด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ควรดำเนินการดังนี้

1. พัฒนาสินค้าโอท็อปชุมชนด่านเกวียน
2. จัดตั้งพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน
3. พัฒนาทางด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
4. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใน การท่องเที่ยวภายในชุมชน

สุถี เสรีฐิติ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคกนออำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม การวิจัยครั้งนี้ศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคกนอ อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของชุมชนคลองโคกนอ จังหวัดสมุทรสงคราม ในบริบทของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนคลองโคกนอจังหวัดสมุทรสงคราม 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนคลองโคกนอ จังหวัดสมุทรสงครามสู่ความยั่งยืน โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสานและเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากชาวบ้านในชุมชนคลองโคกนอ จำนวน 361 ชุด มีการสัมภาษณ์บุคลากรหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยวของชุมชนคลองโคกนอบางส่วน การวิเคราะห์ ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา และสรุปประเด็นจากการสัมภาษณ์และมีการอภิปรายผล ผลจากการศึกษา พบว่า 1. อัตลักษณ์ของชุมชนคลองโคกนอ มีอัตลักษณ์ 3 ประการ ได้แก่ มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ช้านานและเก่าแก่ มีวิถีชีวิตริมน้ำ มีป่าชายเลนอุดมสมบูรณ์ 2. กระบวนการจัดการการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ได้แก่ ชีตความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และส่งเสริมให้ชุมชนคลองโคกนอเป็นศูนย์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว 3. แนวทางการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนคลองโคกนอ ได้แก่ ให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของชุมชนปลูกฝังชาวบ้านให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์

Bowin , R.B. and Harvey, D. (2010). การจัดการทรัพยากรมนุษย์บทความย่อ: กำหนด เป็นกิจกรรมที่จะดำเนินการ ในสภาพแวดล้อมทางสังคม องค์กรและการผลิต ในเวลาที่กำหนด และ สำหรับค่าตอบแทน ส่วนประกอบแรกของการทำงานเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ขึ้น ในนี้มีชุด บรรยากาศและปัจจัยอื่น ๆ กับการผลิต การประเมินงานคุณภาพ มั่นถูกกำหนด โดยผลการ ดำเนินงาน ความเครียดเป็นบวกเนื่องจากการผลิต การตลาด ระยะเวลาและกำไร หมายความว่า ผู้นำของอุตสาหกรรมการจัดการดี เศรษฐศาสตร์จุลภาคและเศรษฐศาสตร์มหภาค ผู้ถือหุ้นให้เงิน และเชิงกลยุทธ์กิจกรรมที่ธนาคารให้สินเชื่อและเครดิต (มรดก การเงิน กลยุทธ์), ที่ที่สุด ที่อ้างอิงให้ อินพุตส่งเงื่อนไขการรับประกัน (เศรษฐศาสตร์ การเงิน กลยุทธ์) คำนี้ถึงการเข้าสังคม คล่อง ความ เสี่ยงภาค ความแข็งแกร่งของธุรกิจ อนาคตของ และความสามารถของผู้นำ ความเครียดเป็นค่าลบใน อุตสาหกรรมถ้ามันได้เพิ่มการแข่งขันภายใน และระหว่างประเทศ การเกิดขึ้นของผลิตภัณฑ์ทดแทน การสูญเสียของไคลเอ็นต์สำคัญหรือการล้มละลายของเขา การล้มละลายของธนาคารซึ่งอุตสาหกรรม ก็ต้องการความสัมพันธ์ทางการเงิน การเกิดขึ้นของกฎระเบียบใหม่เกี่ยวกับความปลอดภัยและการ ป้องกันสิ่งแวดล้อมซึ่งอุตสาหกรรมไม่ได้ ยังคงลดลงรายชื่อในทรัพย์สิน การหมุนเวียนของหุ้นและลูกค้า แตกต่างกันของอุตสาหกรรมมาตรฐาน การจัดหาเงินลงทุน โดยการดำเนินงานขาดทุนซ้ำการ ดำเนินงานทรัพยากร เป็นไปได้ของการต่ออายุของเครดิตความเครียดเป็นการตอบสนองต่อข้อจำกัด ทางกายภาพ หรือทางจิตใจ มันสามารถเน้นแหล่งที่มาต่าง ๆ ของแหล่งเงินลงทุนในการทำงาน

กุลฉัตร ฉัตรกุล ณ อยุธยา (2557) กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์เกิดจากสองปัจจัย หลัก คือ ทุนทางปัญญากับทักษะความสร้างสรรค์ ทุนทางปัญญาที่นำไปต่อยอดทางความคิด ได้แก่ ทุน มนุษย์ (Human Capital) ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ทุนทางสังคม (Social Capital) ทุน สถาบัน (Institutional Capital) และทุนด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Capital) ส่วน ด้าน ทักษะ (Skills) ได้แก่ ทักษะที่สนับสนุนการนำความรู้และทุนทางปัญญามาประยุกต์ให้เกิดผลงาน หรือคุณค่าเชิงรูปธรรม เช่น ทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทักษะการสร้างนวัตกรรม ทักษะ การเป็นผู้ประกอบการและกรอบความคิดที่มีการสร้างสรรค์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสองสามารถนำมา ผสมผสานกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยนั้นมีปัจจัยทั้งสองอยู่อย่างเพียบพร้อม อย่างไรก็ตาม ตามส่วนต่อยอดที่สำคัญของการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ก็คือ การตลาดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Marketing) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญกว่าแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพราะแม้ว่าสินค้าหรือบริการจะ สร้างสรรค์เพียงเท่าใดก็ตามแต่หากขาดการวิเคราะห์อย่างถ่องแท้ถึงผู้ซื้อ ผู้ใช้ (Buyer/User) แล้ว สินค้าหรือบริการสร้างสรรค์อาจไม่ได้รับความสนใจจากสังคมเลยก็เป็นได้ ดังนั้นการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น จะต้องอาศัยกลไก ทางการตลาดเข้ามาปรับใช้อย่างเป็นระบบและสามารถสอดแทรกลงไประหว่างกระบวนการคิดริเริ่ม งานสร้างสรรค์หรืออาจต้องคิดก่อนจะสร้างสรรค์งานด้วยซ้ำไปว่า สินค้าหรือบริการในเชิงสร้างสรรค์ แบบใดที่ผู้บริโภคต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลัดดาวัลย์ สำราญ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษาอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยศึกษาจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 350 คน โดยการสุ่มแบบตามสะดวก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ในการทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านผู้นำชุมชนที่มีความรู้ความสามารถ 2) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของประชาชน 3) ด้านการบริหารจัดการชุมชน 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน 5) ด้านภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน และ 6) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน โดยรวมภาพอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเข้มแข็งของชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรอื่น ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน และด้านความรู้ความสามารถของผู้นำชุมชน

ศุภชัย เหมือนโพธิ์ (2561) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 2) เพื่อศึกษาศักยภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบกิจการวิสาหกิจชุมชน 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 4) เพื่อประเมินผลและถอดบทเรียนรูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นการวิจัยและพัฒนา ลักษณะของวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนากลุ่มแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชนฯ แบบประเมินความรู้ก่อนและหลังได้รับการอบรม แบบประเมินผลการอบรมแบบสอบถามทดสอบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ แบบสอบถามการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแบบสอบถามประเมินรูปแบบการพัฒนาศักยภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญแนวทางการสนทนากลุ่มและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่วนใหญ่มีการจัดตั้งกลุ่ม โดยการรวมตัวกันผลิตสินค้าเกษตรแปรรูป โดยมีแนวคิด คือ การนำวัตถุดิบภายในชุมชนที่เหลือจากการจำหน่ายมาแปรรูปเพิ่มมูลค่า เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน แต่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ 2. ศักยภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ คือ การมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในกลุ่ม มีกฎระเบียบ แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน อีกทั้งมีผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถ ได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน ส่งผลให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนประสบความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่ม 3. ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบ “Social Creative Potential

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Development Model” (SCPD Integrated Model) เป็นการสร้างการพัฒนาผู้ประกอบการฯ ให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ และมีการจัดอบรมหัวข้อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตามแนวคิดผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ โดยกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้ทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ (ต้นแบบ) ดังนี้ 1) กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพผลไม้สด และผลผลิตเกษตรแปรรูป จังหวัดนครปฐม พัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ เค้กเพลินบานาน่า (เค้กกล้วยหอมทองผสมข้าวไรซ์เบอร์รี่ สอดไส้คัสตาร์ดรสกล้วย) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ระดับมาก 2) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม พัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ ข้าวเกรียบเห็ด 3 อย่าง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ระดับมาก 4. การประเมินศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผลการถอดบทเรียน พบว่า ช่วงแรกของการลงพื้นที่วิจัย สมาชิกยังไม่เข้าใจถึงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน เมื่อผู้วิจัยได้เข้าไปพบปะสนทนา จึงเริ่มให้ความสำคัญเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทำให้มีส่วนร่วมเกิดกระบวนการสร้างเครือข่ายทางสังคม ทั้งนี้กลุ่มได้บทเรียนที่สำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการออกแบบรูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ให้มีความรู้ความสามารถ ในการผลิตผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ หากสามารถตอบสนองการทำงานจริงหรือผู้นำไปปฏิบัติสามารถเห็นชัดเป็นรูปธรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้จะทำให้งานวิจัยนี้ทรงคุณค่ามากขึ้น และควรค่าแก่การนำเสนอเผยแพร่ให้แก่ผู้สนใจได้ร่วมศึกษาเรียนรู้ต่อไป

ขวัญกมล ดอนขวา (2559) ศึกษาเรื่องการวิจัยเรื่อง แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อ ยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทยมี ผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย และทำการ ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง 2) เพื่อศึกษาขนาดของ ความสำคัญในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ พฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทย และยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) เพื่อศึกษาถึงผลของ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิง สร้างสรรค์ของคนไทยที่มีต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเน้นศึกษา ประชากรเป้าหมาย 4 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลา รวม 400 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratify random sampling) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เชิง ปริมาณ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิง อนุมานทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ และแบบจำลองสมการ โครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อ ยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของประเทศไทย ที่สร้างขึ้นนั้นมีความ

สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 2338.022 ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในพจนานุกรมเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เขียนเห็น ใบใช้ประโยชน์ในการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1110 มีค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 2.11 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.052 และค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.047 ผลการวิจัยยังพบว่าน้ำหนักองค์ประกอบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านการศึกษา (0.889) รองลงมาคือ ด้านการสร้างสรรค์งาน (0.880) ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (0.831) และด้านการใช้องค์ความรู้ (0.825) ตามลำดับ น้ำหนักองค์ประกอบพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านการเป็นผู้นำความคิด (0.921) รองลงมาคือ ด้านการริเริ่มความคิด (0.871) ด้านการแสวงหาโอกาส (0.867) และด้านการประยุกต์ใช้ (0.837) ตามลำดับ สำหรับองค์ประกอบยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน (0.926) รองลงมา คือ ด้านการเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์ (0.869) ด้านการเป็นภูมิภาค ที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง (0.829) และด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (0.662) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า พฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มีผลต่อ ยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของประเทศไทย เท่ากับ 0.473 และ 0.391 ตามลำดับ

ศิริรัตน์ พงเพชร และชัยญารักษ์ หล้าแหล่ง (2564) ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 4) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 5) เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร โดยมีประชากร คือ ประธาน รองประธานวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร จำนวน 107 คน จากการแทนสุทธทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ด้านการใช้ความรู้ (Knowledge) ด้านการศึกษา (Study) ด้านการสร้างสรรค์งาน (Creative) ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.198, p < 0.05$) ด้านการศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.278, p < 0.05$) ด้านการสร้างสรรคงาน ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.115, p < 0.05$) และด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.440, p < 0.05$) ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ด้านประกอบด้วย ด้านการใช้ความรู้ (Knowledge) ด้านการศึกษา (Study) ด้านการสร้างสรรคงาน (Creative) และด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) มีประสิทธิภาพพร้อมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตาม ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 26.1

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด (Cooperation Marketing) ความร่วมมือด้านราคา (Cooperation Price) และความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย (Cooperation Transportation and Distribution) พบว่า ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาดส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.253, p < 0.05$) ความร่วมมือด้านราคา ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.980, p < 0.05$) ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.513, p < 0.05$) ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ด้านประกอบด้วยความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ความร่วมมือด้านราคา และความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย มีประสิทธิภาพพร้อมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตาม ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 21.1

รศ.ดร.นงนุช รัชตะวรรณ และคณะ (2561) ได้ศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสุขภาวะ เป็นการศึกษาจากการทบทวนเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วม ของ ประชาชนเพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสุขภาวะ ผลการศึกษาพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนขึ้นอยู่กับให้ความหมายของการมีส่วนร่วม และระดับการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการ มีส่วนร่วม สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสุขภาวะ โดยใช้กลไกของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงที่สนับสนุนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการใด ๆ อันนำไปสู่การ แลกเปลี่ยนและสร้างความเข้าใจร่วมกันของบุคคลในสถานการณ์กลุ่ม จนบรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่ม ระดับการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการพัฒนาสุขภาวะมี 5 ระดับ คือ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินกิจกรรม การใช้ประโยชน์ การร่วมรับ ผลประโยชน์ และการมี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนร่วมในการประเมินผล โดยรูปแบบของการ มีส่วนร่วม ประกอบด้วย การร่วมตัดสินใจ ร่วมในการ
ดำเนินการพัฒนาสุขภาพะ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมประเมินผล ผลจากกระบวนการมีส่วนร่วม
ของชุมชนในการพัฒนา คุณภาพชีวิต จะเกิดประโยชน์ต่อผู้รับผลการพัฒนาทั้งโดยตรงและโดยอ้อม
รวมถึงการกระจายประโยชน์สู่ชุมชน ดังนั้นหาก บุคลากรด้านสุขภาพ มีศักยภาพในการสนับสนุน
กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของชุมชนในการพัฒนาสุขภาพะ ย่อมเป็น แนวทางหนึ่งในการ
พัฒนาระบบสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
John Hawkins	2015	เศรษฐกิจสร้างสรรค์	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ อยู่ในขั้นตอนการพัฒนามาแนวคิดอย่าง ต่อเนื่อง คือการสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์
องค์การความร่วมมือเพื่อการ ค่าและการ พัฒนา	2017	เศรษฐกิจสร้างสรรค์	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นแนวคิดในการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดย ใช้ ท ร ั พ ์ ส ิน ที่ ก ี ด จากการใช้ ความคิดสร้างสรรค์
องค์การ ทรัพย์สินทาง ปัญญาโลก	2017	เศรษฐกิจสร้างสรรค์	องค์ประกอบของอุตสาหกรรมในเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เน้นบริบทของทรัพย์สินทางปัญญาประกอบด้วย อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและศิลป์ทั้งหมด ทั้งในรูปแบบสินค้าและบริการที่ต้องอาศัยความพยายามในการสร้างสรรค์งานไม่ว่าจะเป็นการทำขึ้นมาโดยทันที ในขณะนั้น หรือผ่านกระบวนการการผลิตมาก่อน
องค์การยูเนสโก	2015	เศรษฐกิจสร้างสรรค์	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ความชำนาญ และความสามารถที่มีศักยภาพในการสร้างงาน และความ มั่นคง โดยการผลิตและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
วีระพล ทองมา	2555	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการชุมชนและศักยภาพชุมชน	การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นเรื่องของ การเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชน ท้องถิ่น และผู้มาเยือน ในการที่จะดูแลรักษาทรัพยากรด้านต่าง ๆ ของชุมชนที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน อันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชน เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน กระบวนการเรียนรู้
พจนนา สวนศรี	2556	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการชุมชนและศักยภาพชุมชน	ก่อนที่จะเปิดหมู่บ้านต้อนรับนักท่องเที่ยว ชุมชนควรจะต้อง “รู้ตัว” เข้าใจและตระหนักต่อการท่องเที่ยวนี้ตลอดจนการสร้างภูมิคุ้มกัน โดยการเตรียมความพร้อมชุมชน ซึ่งผู้ดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรมีกระบวนการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
สมาคม ธุรกิจการ ท่องเที่ยว, (เว็บไซต์)	2560	แนวคิด และทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว, ท่องเที่ยวชุมชน	การท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การ ท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของ สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ที่ กำหนดทิศทางในการจัดการโดย ชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่าง ผู้เรียนรู้ และชุมชน โดยมองว่าการ ท่องเที่ยวสามารถครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน พร้อมกัน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ สิ่งแวดล้อม โดยมีชุมชนเป็นผู้ดูแล จัดการ
วัลย์ลีลา จาตุประยูร	2559	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความ จงรักภักดีของลูกค้าผู้ใช้บริการ อินเทอร์เน็ตบนมือถือในเขต กรุงเทพมหานคร	การรับรู้คุณภาพสินค้าและบริการ ความพึงพอใจ ภาพลักษณ์องค์กร มี อิทธิพลต่อความจงรักภักดีของลูกค้า ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบนมือถือใน เขตกรุงเทพมหานคร
ชววิทย์ ศิริโชคเวช กุล	2556	แนวคิด และทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องกับ ท่องเที่ยวชุมชน	การท่องเที่ยวโดยชุมชนว่าเป็นแนว ทางการท่องเที่ยวที่ได้รับความสนใจ อย่างมากในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวของโลก และของภูมิภาค ซึ่งหัวใจสำคัญของการท่องเที่ยวโดย ชุมชน คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ในกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เช่น การประดิษฐ์ และจำหน่ายสินค้า หัตถกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของ ชุมชน เทศกาล ประเพณีการนำ นักท่องเที่ยวชมกระบวนการทางการ เกษตร ท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ หลาย ประเทศนำไปปฏิบัติและประสบ ความสำเร็จมีรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
การท่องเที่ยว แห่ง ประเทศไทย	2555	แนวคิด และทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวชุมชน	กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงหมู่บ้าน คือ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ซึ่ง ชุมชนในหมู่บ้านเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อเสนอแก่นักท่องเที่ยวกิจกรรม การพักผ่อนใน หมู่บ้าน สำหรับ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไป ท่องเที่ยวในชุมชนแห่งนั้น การ ท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การ ท่องเที่ยวที่ชุมชนเป็นผู้กำหนด กระบวนการทิศทาง และรูปแบบ การท่องเที่ยวของตนเองซึ่งมี ชาวบ้านที่ เป็นเจ้าของชุมชนเป็น เจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยว นั้น ๆ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการ แหล่งท่องเที่ยว และอนุรักษ์ทั้ง ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม วิถีชีวิต และรูปแบบการดำเนินชีวิต เพื่อสร้างการพัฒนาให้เกิดการยั่งยืน สู่ชนรุ่นหลัง และเกิดประโยชน์ สูงสุด
ยุทธนา ชาติ	2553	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ประสิทธิผลขององค์การหมายถึง ผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน ขององค์กรที่สามารถกระทำให้ บรรลุวัตถุประสงค์ ภายใน ระยะเวลาที่กำหนดไว้องค์การใดที่ จะเรียกได้ว่ามีประสิทธิผลจะต้องมี ความสามารถกระทำภารกิจที่ได้รับ มอบหมายให้สำเร็จในเวลาที่กำหนด ไว้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
Reddln (เว็บไซต์)	1970	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ประสิทธิผลพิจารณาได้ 3 ระดับ คือระดับองค์กร (corporate) ระดับหน่วยงาน (departmental) และระดับบุคคล (managerial) ประสิทธิผลระดับองค์กร จะ เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์กำไร ตำแหน่งในการแข่งขัน การ เจริญเติบโตและขยายตัวของ องค์กร ผลผลิตความยืดหยุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร ความรับผิดชอบต่อสาธารณะและ ความสัมพันธ์กับส่วนราชการ ประสิทธิผลระดับหน่วยงานเป็น เรื่องที่หน่วยงานในระดับย่อยของ องค์กร สามารถทำผลประโยชน์ ให้เกิดขึ้นแก่องค์กรใหญ่ ในภาพรวมได้ประสิทธิผลระดับ บุคคล เป็นเรื่องของผลการ ปฏิบัติงานของบุคลากรที่ดำรง ตำแหน่งต่างๆในองค์กร
พิทยา บวร วัฒนา	2559	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ประสิทธิผลขององค์กรเป็นเรื่อง ของการพิจารณาว่าองค์กรประสบ ความสำเร็จเพียงใดในการ ดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หรือสภาพขององค์กรที่ตั้งไว้หรือ ปรารถนาให้บังเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
สมพงษ์ เกษมสิน	2558	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึงการพิจารณาผลของการ ทำงานที่สำเร็จลุล่วงตั้งประสงค์ หรือคาดหวังไว้เป็นหลักและ ความสำเร็จของงานอย่างมี ประสิทธิผลนี้อาจเกิดจาก การปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัด หรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ ทั้งนี้ เป็นเพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่อง ของการปฏิบัติงานให้ได้ผล สูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่อง ของการนำเอาผลงานที่สำเร็จ ดังที่คาดหวังไว้มาพิจารณา
ธนสิทธิ์ เจียว ชัยภูมิ	2546	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ซึ่งได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพ ว่า หมายถึงสนับสนุนให้มีวิธีการ บริหารที่จะได้รับผลมากที่สุด โดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นั่นก็คือการลดค่าเพิ่มความ ตรง ความเร็วและความราบเรียบ ของการบริหารให้มากขึ้น และยัง กล่าวต่อไปอีกว่าคำว่า “ประสิทธิภาพ” นี้จะมี ความหมายคล้ายคลึงกับคำว่า ประสิทธิผล สำหรับคำว่า “ประสิทธิผล”
ติน ปรัชญพฤทธิ์	2559	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ประสิทธิผล หมายถึง ระดับคนที่ สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุ เป้าหมายได้มากน้อยเพียงใดใน บทความเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
ธงชัย สันติวงษ์	2556	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จในการที่สามารถ ดำเนินกิจการก้าวหน้าไปและ สามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่ องค์กรตั้งไว้ ส่วนประสิทธิภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบ ทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้จาก การปฏิบัติงานว่าดีขึ้นอย่างไรแค่ ไหน ในขณะที่ทำงานตาม เป้าหมายขององค์กร นั้น
ธงชัย สันติวงษ์	2556	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จในการที่สามารถ ดำเนินกิจการก้าวหน้าไปและ สามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่ องค์กรตั้งไว้ ส่วนประสิทธิภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบ ทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้จาก การปฏิบัติงานว่าดีขึ้นอย่างไรแค่ ไหน ในขณะที่ทำงานตาม เป้าหมายขององค์กร นั้น
เจมส์แอล ไพรซ์	2002	แนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ประสิทธิผลขององค์กรซึ่ง แนวคิดในการประเมิน ประสิทธิผลขององค์กรของ ไพรซ์จะถูกจำกัดอยู่เพียงเรื่อง ความสามารถในการบรรลุ เป้าหมายซึ่ง สอดคล้องกับ แนวคิด ของ Gerogopoulous &Tannenbaum

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.	2560	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโอท็อปวิถีชีวิต	รัฐบาลปัจจุบัน มีนโยบายลดความเหลื่อมล้ำของสังคมที่มุ่งเน้นสร้างรายได้และความเจริญ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ โดยให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการร่วมกับภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
สุถิ เสริฐศรี	2557	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	<p>แนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโค่น อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม การวิจัยครั้งนี้ศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโค่น อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงครามผลจากการศึกษาพบว่า 1. อัตลักษณ์ของชุมชนคลองโค่น มีอัตลักษณ์ 3 ประการ ได้แก่ มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ช้านานและเก่าแก่ มีวิถีชีวิตริมน้ำ มีป่าชายเลนอุดมสมบูรณ์ 2. กระบวนการจัดการการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ได้แก่ ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และส่งเสริมให้ชุมชนคลองโค่นเป็นศูนย์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และกิจกรรมทางการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนคลองโค่น ได้แก่ ให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ป่าชายเลนของชุมชนปลูกฝังชาวบ้านให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
ณธายุ ตีบจันทร์	2558	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	<p>แนวทางการเชื่อมโยงสินค้า โอทอป เพื่อ การท่องเที่ยว ชุมชนด้านเกวียน จังหวัด นครราชสีมา ผลวิจัย พบว่า 1. นักท่องเที่ยวมีความต้องการใน สินค้าโอทอปชุมชนด้านเกวียน และความต้องการในสถานที่ และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนด้าน เกวียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความ ต้องการในสินค้าโอทอปชุมชน ด้านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา ของนักท่องเที่ยวตามลักษณะ ส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวมีความ ต้องการในสินค้าโอทอปชุมชน ด้านเกวียน 3. แนวทางการ เชื่อมโยงสินค้าโอทอป เพื่อการ ท่องเที่ยวชุมชนด้านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ควร ดำเนินการดังนี้ 1. พัฒนาสินค้า โอทอปชุมชนด้านเกวียน 2. จัดตั้งพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ เครื่องปั้นดินเผาด้านเกวียน 3. พัฒ นา ทาง ด้าน กิจ กรรม ทาง การท่องเที่ยว 4. พัฒนาสิ่ง อำนวยความสะดวกใน การ ท่องเที่ยวภายในชุมชน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
Bowin , R.B. and Harvey, D.	2010	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ บทคัดย่อ: กำหนดเป็นกิจกรรม ที่จะดำเนินการ ในภาพแวดล้อม ทางสังคม องค์กรและอาหารผลิตใน เวลาที่กำหนดและสำหรับ คำตอบแทน ส่วนประกอบแรก ของการทำงานเป็นภาพแวดล้อม ทางกายภาพที่ขึ้น ในนี้มีชุด บรรยากาศและปัจจัยอื่น ๆ กับ การผลิต การประเมินงาน คุณภาพ มันถูกกำหนด โดยผล การดำเนินงาน ความเครียดเป็น บวกเนื่องจากการผลิต การตลาด ระยะขอบและกำไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) สรุปแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อผู้เขียน	ปีที่เขียน	ทฤษฎีและงานวิจัย	ข้อค้นพบ
กุลฉัตร ฉัตรกุล ณ อยุธยา	2557	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	เศรษฐกิจสร้างสรรค์เกิดจากสองปัจจัย หลัก คือ ทูทางปัญญา กับทักษะความสร้างสรรค์ ทูทางปัญญาที่นำไปต่อยอดทางความคิด ได้แก่ ทูมนุษย์ (Human Capital) ทูทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ทูทางสังคม (Social Capital) ทูสถาบัน (Institutional Capital) และตูด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Capital) ส่วน ด้านทักษะ (Skills) ได้แก่ ทักษะที่สนับสนุนการนำความรู้และทูทางปัญญา มาประยุกต์ให้เกิดผลงาน หรือคุณค่าเชิงรูปธรรม เช่น ทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทักษะการสร้างนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการและกรอบความคิดที่มีการสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

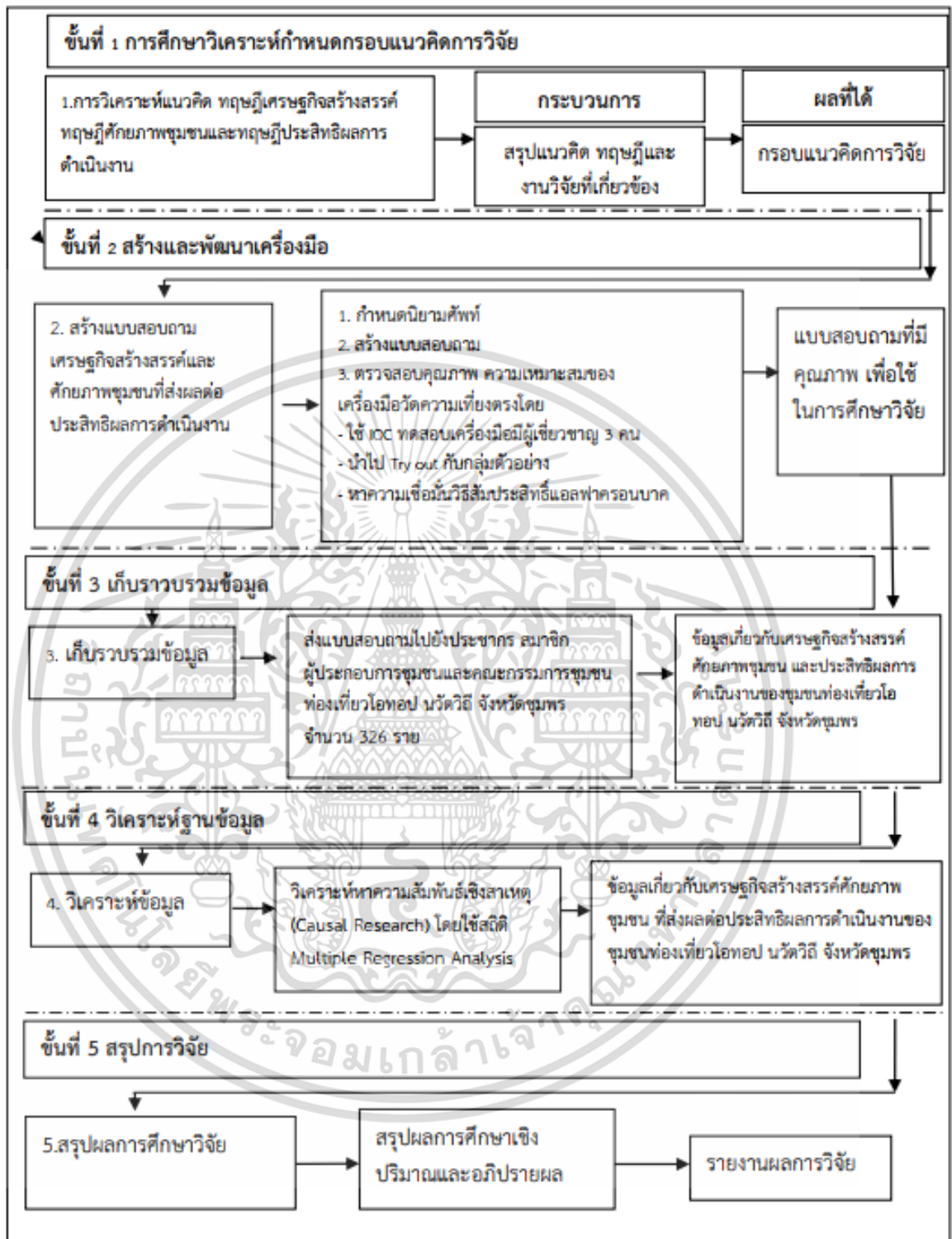
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตกรรม วัฒนวิถิ จังหวัดชุมพร” มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 การออกแบบการศึกษา
- 3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.6 การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การออกแบบการศึกษา

การวิจัยเรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตกรรม วัฒนวิถิ จังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหตุและตัวแปรผล (Cause – and Effect Relationships) เพื่อสร้างรูปแบบประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตกรรม วัฒนวิถิ จังหวัดชุมพร ที่สอดคล้องกับองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและผลการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ (Kerlinger, 1973: 379; Kumar, 2005: 60-61; สีน พันธุ์พินิจ, 2553: 47 - 48) ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การประมวลผลจากโปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นจึงทำการสรุปผลการศึกษา เพื่อนำเสนอการศึกษาในรูปแบบของตารางและการบรรยายประกอบ

ภาพที่ 3.1 แสดงแนวคิดการศึกษาวิจัย

จากภาพที่ 3.1 แสดงแนวคิดการศึกษาวิจัยเพื่อทดสอบความสอดคล้องระหว่างสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหตุและตัวแปรผลของเศรษฐกิจเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินของชุมชนท่องเที่ยวอโทป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปรสำหรับการวิจัย

ขั้นที่ 2 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อใช้ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือแบบสอบถามโดยการสังเคราะห์และพัฒนาข้อความจากการศึกษาทฤษฎี การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อให้ได้ข้อมูลผลกระทบเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินของชุมชนท่องเที่ยวอโทป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Research) โดยใช้สถิติสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อให้ได้ข้อมูลความสัมพันธ์ตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผลของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินของชุมชนท่องเที่ยวอโทป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ขั้นที่ 5 การสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและจัดทำข้อเสนอแนะ และรายงานผลการศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินของชุมชนท่องเที่ยวอโทป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีระบบและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิจัยประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ สมาชิกผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวอโทป นวัตวิถีในพื้นที่จังหวัดชุมพร จำนวน 1754 ราย ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดชุมพร ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูลของแบบสรุปผลการดำเนินงานโครงการชุมชนท่องเที่ยวอโทป นวัตวิถี (ข้อมูล ปี2561)

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร

อำเภอ	จำนวนสมาชิกในชุมชน
อำเภอปะทิว	97 คน
อำเภอท่าแซะ	120 คน
อำเภอสวี	68 คน
อำเภอทุ่งตะโก	128 คน
อำเภอพะโต๊ะ	209 คน
อำเภอหลังสวน	255 คน
อำเภอละแม	737 คน
อำเภอเมือง	140 คน
รวม	1,754 คน

(ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชน)

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n) จากสมาชิกผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถีในพื้นที่จังหวัดชุมพร จำนวน 1754 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มี จำนวนแน่นอน ใช้สูตร คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 หรือมีระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ที่

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ คือ 5%

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร } n &= \frac{1754}{1 + 1754 (0.05)^2} \\ &= 325.71 \\ &= 326 \end{aligned}$$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างคือ 326 ราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยและเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด และคำถามแบบปลายเปิด โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการจากวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร จำนวน 6 ข้อ มี ประกอบด้วย จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย สถานภาพสมรส ลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) และเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร จำนวน 14 ข้อ ประกอบด้วย การใช้ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Five Point Likert Scales)

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชน มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Five Point Likert Scales)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงาน จำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ มุมมองด้านพนักงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Five Point Likert Scales)

3.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ซึ่งมีตัวแปรสามารถอธิบายได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การทดสอบผลกระทบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การใช้ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ และ มุมมองด้านพนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 2 การทดสอบศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ศักยภาพชุมชน ประกอบด้วย ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ และมุมมองด้านพนักงาน

3.5 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อทดสอบสาเหตุและ ผลลัพธ์ของประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพรดังนี้

3.5.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลกำหนดนิยามปฏิบัติการของตัวแปร ซึ่งเป็นแนวทางการออกแบบข้อคำถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นกำหนดเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้น และนิยามปฏิบัติการเพื่อนำมาเป็นกรอบการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3.5.1.2 จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้ศึกษาวิจัยเชิงปริมาณตามกรอบแนวคิดการวิจัยและครอบคลุมนิยามศัพท์ของตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นมา ด้วยการสร้างตัวชี้วัดเกี่ยวกับ ตัวแปรที่ศึกษาจำนวน 11 ตัวแปร ซึ่งมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ ประกอบด้วย ปัจจัยเชิงสาเหตุเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และศักยภาพชุมชน ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยต่อไป

3.5.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความครอบคลุมเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5.1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้คำแนะนำ และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.5.1.4.1 พ.ต.ต.ดร.พนต์ เพ็งบุญ

3.5.1.4.2 ดร.ฉันทวรรณ เอ็งฉ้วน

3.5.1.4.3 ดร.ชรินทร์ ศรีวิฑูรย์

3.5.1.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบความความตรง ความเที่ยง ค่าอำนาจจำแนก ดังนี้

3.5.2.1 ทดสอบความตรงด้วยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และนำไปปรับปรุงข้อคำถาม จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์วิจัย โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Object Congruence) = $\sum R / N$ ผลการประมวลความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดที่ได้รับการพิจารณาแบบสอบถามเป็นรายข้อพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่า 0.889 ซึ่งค่าดัชนีตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและสามารถนำมาใช้ในการสอบถามได้ (Rovinelli and Hambleton, 1976)

3.5.2.2 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้แก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) และนำไปทดลองใช้ (Try out) โดยสุ่มแบบเป็นระบบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามมีค่าอยู่ระหว่าง 0.889 ซึ่งต้องมีค่า α มากกว่า 0.70 ขึ้นไป จึงยอมรับได้ (Hair et al., 2006: 102)

3.6 การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของสมาชิกผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร โดยใช้วิธีการประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นในแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย การใช้ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน ซึ่งประกอบด้วย ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชน และการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ และมุมมองด้านพนักงาน โดยวิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและการสรุปผลการดำเนินการวิจัย และได้กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103; สีน พันธุ์พินิจ, 2553: 127)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

จากนั้นวิเคราะห์ค่าคะแนนของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ทศนีย์ ชาติไทย, 2559)

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อยที่สุด

3.6.3 การทดสอบสมมติฐาน โดยวิธีการประมวลผลทางสถิติเชิงอนุมานและนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณและการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการที่ 1 เศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน

$$OE = \beta_0 + \beta_1UK + \beta_2TE + \beta_3CW + \beta_4LP + \varepsilon$$

การทดสอบผลกระทบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ด้านการศึกษา ด้านการสร้างสรรค์งาน ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ด้วยสมมติฐานที่ 1

สมการที่ 2 ศักยภาพชุมชนกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน

$$OE = \beta_0 + \beta_5LR + \beta_6PR + \beta_7CF + \varepsilon$$

การทดสอบผลกระทบของศักยภาพชุมชน ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านวัฒนธรรมชุมชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ด้วยสมมติฐานที่ 2

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

CE	แทน	เศรษฐกิจสร้างสรรค์
UK	แทน	การใช้ความรู้
TE	แทน	การศึกษา
CW	แทน	การสร้างสรรค์งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IP	แทน	การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา
CP	แทน	ศักยภาพชุมชน
LF	แทน	ปัจจัยด้านผู้นำ
PF	แทน	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม
CF	แทน	ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชน
OE	แทน	ประสิทธิผลการดำเนินงาน
FP	แทน	มุมมองด้านการเงิน
CP	แทน	มุมมองด้านลูกค้า
PW	แทน	มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ
SP	แทน	มุมมองด้านพนักงาน

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อทดสอบทดสอบผลกระทบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.7.1 สถิติพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

3.7.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

3.7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

3.7.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.7.2 สถิติอ้างอิง

3.7.2.1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis)

เพื่อหาระดับ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระหลายตัวตามกรอบแนวคิดการวิจัย

3.7.2.2 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นที่มีผลกระทบต่อความผันแปรของตัวแปรตาม นำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ของประสิทธิผลการดำเนินงาน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสังคมนศาสตร์จึงกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01 (1%) หรือ 0.05 (5%) (Polit and Hungler, 1978: 400)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร เป็นงานศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร 2) ศึกษาระดับศักยภาพของชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร 3) ศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยว โอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร 4) ศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร และ 5) ศึกษาศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทผู้ประกอบการ รายได้เฉลี่ย สถานภาพ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

n=326

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	113	34.7
ชาย	213	65.3
รวม	326	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาเป็น เพศหญิง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

n=326

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	52	16.0
31 ปี - 40 ปี	69	21.2
41 ปี - 50 ปี	110	33.8
50 ปีขึ้นไป	95	29.2
รวม	326	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมา อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 อายุระหว่าง 31 ปี - 40 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

n=326

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	99	30.4
มัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช.	56	17.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส.	53	16.3
ปริญญาตรี	91	27.9
ปริญญาโท	26	8.0
สูงกว่าปริญญาโท	1	0.3
รวม	326	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช. จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ระดับปริญญาโท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และ สูงกว่าปริญญาโท 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทผู้ประกอบการ โอทอปนวัตกรรม

n=326

ประเภทผู้ประกอบการโอทอปนวัตกรรม	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มผู้ผลิตชุมชน	181	55.6
ผู้ผลิตชุมชนที่เป็นเจ้าของรายเดียวพนักงานรับจ้าง	155	47.8
ผู้ผลิตที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	10	3.4
รวม	326	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประเภทผู้ประกอบการโอทอปนวัตกรรม ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ผลิตชุมชน จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาคือ ผู้ผลิตชุมชนที่เป็นเจ้าของรายเดียวพนักงานรับจ้าง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 ผู้ผลิตที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

n=326

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	41	12.6
20,000 - 25,000 บาท	82	25.2
25,001 - 30,000 บาท	109	33.4
มากกว่า 30,000 บาท	94	28.8
รวม	326	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 - 30,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาคือ มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ระหว่าง 20,000 - 25,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

(n=326)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	80	24.5
สมรส	225	69.0
แยกกันอยู่	21	6.4
รวม	326	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 69 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และแยกกันอยู่ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

4.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย

(\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

(n=326)

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การใช้ความรู้	3.32	.730	ปานกลาง
2. การศึกษา	3.33	.764	ปานกลาง
3. การสร้างสร้งค้งาน	3.22	.809	ปานกลาง
4. การใช้ทรัพยากรสินทางปัญญา	3.25	.877	ปานกลาง
ภาพรวม	3.28	.707	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.28, S.D. = .707) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} = 3.33, S.D. = .764) รองลงมา คือ ด้านการใช้ความรู้ (\bar{X} = 3.32, S.D. = .730) ด้านการใช้ทรัพยากรสินทางปัญญา (\bar{X} = 3.25, S.D. = .877) และด้านการสร้างสร้งค้งาน (\bar{X} = 3.22, S.D. = .809) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัต
วิถี จังหวัดชุมพร

(n = 326)

การใช้ความรู้	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านมีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของ ประเทศไทย	36 (11)	110 (33.7)	109 (33.4)	71 (21.8)	- -	3.34	.940	ปานกลาง
2. ท่าน มี ความ รู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่อง เล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่ สามารถนำมาต่อยอดเพื่อ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน	30 (9.2)	101 (31.0)	133 (40.8)	60 (18.4)	2 (0.6)	3.30	.895	ปานกลาง
3. วัฒนธรรมที่งดงามแฝง อยู่ในการใช้ชีวิตของคน และกลายเป็นสินค้าและ บริการเกิดความรู้สึกมีส่วน ร่วมของชุมชน	44 (13.5)	98 (30.1)	129 (39.6)	50 (15.3)	5 (1.5)	3.39	.953	ปานกลาง
4. มีการส่งเสริมความรู้ของ สังคม เทคโนโลยี/ นวัตกรรม สมัยใหม่อย่าง ต่อเนื่อง และนำไปใช้ ประโยชน์ในการสร้าง มูลค่าเพิ่มในสินค้าและ บริการ	37 (11.3)	102 (31.3)	109 (33.4)	73 (22.4)	5 (1.5)	3.29	.987	ปานกลาง
ภาพรวม						3.32	.730	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการใช้
ความรู้ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปาน
กลาง ($\bar{X} = 2.32$, S.D. = .730) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดย
วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนและกลายเป็นสินค้าและบริการเกิดความรู้สึกมีส่วน
เอกลสารนี้เป็นเอกลสารที่สว่นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกลสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} = 3.39, S.D. = .953) รองลงมา คือ การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย (\bar{X} = 3.34, S.D.=.940) การมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (\bar{X} = 3.30, S.D. = .895) และการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ (\bar{X} = 3.29, S.D. = .987) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

(n = 326)

การศึกษา	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่ชุมชน	53 (16.3)	82 (25.2)	110 (33.7)	75 (23.0)	6 (1.8)	3.31	1.055	ปานกลาง
2. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา	40 (12.3)	80 (24.5)	117 (35.9)	81 (24.8)	8 (2.5)	3.19	1.024	ปานกลาง
3. การส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ มีบทบาท และมีส่วนร่วมในกาดำเนินการพัฒนาชุมชน	53 (16.3)	101 (31.0)	125 (38.3)	42 (12.9)	5 (1.5)	3.48	.963	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

(n = 326)

การศึกษา	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. มีการนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาชุมชน	39 (12)	96 (29.4)	127 (39.0)	64 (19.6)	- -	3.34	.926	ปานกลาง
ภาพรวม						3.33	.764	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = .764) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = .963) รองลงมาคือ การนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมในชุมชน ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .926) การส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.055) และการปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.024) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรค์งานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป
วัดวิถี จังหวัดชุมพร

(n = 326)

การสร้างสรรค์งาน	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ สินค้าและบริการโดย เชื่อมโยงเข้ากับรากฐาน ทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	42 (12.9)	75 (23.0)	120 (36.8)	87 (26.7)	2 (0.6)	3.21	.998	ปานกลาง
2. การให้ความสำคัญสินค้า และบริการด้านการ ออกแบบ เพื่อสนองความ ต้องการของลูกค้าที่ แตกต่างกัน	40 (12.3)	74 (22.7)	127 (39.0)	82 (25.2)	3 (0.9)	3.20	.984	ปานกลาง
3. ให้ความสำคัญในการ สร้างแรงจูงใจและการมี ส่วนร่วมของบุคลากรใน การทำงานและกิจกรรม ของชุมชน	43 (13.2)	79 (24.2)	132 (40.5)	67 (20.6)	5 (1.5)	3.27	.983	ปานกลาง
ภาพรวม						3.22	.809	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการ
สร้างสรรค์งาน ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวัดวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .809) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง
โดยการให้ความสำคัญ ในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานและ
กิจกรรมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .983) รองลงมาคือ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้
สินค้าและบริการโดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.21$, S.D.
= .998) และการให้ความสำคัญสินค้าและบริการด้านการออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้า
ที่แตกต่างกัน ($\bar{X} = 3.20$, S.D.=.984) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยว
โอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร

(n = 326)

การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เปิดโอกาสให้บุคลากร เสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนา และปรับปรุงการบริหาร งานของหน่วยงาน	52 (16)	94 (28.8)	86 (26.4)	88 (27.0)	6 (1.8)	3.30	1.088	ปานกลาง
2. การใช้ความคิด สติปัญญา และสร้างสรรค์ในการผลิต สินค้าบริการที่มีวัฒนธรรม	40 (12.3)	90 (27.6)	120 (36.8)	66 (20.2)	10 (3.1)	3.26	1.014	ปานกลาง
3. มีระบบขั้นตอนในการ คุ้มครองทรัพย์สินทาง ปัญญาในสินค้าและ บริการที่มีวัฒนธรรมใหม่ๆ	38 (11.7)	79 (24.3)	118 (36.2)	86 (26.4)	5 (1.5)	3.18	1.002	ปานกลาง
ภาพรวม						3.25	.877	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้
ทรัพย์สินทางปัญญา ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .877) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปาน
กลาง โดยการเปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุง
การบริหารงานของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 1.088) รองลงมาคือ การใช้
ความคิด สติปัญญาและคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้า บริการที่มีวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.26$, S.D.=
1.014) และการมีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีวัฒนธรรม
ใหม่ๆ ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.002) ตามลำดับ

4.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัต วิถี จังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

(n=326)

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านผู้นำ	3.21	.877	ปานกลาง
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.25	.848	ปานกลาง
3. ด้านวัฒนธรรมชุมชน	3.28	.858	ปานกลาง
ภาพรวม	3.25	.785	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .785) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านวัฒนธรรมชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .858) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .848) และด้านผู้นำ ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .877) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านผู้นำของชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร

(n=326)

ด้านผู้นำ	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S. D	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก			
1. ผู้นำมีวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชน	28 (8.6)	115 (35.4)	78 (23.9)	97 (29.8)	8 (2.5)	3.18	1.031	ปานกลาง
2. ผู้นำและคนในชุมชนมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนา	40 (12.3)	101 (31)	108 (33.1)	68 (20.9)	9 (2.8)	3.29	1.019	ปานกลาง
3. สถาบัน องค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนมีความเข้มแข็ง	38 (11.7)	85 (26.1)	105 (32.2)	92 (28.2)	6 (1.8)	3.17	1.027	ปานกลาง
ภาพรวม						3.21	.877	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ของชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.027) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้นำและคนในชุมชนมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.019) รองลงมาคือ ผู้นำมีวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.031) และสถาบัน องค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนมีความเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.027) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวิถีจังหวัดชุมพร

(n=326)

ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น					(\bar{X})	S. D	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก			
1. มีการสร้างการมีส่วนร่วมความร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน	46 (14.1)	86 (26.4)	92 (28.2)	97 (29.8)	5 (1.5)	3.22	1.069	ปานกลาง
2. การนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอัตรพยากรที่อยู่ในชุมชน	33 (10.1)	104 (31.9)	115 (35.3)	70 (21.5)	4 (1.2)	3.28	.954	ปานกลาง
3. สมาชิกมีความสนใจในการประกอบธุรกิจชุมชน	44 (13.5)	100 (30.7)	87 (26.7)	86 (26.4)	9 (2.8)	3.26	1.076	ปานกลาง
ภาพรวม						3.25	.848	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.076) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอัตรพยากรในชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.28$, S.D.=.954) รองลงมาคือ สมาชิกมีความสนใจในการ ประกอบธุรกิจชุมชน มีการสร้างการมีส่วนร่วม ร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.076) และการสร้างการมีส่วนร่วมความร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการ พัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.069) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวัตวิถี จังหวัดชุมพร

(n=326)

ด้านวัฒนธรรมชุมชน	ระดับความคิดเห็น					(\bar{X})	S. D	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก			
1. การส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนชาวบ้าน	36 (11.0)	106 (32.5)	104 (31.9)	74 (22.7)	6 (1.8)	3.28	.995	ปานกลาง
2. ให้ความสำคัญวัฒนธรรมชนบทร่วมกัน	51 (15.6)	84 (25.8)	98 (30.1)	86 (26.4)	7 (2.1)	3.26	1.080	ปานกลาง
3. การสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ชุมชน	46 (14.1)	104 (31.9)	89 (27.3)	76 (23.3)	11 (3.4)	3.30	1.079	ปานกลาง
ภาพรวม						3.28	.858	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .858) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.30$, S.D.=1.079) รองลงมาคือ การส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนชาวบ้าน ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .995) และการให้ความสำคัญวัฒนธรรม ชนบทร่วมกัน ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.080) และ ตามลำดับ

4.4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

(n=326)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. รายได้จากการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย	40 (12.3)	98 (30.1)	88 (27.0)	92 (28.2)	8 (2.5)	3.21	1.063	ปานกลาง
2. มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์อย่างคุ้มค่า	44 (13.5)	85 (26.1)	113 (34.7)	76 (23.3)	8 (2.5)	3.25	1.036	ปานกลาง
3. กิจการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	47 (14.4)	101 (31.0)	84 (25.8)	82 (25.2)	12 (3.7)	3.27	1.102	ปานกลาง
4. มีความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า ลูกค้ามีการซื้อซ้ำ	48 (14.7)	100 (30.7)	108 (33.1)	69 (21.2)	1 (0.3)	3.38	.988	ปานกลาง
5. การให้บริการลูกค้าอย่างถูกต้อง รวดเร็ว	42 (12.9)	88 (27.0)	118 (36.2)	72 (22.1)	8 (1.8)	3.27	1.005	ปานกลาง
6. ลูกค้าพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และการบริการ	48 (14.7)	102 (31.3)	83 (25.5)	91 (27.9)	2 (0.6)	3.32	1.053	ปานกลาง
7. กิจการสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้	43 (13.2)	96 (29.4)	119 (36.5)	68 (20.9)	- -	3.35	.955	ปานกลาง
8. กิจการสามารถทำงานอย่างเป็นระบบ	51 (15.6)	82 (25.2)	112 (34.4)	79 (24.2)	- -	3.31	1.025	ปานกลาง
9. กิจการสามารถลดความผิดพลาดจากการทำงาน	52 (16)	79 (24.2)	96 (29.4)	88 (27.0)	11 (3.4)	3.22	1.113	ปานกลาง
10. พนักงานมีทักษะการทำงานที่ดี	38 (11.7)	88 (27.0)	115 (35.2)	79 (24.2)	6 (1.8)	3.22	1.003	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

(n=326)

ประสิทธิผล การดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น					(\bar{X})	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
11. พนักงานมีความสุขใน การทำงาน	66 (20.2)	80 (24.5)	92 (28.2)	85 (26.1)	3 (0.9)	3.37	1.104	ปานกลาง
12. พนักงานทำงานอย่างมี ประสิทธิภาพ	32 (9.8)	89 (27.3)	119 (36.5)	80 (24.5)	6 (1.8)	3.19	.976	ปานกลาง
ภาพรวม						3.28	.762	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .762) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยการมีความสัมพันธ์อันดับกับลูกค้า ลูกค้ามีการซื้อซ้ำ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = .988) รองลงมาคือ พนักงานมีความสุขในการทำงาน ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.104) กิจการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = .955) กิจการสามารถทำงานอย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.025) ลูกค้าพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และการบริการ ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 1.053) มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์อย่างคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.036) กิจการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการลูกค้าอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.005) รายได้จากการดำเนินงาน เป็นไปตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.063) และพนักงานมีทักษะการทำงานที่ดี ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.104) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

4.5.1 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ของตัวแปรอิสระทั้งหมด

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ศึกษาทั้งหมด

ตัวแปร	KL	ET	CT	IT	LD	PT	CUL	VIF
Mean	3.32	3.32	3.22	3.24	3.21	3.25	3.28	
S.D.	.730	.764	.809	.877	.877	.848	.858	
KT								2.457
ET	.722**							3.173
CT	.680**	.740**						2.684
IT	.694**	.756**	.721**					2.867
LD	.723**	.758**	.778**	.769**				2.702
PT	.651**	.737**	.746**	.715**	.727**			2.665
CUL	.638**	.720**	.709**	.744**	.757**	.753**		2.936

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.638 – 0.778 ซึ่งค่าไม่เกิน 0.80 (Cooper and Schindle, 2006) แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาร่วมกับค่า Variance Inflation Factor (VIF) เพื่อทดสอบ Multicollinearity พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระอยู่ระหว่าง 2.457 – 3.173 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 ดังนั้น ตัวแปรอิสระจึงไม่มีความสัมพันธ์กัน (Lee et al., 2000)

4.5.2 การทดสอบสมมติฐาน

4.5.2.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 H1a - H1d : เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

เศรษฐกิจสร้างสรรค์	Unstandardized		Standardized	t	Sig
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
Constant	0.214	0.099		2.168	0.031
1. การใช้ความรู้	0.123	0.043	0.118	2.873	0.004
2. การศึกษา	0.284	0.047	0.285	6.106	0.000
3. การสร้างสรรค์งาน	0.284	0.040	0.301	7.014	0.000
4. การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา	0.245	0.039	0.282	6.349	0.000
R = 0.883 ^a R ² = 0.779 Adj R ² = 0.777 F = 283.64 Sig = 0.000					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การใช้ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.118, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ H1a เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษาส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.285, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ H1b เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรค์งานส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.301, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ H1c และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.282, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ H1d

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้ตัวแปรอิสระเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย การใช้ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา มีประสิทธิภาพร่วมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตาม ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 77.9 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.214 + 0.123 X_1 + 0.284 X_2 + 0.284 X_3 + 0.245 X_4$$

$$\hat{Z} = 0.118 Z_1 + 0.285 Z_2 + 0.301 Z_3 + 0.282 Z_4$$

5.2.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 H2a – H2c: ศักยภาพชุมชนส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

เศรษฐกิจสร้างสรรค์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig
	B	Std. Error	Beta		
Constant	0.497	0.085		5.864	0.000
1. ด้านผู้นำ	0.322	0.037	0.371	8.669	0.000
2. ด้านการมีส่วนร่วม	0.296	0.038	0.329	7.742	0.000
3. ด้านวัฒนธรรมชุมชน	0.240	0.040	0.270	6.050	0.000

R = 0.884^a R² = 0.782 Adj R² = 0.780 F = 384.31 Sig = 0.000

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของศักยภาพชุมชน ประกอบด้วย ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.371$, $p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ H2a ศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วมส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.329$, $p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ H2b และศักยภาพ

ชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.270, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ H2c

ทั้งนี้ตัวแปรอิสระ ศักยภาพชุมชนทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชน มีประสิทธิภาพร่วมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตาม ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 78.2 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.497 + 0.322 X_1 + 0.296 X_2 + 0.240 X_3$$

$$\hat{Z} = 0.371 Z_1 + 0.329 Z_2 + 0.270 Z_3$$

5.2.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่	คำอธิบาย	ผลการทดสอบ
1a	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐาน
1b	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐาน
1c	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรคงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐาน
1d	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพยากรปัญญา ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐาน
2a	ศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐาน
2b	ศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐาน
2c	ศักยภาพชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ยอมรับสมมติฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ศักยภาพชุมชน และประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ 2) ศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร และ 3) ศึกษาศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร โดยใช้เทคนิควิธีวิจัยเชิงปริมาณกับกลุ่มตัวอย่างสมาชิกผู้ประกอบการชุมชนและคณะกรรมการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถีในพื้นที่จังหวัดชุมพร จำนวน 326 ตัวอย่าง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.3 มีอายุระหว่าง 41 ปี - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.4 ประเภทของผู้ประกอบการโอท็อปนวัตวิถีส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ผลิตชุมชน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.4 และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 69.0

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปาน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการใช้ความรู้ ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา และด้านการสร้างสรรค์งาน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการใช้ความรู้ของผู้ประกอบการ ชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยวัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนและ กลายเป็นสินค้าและบริการเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย การมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ของผู้ประกอบการ ชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ การนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอก ชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมในชุมชน การส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน และการปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรคงาน ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการให้ความสำคัญ ในการสร้างแรงจูงใจ และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการโดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการให้ความสำคัญสินค้าและบริการด้านการออกแบบเพื่อสนองความต้องการของ ลูกค้าที่แตกต่างกัน ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการเปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและ ข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ การใช้ความคิด สติปัญญาและคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้า บริการที่มีวัฒนธรรม และการมีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีวัฒนธรรมใหม่ ๆ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัต วิถี จังหวัดชุมพร

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของชุมชนท่องเที่ยว โอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านวัฒนธรรมชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านผู้นำ ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ของ ชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้นำและคนในชุมชนมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้นำมีวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชน และสถาบัน องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนมีความเข้มแข็ง ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ สมาชิกมีความสนใจในการ ประกอบธุรกิจชุมชน มีการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน และการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการ พัฒนาชุมชน ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนด้านด้านวัฒนธรรมชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมและสนับสนุน ประชาชนชาวบ้าน และการให้ความสำคัญวัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมท้องถิ่น ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยการมีความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า ลูกค้ามีการซื้อซ้ำ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ พนักงานมีความสุขในการทำงาน กิจการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กิจการสามารถทำงานอย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ลูกค้าพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และบริการ มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์อย่างคุ้มค่า กิจการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการลูกค้าอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ค่าเฉลี่ยเท่ากัน รายได้จากการดำเนินงาน เป็นไปตามเป้าหมาย และพนักงานมีทักษะการทำงานที่ดี ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาตามสมมุติฐาน

5.1 การทดสอบสมมุติฐานที่ 1 H1a - H1d : เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ผลการวิเคราะห์ พบว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.118, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ H1a เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษาส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.285, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ H1b เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรค์งานส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.301, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ H1c และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.282, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ H1d

ทั้งนี้ตัวแปรอิสระเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย การใช้ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา มีประสิทธิภาพร่วมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตาม ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 77.9 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.214 + 0.123 X_1 + 0.284 X_2 + 0.284 X_3 + 0.245 X_4$$

$$\hat{Z} = 0.118 Z_1 + 0.285 Z_2 + 0.301 Z_3 + 0.282 Z_4$$

5.2 การทดสอบสมมุติฐานที่ 2 H2a - H2c: ศักยภาพชุมชนส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.371, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ H2a ศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วมส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.329, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ H2b และศักยภาพชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.270, p < 0.05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ H2c

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้ตัวแปรอิสระ ศักยภาพชุมชนทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชน มีประสิทธิภาพพร้อมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตาม ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 78.2 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.497 + 0.322 X_1 + 0.296 X_2 + 0.240 X_3$$

$$\hat{Z} = 0.371 Z_1 + 0.329 Z_2 + 0.270 Z_3$$

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้มีการอภิปรายผลการศึกษาคั้งนี้ ดังนี้

5.2.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการใช้ความรู้ ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา และด้านการสร้างสรรคงาน ตามลำดับ สอดคล้องกับการแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) คือการสร้างมูลค่าสินค้า หรือบริการที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ สำหรับสาขาการผลิตที่พัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์จะเรียกว่า “อุตสาหกรรมสร้างสรรค์” (Creative Industry) ซึ่งหมายถึงกลุ่มกิจกรรมการผลิตที่ต้องพึ่งพาความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” คือแนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรคงาน (Creativity) และ การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การส่งสมความรู้ทางสังคม และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศไทย ที่ได้ให้ความสำคัญกับแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ตั้งแต่ พ.ศ. 2552 โดยรัฐบาลได้ประกาศคำมั่นสัญญาหรือ Creative Thailand Commitments ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็งเพื่อขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และนำบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 -2559) โดยมุ่งหวังให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในภูมิภาคอาเซียน (คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ, 2559)

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยวัฒนธรรมที่ดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนและกลายเป็นสินค้าและบริการเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย การมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการตามลำดับ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษาของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมในชุมชน การส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน และการปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา ตามลำดับ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรคงาน ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการให้ความสำคัญ ในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการให้ความสำคัญสินค้าและบริการด้านการออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน ตามลำดับ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการเปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การใช้ความคิดสติปัญญาและคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้า บริการที่มีวัฒนธรรม และการมีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีวัฒนธรรมใหม่ ๆ ตามลำดับ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ JOHN HAWKINS (2559) กล่าวว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญกมล ดอนขวา (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ซึ่งพบว่า การให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย ทั้ง 4 ด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมากเป็นลำดับแรก ($\bar{X} = 4.13$) โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ความคิด สติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ที่เชื่อมโยงกับรากฐาน วัฒนธรรมให้มากขึ้นในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมสมัยใหม่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาคือ การให้ความสำคัญในด้านการศึกษา ($\bar{X} = 4.06$) โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะในการคิด และการมีความคิดริเริ่มโดยมีการฝึกปฏิบัติกันในสถานศึกษาทุกระดับอย่างเข้มข้นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) สำหรับด้านการใช้องค์ความรู้มีการให้ความสำคัญในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านการจัดเก็บรวบรวม และพัฒนาระบบข้อมูลโดยเฉพาะข้อมูลพื้นฐานทางวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมข้อมูล ระดับประเทศในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และมีการให้ความสำคัญในด้านการสร้างสรรค์งานในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.98$) โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการโดย เชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$)

5.2.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านวัฒนธรรมชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านผู้นำ ตามลำดับ

ผู้นำของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้นำและคนในชุมชนมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้นำมีวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชน และสถาบัน องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนมีความเข้มแข็ง ตามลำดับ สอดคล้องกับการให้ความหมายผู้นำของ Ross L. Neagley and Dean Evas (1964) ที่ระบุว่าผู้นำ คือ ผู้เป็นศูนย์กลางของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพ เหมาะสมกว่าบุคคลอื่น ๆ สามารถดึงดูดความสนใจและนำความสนใจมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม ผู้นำ เป็นผู้กำหนดเป้าหมายของกลุ่ม (*Group Goal determine*) โดยเป็นผู้ตัดสินใจจุดมุ่งหมายปลายทาง ในการดำเนินงานของกลุ่ม ผู้นำเป็นผู้ซึ่งเป็นที่นิยมของกลุ่ม (*Sociometric Choice*) โดยได้รับเลือกจากกลุ่มเนื่องจากเห็นว่ามีความสมบัติในการนำกลุ่มตรงตามที่กลุ่มต้องการ และผู้นำเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามบทบาทของผู้นำและมีพฤติกรรมผู้นำ สุดท้ายผู้นำ คือ ผู้ที่ก่อให้เกิดความร่วมมือกันภายในกลุ่ม

การมีส่วนร่วมของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ สมาชิกมีความสนใจในการประกอบธุรกิจชุมชน มีการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน และการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาชุมชน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัถยานภิศ รัชตะววรรณ และคณะ ซึ่งได้ศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสุขภาพ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ขึ้นอยู่กับการให้ความหมายของการมีส่วนร่วม และระดับการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการมีส่วนร่วม และยุทธพพร รูปงาม (2554) ที่ระบุว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชุมชนเกิดการ พัฒนา ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ชุมชนเกิดการ พัฒนา เช่น การมีส่วนร่วม หลักการพัฒนาชุมชน กระบวนการพัฒนาชุมชน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็น เรื่องที่สำคัญที่ต้องใช้ในงานพัฒนาชุมชน และคนก็มีส่วนสำคัญที่สุด เพราะคนเป็นศูนย์กลางหลักในการพัฒนาที่จะทำให้ชุมชนมีการพัฒนาไปในทางที่ดี

วัฒนธรรมชุมชนของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยการสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมและสนับสนุน ประชาชนชาวบ้าน และการให้ความสำคัญวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมท้องถิ่น ตามลำดับ สอดคล้องกับฉัตรทิพย์ นาถสุภา ได้เสนอแนวคิด 6 ข้อ เกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชน คือ 1) เน้นการพัฒนาแบบกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชนดั้งเดิมของคนไทยซึ่งไม่คำนึงการแข่งขันระหว่างปัจเจกชน 2) ปลุกจิตสำนึกแบบชุมชนในด้านความรักความสามัคคี ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น 3) มีกระบวนการผลิตซ้ำจิตสำนึกชุมชนไทยผ่านปัญญาชนของท้องถิ่น นักวิชาการในเมือง นักพัฒนาและผู้อาวุโสในชุมชนเพื่อสืบทอดจิตสำนึกของชุมชนต่อไป 4) มีกลุ่มชาวบ้านในรูปของการจัดองค์กร เช่น สหกรณ์ สมาพันธ์ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรภายนอก 5) มีการประสานวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน 6) มีความสัมพันธ์และใกล้ชิดกับธรรมชาติโดยช่วยกันอนุรักษ์ปกป้องธรรมชาติเพื่อคงความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชน

5.2.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยการมีความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า ลูกค้ามีการซื้อซ้ำ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ พนักงานมีความสุขในการทำงาน กิจการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กิจการสามารถทำงานอย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ลูกค้าพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์และการบริการ มีการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์อย่างคุ้มค่า กิจการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการลูกค้าอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ค่าเฉลี่ยเท่ากัน รายได้จากการดำเนินงาน เป็นไปตามเป้าหมาย และพนักงานมีทักษะการทำงานที่ดี ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4 ผลกระทบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร พบว่า

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.118$, $p < 0.05$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญกมล ดอนขวา (2559) ที่ศึกษาเรื่องแบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการสร้างสรรค์งานเป็น ลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.872 และปัจจัยพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการเป็นผู้นำความคิดเป็น ลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.916 นั้น มีอิทธิพลต่อปัจจัยยุทธศาสตร์ระยะยาว การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ ประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคเป็นลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.898 นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริรัตน์ พงเพชร และชญัญญากัด หล้าแหล่ง (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.198$, $p < 0.05$)

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษาส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญกมล ดอนขวา (2559) ที่ศึกษาเรื่องแบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการสร้างสรรค์งานเป็น ลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.872 และปัจจัยพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการเป็นผู้นำความคิดเป็นลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.916 นั้น มีอิทธิพลต่อปัจจัยยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ ประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคเป็นลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.898 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริรัตน์ พงเพชร และชญัญญากัด หล้าแหล่ง (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษาส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.285$, $p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรค์งานส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.301, p < 0.05$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญกมล ดอนขวา (2559) ที่ศึกษาเรื่องแบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการสร้างสรรค์งานเป็น ลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.872 และปัจจัยพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการเป็นผู้นำความคิดเป็นลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.916 นั้น มีอิทธิพลต่อปัจจัยยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ ประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคเป็นลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.898 และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริรัตน์ พงเพชร และชญญาภัค หล้าแหล่ง (2564) ที่ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรค์งาน ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.115, p < 0.05$)

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.282, p < 0.05$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญกมล ดอนขวา (2559) ที่ศึกษาเรื่องแบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการสร้างสรรค์งานเป็น ลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.872 และปัจจัยพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการเป็นผู้นำความคิดเป็นลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.916 นั้น มีอิทธิพลต่อปัจจัยยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ ประเทศไทย ซึ่งวัดได้จากองค์ประกอบด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคเป็นลำดับแรก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.898 และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริรัตน์ พงเพชร และชญญาภัค หล้าแหล่ง (2564) ที่ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.440, p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.5 ผลกระทบของศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร พบว่า

ศักยภาพชุมชนด้านผู้นำ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.371, p < 0.05$) สอดคล้องกับงานวิจัย ลัดดาวัลย์ สำราญ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษาอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน และด้านความรู้ความสามารถของผู้นำชุมชน เมื่อนำตัวพยากรณ์ทั้ง 4 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้วมีผลให้ค่าอำนาจการทำนาย (R square) เท่ากับ 0.694 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน และด้านความรู้ความสามารถของผู้นำชุมชนสามารถพยากรณ์ความเข้มแข็งของชุมชนได้ร้อยละ 69.40

ศักยภาพชุมชนด้านการมีส่วนร่วมส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.329, p < 0.05$) สอดคล้องกับยุพาพร รูปงาม (2554) ที่ระบุว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนา ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนา เช่น การมีส่วนร่วม หลักการพัฒนาชุมชน กระบวนการพัฒนาชุมชน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องใช้ในงานพัฒนาชุมชน และคนก็มีส่วนสำคัญที่สุด เพราะคนเป็นศูนย์กลางหลักในการพัฒนาที่จะทำให้ชุมชนมีการพัฒนาไปในทางที่ดี และสอดคล้องกับงานวิจัย ลัดดาวัลย์ สำราญ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษาอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน และด้านความรู้ความสามารถของผู้นำชุมชน เมื่อนำตัวพยากรณ์ทั้ง 4 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้วมีผลให้ค่าอำนาจการทำนาย (R square) เท่ากับ 0.694 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน และด้านความรู้ความสามารถของผู้นำชุมชนสามารถพยากรณ์ความเข้มแข็งของชุมชนได้ร้อยละ 69.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศักยภาพชุมชนด้านวัฒนธรรมชุมชน ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.270$, $p < 0.05$) สอดคล้องกับงานวิจัย ลัดดาวัลย์ สำราญ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษาอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน และด้านความรู้ความสามารถของผู้นำชุมชน เมื่อนำตัวพยากรณ์ทั้ง 4 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้ว มีผลให้ค่า อานาจการทำนาย (R square) เท่ากับ 0.694 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน และด้านความรู้ความสามารถของผู้นำชุมชนสามารถพยากรณ์ความเข้มแข็งของชุมชนได้ร้อยละ 69.40

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1.1. ผลการศึกษาผลกระทบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย ด้านการศึกษา ด้านการใช้อำนาจความรู้ ด้านการสร้างสรรค์งาน และด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาพัฒนาผลิตภัณฑ์ และนำไปสู่ห่วงโซ่อุปทานในการผลิตที่สร้างผลกำไรมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะองค์ประกอบที่ส่งผลที่ตีมากที่สุดต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้แก่ ด้านการศึกษาและการสร้างสรรค์งาน โดย

5.3.1.1.1 ด้านการใช้อำนาจความรู้ ควรมีการส่งเสริมการให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการชุมชนเกี่ยวกับ 1) การประยุกต์ และแปลงวัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนให้กลายเป็นสินค้าและบริการเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน 2) การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย 3) การมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่าภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ

5.3.1.1.2 ด้านการศึกษา ควรมีการส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนา และสนับสนุนให้มีการนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมในชุมชน ตลอดจนการส่งเสริมการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน และการปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา

5.3.1.1.3 ด้านการสร้างสรรค์งาน ควรให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจ และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน การส่งเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการโดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการให้ความสำคัญสินค้าและบริการด้านการออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน

5.3.1.1.4 ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน รวมถึงการสนับสนุนในการใช้ความคิด สติปัญญาและคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าบริการที่มีวัฒนธรรม และการมีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีวัฒนธรรมใหม่ ๆ

5.3.1.2. ผลการศึกษาผลกระทบของศักยภาพชุมชน ซึ่งประกอบด้วย ด้านผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวัฒนธรรมชุมชน ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนที่นำไปสู่การมีศักยภาพชุมชน โดยเฉพาะองค์ประกอบที่ส่งผลที่ดีมากต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร ได้แก่ ด้านผู้นำ ผู้นำควรมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพชุมชน โดย 1) เน้นการพัฒนาแบบกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชนดั้งเดิมของคนไทยซึ่งไม่คำนึงการแข่งขันระหว่างปัจเจกชน 2) ปลูกจิตสำนึกแบบชุมชนในด้านความรักความสามัคคี ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น 3) มีกระบวนการผลิตซ้ำจิตสำนึกชุมชนไทยผ่านปัญญาชนของท้องถิ่น นักวิชาการในเมือง นักพัฒนาและผู้อาวุโสในชุมชนเพื่อสืบทอดจิตสำนึกของชุมชนต่อไป 4) มีกลุ่มชาวบ้านในรูปของการจัดองค์กร เช่น สหกรณ์ สมาพันธ์ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรภายนอก 5) มีการประสานวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน 6) มีความสัมพันธ์และใกล้ชิดกับธรรมชาติโดยช่วยกันอนุรักษ์ปกป้องธรรมชาติเพื่อคงความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชน โดย

5.3.1.2.1 ด้านผู้นำ โดยผู้นำและคนในชุมชนควรมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนา ผู้นำควรมีวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชน และสถาบัน องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนต้องมีความเข้มแข็ง

5.3.1.2.2 ด้านการมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการต่อยอดทรัพยากรในชุมชน นอกจากนี้สมาชิกมีความสนใจในการประกอบธุรกิจชุมชน ควรสนับสนุนการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน และการสร้างการมีส่วนร่วม

5.3.1.2.3 ด้านวัฒนธรรมชุมชน ควรมีการส่งเสริมการสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ชุมชน การส่งเสริมและสนับสนุน ประชาชนชาวบ้าน และการให้ความสำคัญวัฒนธรรมชนบทธรรมเนียมท้องถิ่น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ซึ่งมีตัวแปรอิสระ เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ดังนั้น ควรศึกษาตัวแปรอิสระด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร เช่น ด้านการตลาดดิจิทัล ด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร อีกบ้าง

2. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยสามารถศึกษาจากประชากรที่ต่างกัน เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หรือศึกษาเฉพาะกลุ่มธุรกิจแบบเฉพาะเจาะจง เช่น ธุรกิจอาหาร ธุรกิจบริการ หรืออาจศึกษาในธุรกิจที่หลากหลาย เพื่อศึกษาในเชิงลึกให้ได้ประเด็นที่ต้องการเพิ่มเติม เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละธุรกิจมีการกำหนดนโยบาย วัฒนธรรมองค์กรที่ต่างกัน

3. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาหน่วยประชากรในภาคธุรกิจชุมชน ซึ่งจัดเป็นกลุ่มผู้ผลิต เพื่อให้ผลการศึกษาคอบคลุมทั้งด้านผู้ผลิตและผู้บริโภค ควรมีการศึกษาความคิดเห็นในแง่ของผู้บริโภคเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ของกลุ่มท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพร

4. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถี จังหวัดชุมพรเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้น ในการศึกษารุ่นต่อไป ควรเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยอาจเลือกใช้วิธีวิทยาเฉพาะกรณีศึกษา (Case study) ซึ่งเป็นวิธีการแสวงหาความรู้ความจริงอย่างลุ่มลึกที่เกิดขึ้นภายในบริบทหรือระบบที่มีขอบเขต เฉพาะเจาะจงที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2554). แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2555). แผนแม่บทวาระแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. วารสารธุรกิจท่องเที่ยว. ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคมกรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). โครงการสำรวจระดับความรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของ ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ฝ่ายนโยบายวางแผน กองวางแผนการท่องเที่ยวฯ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2552). แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2555). แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (2561). คู่มือบริหารโครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี
- กรกฎ พลพานิช. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อองค์การของพนักงานบังคับบัญชาและพนักงานวิชาชีพการตลาด บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- งามพิศ สัตย์สงวน. (2562). การวิจัยทางมนุษยวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ:เจ้าพระยา การพิมพ์
- จีระ หงส์ลดารมย์. (2555). ผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจไทย. วารสารคน, 1(4), หน้า 35
- ชูวิทย์ ศิริเวชกุล (2556). “การท่องเที่ยวเชิงชุมชนและการจัด(Homestay,” จุลสารการท่องเที่ยว. เซาว์ โรจนแสง (2555) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ในเอกสารชุดวิชาการจัดการองค์การ และทรัพยากรมนุษย์ นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ณธายุ ตีบจันทร์. (2557).แนวทางการเชื่อมโยงสินค้าโอท็อปเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา ระดับปริญญาโท.
- ณัฐกานต์ ดอนถวิล. (2556).เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารสายงานหลักและผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีต่อบทบาทและ ความพร้อมของนักทรัพยากรมนุษย์ในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เขตนิคม อุตสาหกรรมแหลมฉบังจังหวัดชลบุรี
- ณัฐกานต์ เฟื่องหาพันธ์ 2554 “การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเชียงคาย จังหวัดเลย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดิรก สารวดี. (2559). ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจชุมชน. สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.
- ติน ปรีญพฤทธิ์และอิสระ สุวรรณบุล. (2554). ปทานุกรมการบริหาร. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์
สมาคม สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย .
- दनัย เทียนพุด . (2555). การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธัญญานันท์ ศรีธรรมนิตย์. (2559) . การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิผลของโรงพยาบาล
เอกชน.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2556). การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์. (2560). พฤติกรรมบุคคลในองค์กร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญ
พัฒน.
- บุญจวรรณ วิงวอนและชุตินันต์ สะสอง. (2559). อิทธิพลของความเป็นผู้ประกอบการองค์การ ทูน
ทางปัญญาและความร่วมมือของสมาชิกที่มีต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนใน
ภาคเหนือตอนบน 1 ของประเทศไทย. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ
คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2558) นโยบายและมาตรการในการส่งเสริมธุรกิจชุมชนสำนักงาน
กองทุน
สนับสนุนการวิจัย. กรุงเทพฯ.
- ประดิษฐ์ วงศ์สุวรรณ และคณะ. (2559). การพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรพอเพียงใน
อีสานใต้. บุรีรัมย์ : มปท.
- พิชัย ลีพัฒนไพบูลย์. (2556). “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”. เทคโนโลยี20, 1 (ธันวาคม –
มกราคม): 130-131.
- พจนา สวนศรี. (2555). เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 8-15 การจัดการนันทนาการและการ
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พจนา สวนศรี. (2556). คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพมหานคร: โครงการท่องเที่ยว
เพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- พะยอม วงศ์สารศรี . (2556). การบริหารทรัพยากรมนุษย์.(พิมพ์ครั้งที่5).กรุงเทพฯ:คณะวิทยาการ
จัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พิชัย ลีพัฒนไพบูลย์. (2556). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.วารสาร สสท. ฉบับเทคโนโลยี 20 :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิลาวรรณ รพีพิศาล. (2554). ความรู้พื้นฐานในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในการบริหารทรัพยากร
มนุษย์. (หน้า 1-9). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ วิจิตรทัศนกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วีระพล ทองมา และ ประเจต อำนาจ. 2555. ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อ
ประชาชนในพื้นที่ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: รายงาน
ผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุนันทา เลहनันท์. (2556). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา
- สุภัทรศักดิ์ คาสมากร, กุลจิรา รักษนคร และมังกร หริรักษ์. (2562). ศักยภาพทางนวัตกรรมที่ส่งผล
ต่อการดำเนินงานของธุรกิจขนาดย่อม (ประเภทบริการ). ศูนย์วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม
เพื่อการศึกษา ร้อยเอ็ด. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2556). การบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนา การเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540 - 2544. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

เอกสารอ้างอิงวารสาร (Journal) ภาษาอังกฤษ

- Bowin , R.B. and Harvey, D. (2001). Human Resource Management.
- Dickman, S. 1996. Tourism: An Introductory Text. (2nd ed). Sydney: Hodder Education
- Fisher , Schoenfeldt and Other. Human Resource Management. Boston : Houghton
Mifflin Company , 1993
- Kotler, P. 2000. Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation, And
Control (10th ed.).
- Mescon H.M., Albert M., and Khedouri F. (1988). Management .(3rd Ed.). New York:
Harper & Row.
- Milkovich, G. T., & Boudreau, J. W. (1991). Human Resource Management. U.S.A.:
Richard
Dirking.
- Mondy , R.W., R. M. Noe and S. R. Premeaux, (1999) . Human resource management.
60. pp. 31-46.
New Jersey:Prentice Hall.Project for The Travel Foundation: Final Report. Leeds
MetropolitanUniversity and Environment Business and Development Group.
Leeds, UK.
- Reddin, W.J. (1970). Managerial effectiveness. New York: McGraw-Hill
Book.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Tapper, R. and Xavier, F. 2004. Tourism Supply Chains: Report of a Desk Research
- Zhang, X., Song, H., Huang, G. Q. 2009. Tourism Supply Chain Management: A new research agenda. *Tourism Management*. 30(1), 345-358.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและเครื่องมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ

1. พ.ต.ต.ดร.พนิต เพ็งบุญ
2. ดร.ฉันทวรรณ เอ็งฉ้วน
3. ดร.ชรินทร์ ศรีวิฑูรย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง “เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินการของ ชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตกรรม วิถี จังหวัดชุมพร”

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนิภาภัทร สุขสวัสดิ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยข้อมูลที่ท่านตอบนี้จะถูกเก็บเป็นความลับและใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น แบ่งส่วนของแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตกรรม วิถี จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับศักยภาพชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตกรรม วิถี จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตกรรม วิถี จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นจริงเกี่ยวกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. อายุ

☐ น้อยกว่า 30 ปี	☐ 31 - 40 ปี
☐ 41 - 50 ปี	☐ มากกว่า 50 ปี
3. การศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมตอนต้น / ปวช
☐ มัธยมตอนปลาย / ปวส	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ มากกว่าปริญญาโท
4. อาชีพ

☐ กลุ่มผู้ผลิตชุมชน	☐ ผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของรายเดียว
☐ ผู้ผลิตที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. รายได้

- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท
 15,001 – 20,000 บาท มากกว่า 20,000 บาท

6. สถานภาพ

- โสด สมรส
 แยกกันอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่สุดเพียงคำตอบเดียว
5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

เศรษฐกิจสร้างสรรค์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการใช้ความรู้					
1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบาย เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย					
2. ท่านมีความรู้ เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน					
3. วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนและกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกร่วมกันของชุมชน					
4. มีการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ					
ด้านการศึกษา					
5. มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน					
6. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคม โดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการ สร้างภูมิปัญญา					
7. การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เศรษฐกิจสร้างสรรค์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
8. มีการนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมในชุมชน					
ด้านการสร้างสรรค์งาน					
9. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการโดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี					
10. การให้ความสำคัญสินค้าและบริการด้านการออกแบบ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน					
11. ให้ความสำคัญ ในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน					
ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา					
12. เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน					
13. การใช้ความคิด สติปัญญา และคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้า+บริการที่มีวัฒนธรรม					
14. มีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีวัฒนธรรมใหม่ๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับศักยภาพชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่สุดเพียงคำตอบเดียว
5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ศักยภาพชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านผู้นำ					
15. ผู้นำมีวิสัยทัศน์ และความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชน					
16. ผู้นำและคนในชุมชน มีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนา					
17. สถาบัน องค์กร หน่วยงานต่างๆในชุมชน มีความเข้มแข็ง					
ด้านการมีส่วนร่วม					
18. มีการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือ ชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน					
19. การนำภูมิปัญญาในท้องถิ่น กลับมาใช้ในการพัฒนา การต่อยอดทรัพยากรที่อยู่ใน ชุมชน					
20. สมาชิกมีความสนใจในการประกอบธุรกิจชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศักยภาพชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านวัฒนธรรมชุมชน					
21. การส่งเสริม และสนับสนุน ประชาชน ชาวบ้าน					
22. ให้ความสำคัญวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมท้องถิ่น					
23. การสร้างเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ ชุมชน					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป
นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่สุดเพียงคำตอบเดียว

5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อย
ที่สุด

ประสิทธิผลการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
มุมมองทางด้านการเงิน					
24. ทุกคนมีความสนใจในการประกอบ สัมมาอาชีพส่วนรวม					
25. การผลิตภัณฑที่ตอบสนองความ ต้องการ ของตลาด					
26. การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากพื้นฐาน ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิผลการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
มุมมองด้านลูกค้า					
27. มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สร้างความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์					
28. การออกแบบช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์					
29. มีการนำเสนอเรื่องราว ความคิดร่วมยอดให้แก่ผลิตภัณฑ์					
มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ					
30. การแสดงข้อมูล สรรพคุณ คุณประโยชน์ ของผลิตภัณฑ์					
31. การให้ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคที่เป็นจริง					
32. จัดตั้งราคาให้มีความเหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพของผลิตภัณฑ์					
มุมมองด้านพนักงาน					
33. มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ					
34. มีการส่งเสริมการตลาดสินค้าใหม่					
35. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง "เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในจังหวัดชุมพร" โดย นางสาวนิภาภัทร สุขสวัสดิ์ นักศึกษามหาบัณฑิต รหัสนักศึกษา 62551903 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมีอาจารย์ ผศ.ดร.ชัยยุทธ ulla แห่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชากรในชุมชนท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ด้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในารเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาว นิภาภัทร สุขสวัสดิ์)

นักศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น

ผู้ทรงคุณวุฒิ

หน่วยงาน

ดร.ฉันทวรรณ เอ็งย้ง

มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบวิทยานิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

.....

นักศึกษา นางสาวนิภาภัทร สุขสวัสดิ์ รหัสประจำตัว ๒๐๕๕๑๑๐๓
หัวข้อวิทยานิพนธ์ "เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของ
ผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป ๖ วัตวิถี จังหวัดชุมพร"

ขอคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)
 ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อไปไม่มีการแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....
 (ดร.ฉันทวรรณ เอ็งจันทร์)
 วันที่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบวิทยานิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวนิภาภัทร สุขสวัสดิ์ รหัสประจำตัว ๒๐๕๕๓๑๐๓
หัวข้อวิทยานิพนธ์ "เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของ
ผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตกรรม จังหวัดชุมพร"

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีเงื่อนไข

ข้อเสนอแนะ: ควรวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวโน้มของชุมชนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เป็นไปในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ต่อไป

ลงชื่อ พ.ศ.ท.
(พ.ศ.ศ.ศร.พนัด เพ็งบุญ)

วันที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปวิถีวิถี จังหวัดชุมพร” โดย นางสาวนิภาภัทร สุขสวัสดิ์ นักศึกษามหาบัณฑิต รหัสนักศึกษา 62551903 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมีอาจารย์ ผศ.ดร.ชัยญายักษ์ หล้าแหล่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชากรในชุมชนท่องเที่ยววิถีวิถี จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง สำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่ายึดคล่อง	ให้คะแนน	1
ถ้าไม่แน่ใจว่ายึดคล่อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่ายึดคล่อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาว นิภาภัทร สุขสวัสดิ์)

นักศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น
 ผู้ทรงคุณวุฒิ
 หน่วยงาน
 ชรินทร์ ศรีวิฑูรย์
 ดร.ชรินทร์ ศรีวิฑูรย์
 มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

(การทดสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์)

เรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการ
ชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC
		1	2	3	
1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	1. เพศ () ชาย () หญิง	1	1	1	1
	2. อายุ	1	1	1	1
	3. ระดับการศึกษา	1	1	1	1
	4. อาชีพ	1	1	1	1
	5. รายได้เฉลี่ย	1	1	1	1
	6. สถานภาพ	1	1	1	1
2. เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร	ด้านการใช้ความรู้				
	1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย	1	1	1	1
	2. ท่านมีความรู้ ท่านมีความรู้ เกี่ยวกับอัตลักษณ์เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน	1	1	1	1
	3. วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคน และกลายเป็นสินค้าและบริการเกิดความรู้สึกร่วมกันของชุมชน	1	1	1	1
	4. มีการสั่งสมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ใน การสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ	1	0	1	0.67
	ด้านการศึกษา				
	5. มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน	1	1	1	1
	6. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคม โดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการ สร้างภูมิปัญญา	1	1	1	1
	7. การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ พัฒนาชุมชน	1	1	1	1
	8. มีการนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมในชุมชน	1	1	1	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการสร้างสรรค์งาน					
9.มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการโดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	1	1	0	0.67	
10.การให้ความสำคัญสินค้าและบริการด้านการออกแบบ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	
11.ให้ความสำคัญ ในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานและ กิจกรรมของชุมชน	0	1	1	0.67	
ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา					
12.เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน	1	1	1	1	
13.การใช้ความคิด สติปัญญา และคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้า+บริการที่มีวัฒนธรรม	1	1	1	1	
14.มีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีวัฒนธรรมใหม่ๆ	1	1	1	1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC
		1	2	3	
3. เพื่อวิเคราะห์ ความคิดเห็น เกี่ยวกับระดับ ศักยภาพชุมชน ท่องเที่ยวโอทอป นวัตวิถี จังหวัด ชุมพร	ด้านผู้นำ				
	15.ผู้นำมีวิสัยทัศน์ และความมุ่งมั่นในการ พัฒนา ชุมชน	1	1	1	1
	16.ผู้นำและคนในชุมชน มีทัศนคติที่ดีต่อ การพัฒนา	1	1	1	1
	17.สถาบัน องค์กร หน่วยงานต่างๆในชุมชน มีความ เข้มแข็ง	1	1	1	1
	ด้านการมีส่วนร่วม				
	18.มีการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือ ในชุมชน นำมาซึ่งความสำเร็จในการ พัฒนาชุมชน	1	1	1	1
	19.การนำภูมิปัญญาในท้องถิ่น กลับมาใช้ใน การพัฒนา การต่อยอดทรัพยากรที่อยู่ใน ชุมชน	1	1	1	1
	20.สมาชิกมีความสนใจในการประกอบ ธุรกิจชุมชน	1	0	1	0.67
	ด้านวัฒนธรรมชุมชน				
	21.การส่งเสริม และสนับสนุน ประชาชน ชาวบ้าน	1	1	1	1
22.ให้ความสำคัญวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมท้องถิ่น	1	1	1	1	
23.การสร้างเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ชุมชน	1	1	1	1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC
		1	2	3	
4. เพื่อวิเคราะห์ ความคิดเห็น เกี่ยวกับประสิทธิผล การดำเนินงานของ ชุมชนท่องเที่ยวโอ ท็อป นวัตวิถี จังหวัด ชุมพร	มุมมองทางด้านการเงิน				
	24.ทุกคนมีความสนใจในการประกอบ สัมมาอาชีพ ส่วนรวม	1	1	1	1
	25.การผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการ ของตลาด	1	1	1	1
	26.การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากพื้นฐาน ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์	1	1	1	1
	มุมมองด้านลูกค้า				
	27.มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สร้างความแตกต่าง อย่างสร้างสรรค์	1	1	1	1
	28.การออกแบบช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ ผลิตภัณฑ์	1	1	1	1
	29.มีการนำเสนอเรื่องราว ความคิดร่วมยอดให้แก่ ผลิตภัณฑ์	1	0	1	0.67
	มุมมองด้านกระบวนการทางธุรกิจ				
30.การแสดงข้อมูล สรรพคุณ คุณประโยชน์ ของผลิตภัณฑ์	0	1	1	0.67	
31.การให้ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภค ที่เป็นจริง	1	1	1	1	
32.จัดตั้งราคาให้มีความเหมาะสมกับ ปริมาณ และคุณภาพของผลิตภัณฑ์	1	0	1	0.67	
มุมมองด้านพนักงาน					
33.มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ต่างๆ	1	1	1	1	
34.มีการส่งเสริมการตลาดสินค้าใหม่	1	1	1	1	
35.มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	1	1	1	1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคุณภาพความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	96.8
	Excluded ^a	1	3.2
	Total	31	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.983	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

ผลการศึกษาข้อมูล เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพชุมชนที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของผู้ประกอบการชุมชนท่องเที่ยวโอท็อป นวัตวิถี จังหวัดชุมพร

Frequency Table

1.ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบาย เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	71	21.8	21.8	21.8
	ปานกลาง	109	33.4	33.4	55.2
	มาก	110	33.7	33.7	89.0
	มากที่สุด	36	11.0	11.0	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

2.ท่านมีความรู้ ท่านมีความรู้ เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	.6	.6	.6
	น้อย	60	18.4	18.4	19.0
	ปานกลาง	133	40.8	40.8	59.8
	มาก	101	31.0	31.0	90.8
	มากที่สุด	30	9.2	9.2	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัฒนธรรมที่ดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนและกลายเป็นสินค้าและบริการเกิดความรู้สึก
มีส่วนร่วมของชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.5	1.5	1.5
	น้อย	50	15.3	15.3	16.9
	ปานกลาง	129	39.6	39.6	56.4
	มาก	98	30.1	30.1	86.5
	มากที่สุด	44	13.5	13.5	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

4. มีการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้
ประโยชน์ใน การสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.5	1.5	1.5
	น้อย	73	22.4	22.4	23.9
	ปานกลาง	109	33.4	33.4	57.4
	มาก	102	31.3	31.3	88.7
	มากที่สุด	37	11.3	11.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

5. มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.8	1.8	1.8
	น้อย	75	23.0	23.0	24.8
	ปานกลาง	110	33.7	33.7	58.6
	มาก	82	25.2	25.2	83.7
	มากที่สุด	53	16.3	16.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับไว้ใช้เฉพาะในพิธีกรรมาธิการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ที่นอกเหนือจาก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคม โดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการ สร้างภูมิปัญญา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	8	2.5	2.5	2.5
	น้อย	81	24.8	24.8	27.3
	ปานกลาง	117	35.9	35.9	63.2
	มาก	80	24.5	24.5	87.7
	มากที่สุด	40	12.3	12.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

7. การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ พัฒนาชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.5	1.5	1.5
	น้อย	42	12.9	12.9	14.4
	ปานกลาง	125	38.3	38.3	52.8
	มาก	101	31.0	31.0	83.7
	มากที่สุด	53	16.3	16.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

8. มีการนำเอาองค์ความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนมาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมในชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	64	19.6	19.6	19.6
	ปานกลาง	127	39.0	39.0	58.6
	มาก	96	29.4	29.4	88.0
	มากที่สุด	39	12.0	12.0	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำเพื่อประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการโดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	.6	.6	.6
	น้อย	87	26.7	26.7	27.3
	ปานกลาง	120	36.8	36.8	64.1
	มาก	75	23.0	23.0	87.1
	มากที่สุด	42	12.9	12.9	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

10. การให้ความสำคัญสินค้าและบริการด้านการออกแบบ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่
แตกต่างกัน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	3	.9	.9	.9
	น้อย	82	25.2	25.2	26.1
	ปานกลาง	127	39.0	39.0	65.0
	มาก	74	22.7	22.7	87.7
	มากที่สุด	40	12.3	12.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

11. ให้ความสำคัญ ในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานและ
กิจกรรมของชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.5	1.5	1.5
	น้อย	67	20.6	20.6	22.1
	ปานกลาง	132	40.5	40.5	62.6
	มาก	79	24.2	24.2	86.8
	มากที่สุด	43	13.2	13.2	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12.เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.8	1.8	1.8
	น้อย	88	27.0	27.0	28.8
	ปานกลาง	86	26.4	26.4	55.2
	มาก	94	28.8	28.8	84.0
	มากที่สุด	52	16.0	16.0	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

13. การใช้ความคิด สติปัญญา และคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้า+บริการที่มีวัฒนธรรม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	10	3.1	3.1	3.1
	น้อย	66	20.2	20.2	23.3
	ปานกลาง	120	36.8	36.8	60.1
	มาก	90	27.6	27.6	87.7
	มากที่สุด	40	12.3	12.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

14. มีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีวัฒนธรรมใหม่ๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.5	1.5	1.5
	น้อย	86	26.4	26.4	27.9
	ปานกลาง	118	36.2	36.2	64.1
	มาก	79	24.2	24.2	88.3
	มากที่สุด	38	11.7	11.7	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. ผู้นำมีวิสัยทัศน์ และความมุ่งมั่นในการ พัฒนาชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	8	2.5	2.5	2.5
	น้อย	97	29.8	29.8	32.2
	ปานกลาง	78	23.9	23.9	56.1
	มาก	115	35.3	35.3	91.4
	มากที่สุด	28	8.6	8.6	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

16. ผู้นำและคนในชุมชน มีทัศนคติที่ดีต่อ การพัฒนา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	9	2.8	2.8	2.8
	น้อย	68	20.9	20.9	23.6
	ปานกลาง	108	33.1	33.1	56.7
	มาก	101	31.0	31.0	87.7
	มากที่สุด	40	12.3	12.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

17. สถาบัน องค์กร หน่วยงานต่างๆในชุมชน มีความเข้มแข็ง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.8	1.8	1.8
	น้อย	92	28.2	28.2	30.1
	ปานกลาง	105	32.2	32.2	62.3
	มาก	85	26.1	26.1	88.3
	มากที่สุด	38	11.7	11.7	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. มีการสร้างการมีส่วนร่วม ความร่วมมือ ในชุมชนนำมาซึ่งความสำเร็จในการ พัฒนาชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.5	1.5	1.5
	น้อย	97	29.8	29.8	31.3
	ปานกลาง	92	28.2	28.2	59.5
	มาก	86	26.4	26.4	85.9
	มากที่สุด	46	14.1	14.1	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

19. การนำภูมิปัญญาในท้องถิ่น กลับมาใช้ใน การพัฒนา การต่อยอดทรัพยากรที่อยู่ใน ชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	4	1.2	1.2	1.2
	น้อย	70	21.5	21.5	22.7
	ปานกลาง	115	35.3	35.3	58.0
	มาก	104	31.9	31.9	89.9
	มากที่สุด	33	10.1	10.1	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

20. สมาชิกมีความสนใจในการประกอบ ธุรกิจชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	9	2.8	2.8	2.8
	น้อย	86	26.4	26.4	29.1
	ปานกลาง	87	26.7	26.7	55.8
	มาก	100	30.7	30.7	86.5
	มากที่สุด	44	13.5	13.5	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21.การส่งเสริม และสนับสนุน ประชาชน ชาวบ้าน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.8	1.8	1.8
	น้อย	74	22.7	22.7	24.5
	ปานกลาง	104	31.9	31.9	56.4
	มาก	106	32.5	32.5	89.0
	มากที่สุด	36	11.0	11.0	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

22. การให้ความสำคัญวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมท้องถิ่น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	7	2.1	2.1	2.1
	น้อย	86	26.4	26.4	28.5
	ปานกลาง	98	30.1	30.1	58.6
	มาก	84	25.8	25.8	84.4
	มากที่สุด	51	15.6	15.6	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

23.การสร้างเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	11	3.4	3.4	3.4
	น้อย	76	23.3	23.3	26.7
	ปานกลาง	89	27.3	27.3	54.0
	มาก	104	31.9	31.9	85.9
	มากที่สุด	46	14.1	14.1	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

24.ทุกคนมีความสนใจในการประกอบ สัมมาอาชีพส่วนรวม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	8	2.5	2.5	2.5
	น้อย	92	28.2	28.2	30.7
	ปานกลาง	88	27.0	27.0	57.7
	มาก	98	30.1	30.1	87.7
	มากที่สุด	40	12.3	12.3	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

25.การผลิตภัณฑที่ตอบสนองความต้องการ ของตลาด

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	8	2.5	2.5	2.5
	น้อย	76	23.3	23.3	25.8
	ปานกลาง	113	34.7	34.7	60.4
	มาก	85	26.1	26.1	86.5
	มากที่สุด	44	13.5	13.5	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

26.การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากพื้นฐาน ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	12	3.7	3.7	3.7
	น้อย	82	25.2	25.2	28.8
	ปานกลาง	84	25.8	25.8	54.6
	มาก	101	31.0	31.0	85.6
	มากที่สุด	47	14.4	14.4	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สร้างความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	.3	.3	.3
	น้อย	69	21.2	21.2	21.5
	ปานกลาง	108	33.1	33.1	54.6
	มาก	100	30.7	30.7	85.3
	มากที่สุด	48	14.7	14.7	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

28. การออกแบบช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ ผลิตภัณฑ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.8	1.8	1.8
	น้อย	72	22.1	22.1	23.9
	ปานกลาง	118	36.2	36.2	60.1
	มาก	88	27.0	27.0	87.1
	มากที่สุด	42	12.9	12.9	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

29. มีการนำเสนอเรื่องราว ความคิดร่วม ยอดให้แก่ผลิตภัณฑ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	.6	.6	.6
	น้อย	91	27.9	27.9	28.5
	ปานกลาง	83	25.5	25.5	54.0
	มาก	102	31.3	31.3	85.3
	มากที่สุด	48	14.7	14.7	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30.การแสดงผลข้อมูล สรรพคุณ คุณประโยชน์ ของผลิตภัณฑ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	68	20.9	20.9	20.9
	ปานกลาง	119	36.5	36.5	57.4
	มาก	96	29.4	29.4	86.8
	มากที่สุด	43	13.2	13.2	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

31.การให้ข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภค ที่เป็นจริง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	.6	.6	.6
	น้อย	79	24.2	24.2	24.8
	ปานกลาง	112	34.4	34.4	59.2
	มาก	82	25.2	25.2	84.4
	มากที่สุด	51	15.6	15.6	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

32.จัดตั้งราคาให้มีความเหมาะสมกับ ปริมาณและคุณภาพของผลิตภัณฑ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	11	3.4	3.4	3.4
	น้อย	88	27.0	27.0	30.4
	ปานกลาง	96	29.4	29.4	59.8
	มาก	79	24.2	24.2	84.0
	มากที่สุด	52	16.0	16.0	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33. มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ต่างๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.8	1.8	1.8
	น้อย	79	24.2	24.2	26.1
	ปานกลาง	115	35.3	35.3	61.3
	มาก	88	27.0	27.0	88.3
	มากที่สุด	38	11.7	11.7	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

34. มีการส่งเสริมการตลาดสินค้าใหม่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	3	.9	.9	.9
	น้อย	85	26.1	26.1	27.0
	ปานกลาง	92	28.2	28.2	55.2
	มาก	80	24.5	24.5	79.8
	มากที่สุด	66	20.2	20.2	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

35. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	6	1.8	1.8	1.8
	น้อย	80	24.5	24.5	26.4
	ปานกลาง	119	36.5	36.5	62.9
	มาก	89	27.3	27.3	90.2
	มากที่สุด	32	9.8	9.8	100.0
	Total	326	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DESCRIPTIVES VARIABLES=Knowlage1 Knowlage2 Knowlage3 Knowlage4 Education1
 Education2 Education3
 Education4 Creative1 Creative2 Creative3 Intellectual1 Intellectual2 Intellectual3
 Leader1 Leader2
 Leader3 participation1 participation2 participation3 Culture1 Culture2 Culture3
 Financial1
 Financial2 Financial3 Customer1 Customer2 Customer3 Process1 Process2
 Process3 Staff1 Staff2 Staff3
 TKNOW TEDU TCREAT TINT TotalCre Tleader Tpar Tcal TotalPO TotalPerforman
 /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.

Descriptives

		Notes
Output Created		13-MAY-2021 02:06:36
Comments		
Input	Data	/Users/loganchanya/Desktop/meen.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	326
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	All non-missing data are used.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>Syntax</p>	<pre> DESCRIPTIVES VARIABLES=Knowlage1 Knowlage2 Knowlage3 Knowlage4 Education1 Education2 Education3 Education4 Creative1 Creative2 Creative3 Intellectual1 Intellectual2 Intellectual3 Leader1 Leader2 Leader3 participation1 participation2 participation3 Culture1 Culture2 Culture3 Financial1 Financial2 Financial3 Customer1 Customer2 Customer3 Process1 Process2 Process3 Staff1 Staff2 Staff3 TKNOW TEDU TCREAT TINT TotalCre Tleader Tpar Tcal TotalPO TotalPerforman /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX. </pre>				
<p>Resources</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="577 1160 874 1218">Processor Time</td> <td data-bbox="877 1160 1390 1218">00:00:00.01</td> </tr> <tr> <td data-bbox="577 1218 874 1270">Elapsed Time</td> <td data-bbox="877 1218 1390 1270">00:00:00.00</td> </tr> </table>	Processor Time	00:00:00.01	Elapsed Time	00:00:00.00
Processor Time	00:00:00.01				
Elapsed Time	00:00:00.00				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1.ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย	326	2	5	3.34	.940
2.ท่านมีความรู้ ท่านมีความรู้ เกี่ยวกับอัตลักษณ์เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน	326	1	5	3.30	.895
3. วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนและกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน	326	1	5	3.39	.953
4.มีการส่งเสริมความรู้ ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ	326	1	5	3.29	.987
5.มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน	326	1	5	3.31	1.055
6. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคม โดยอาศัยความรู้จาก การศึกษาและการ สร้างภูมิปัญญา	326	1	5	3.19	1.024

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การส่งเสริมให้องค์กร ต่างๆมีบทบาท และมีส่วน ร่วมในการดำเนินการ พัฒนาชุมชน	326	1	5	3.48	.963
8.มีการนำเอาองค์ความรู้ทั้ง ภายในและภายนอกชุมชน มาแลกเปลี่ยนอย่างเป็น ระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมใน ชุมชน	326	2	5	3.34	.926
9. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ สินค้าและบริการโดย เชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทาง วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	326	1	5	3.21	.998
10. การให้ความสำคัญสินค้า และบริการด้านการ ออกแบบ เพื่อสนองความ ต้องการของลูกค้าที่แตกต่าง กัน	326	1	5	3.20	.984
11. ให้ความสำคัญ ในการ สร้างแรงจูงใจและการมีส่วน ร่วมของบุคลากรในการ ทำงานและกิจกรรมของ ชุมชน	326	1	5	3.27	.983
12.เปิดโอกาสให้บุคลากร เสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและ ปรับปรุงการบริหารงานของ หน่วยงาน	326	1	5	3.30	1.088

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. การใช้ความคิด สติปัญญา และคิด สร้างสรรค์ในการผลิต สินค้า+บริการที่มีวัฒนธรรม	326	1	5	3.26	1.014
14. มีระบบขั้นตอนในการ คุ้มครองทรัพย์สินทาง ปัญญาในสินค้าและบริการที่ มีวัฒนธรรมใหม่ๆ	326	1	5	3.18	1.002
15.ผู้นำมีวิสัยทัศน์ และ ความมุ่งมั่นในการ พัฒนา ชุมชน	326	1	5	3.18	1.031
16.ผู้นำและคนในชุมชน มี ทัศนคติที่ดีต่อ การพัฒนา	326	1	5	3.29	1.019
17. สถาบัน องค์กร หน่วยงานต่างๆในชุมชน มี ความเข้มแข็ง	326	1	5	3.17	1.027
18. มีการสร้างการมีส่วน ร่วม ความร่วมมือ ในชุมชน นำมาซึ่งความสำเร็จในการ พัฒนาชุมชน	326	1	5	3.22	1.069
19. การนำภูมิปัญญาใน ท้องถิ่น กลับมาใช้ใน การ พัฒนา การต่อยอด ทรัพยากรที่อยู่ใน ชุมชน	326	1	5	3.28	.954
20.สมาชิกมีความสนใจใน การประกอบ ธุรกิจชุมชน	326	1	5	3.26	1.076
21.การส่งเสริม และ สนับสนุน ประชาชน ชาวบ้าน	326	1	5	3.28	.995
22. การให้ความสำคัญ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ท้องถิ่น	326	1	5	3.26	1.080

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

23.การสร้างเป้าหมาย และ วิสัยทัศน์ชุมชน	326	1	5	3.30	1.079
24.ทุกคนมีความสนใจใน การประกอบ สัมมาอาชีพ ส่วนรวม	326	1	5	3.21	1.063
25.การผลิตภัณฑที่ ตอบสนองความต้องการ ของตลาด	326	1	5	3.25	1.036
26.การพัฒนาผลิตภัณฑ์จาก พื้นฐาน ความรู้ และ ความคิดสร้างสรรค์	326	1	5	3.27	1.102
27.มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่สร้างความแตกต่างอย่าง สร้างสรรค์	326	1	5	3.38	.988
28.การออกแบบช่วยสร้าง มูลค่าเพิ่มให้แก่ ผลิตภัณฑ์	326	1	5	3.27	1.005
29.มีการนำเสนอเรื่องราว ความคิดรวม ยอดให้แก่ ผลิตภัณฑ์	326	1	5	3.32	1.053
30.การแสดงความ สรรพคุณ คุณประโยชน์ ของ ผลิตภัณฑ์	326	2	5	3.35	.955
31.การให้ข้อมูลด้าน ผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภค ที่เป็น จริง	326	1	5	3.31	1.025
32.จัดตั้งราคาให้มีความ เหมาะสมกับ ปริมาณและ คุณภาพของผลิตภัณฑ์	326	1	5	3.22	1.113
33. มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ต่างๆ	326	1	5	3.22	1.003
34. มีการส่งเสริมการตลาด สินค้าใหม่	326	1	5	3.37	1.104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	326	1	5	3.19	.976
TKNOW	326	1.75	4.75	3.3275	.73087
TEDU	326	1.75	5.00	3.3290	.76466
TCREAT	326	1.33	5.00	3.2270	.80910
TINT	326	1.33	5.00	3.2464	.87761
TotalCre	326	2.10	4.85	3.2825	.70712
Tleader	326	1.00	5.00	3.2147	.87798
Tpar	326	1.33	5.00	3.2526	.84850
Tcal	326	1.33	5.00	3.2822	.85861
TotalPO	326	1.89	4.67	3.2498	.78521
TotalPerforman	326	2.08	4.92	3.2809	.76245
Valid N (listwise)	326				

CORRELATIONS

```

/VARIABLES=TKNOW TEDU TCREAT TINT Tleader Tpar Tcal
/PRINT=TWOTAIL NOSIG
/MISSING=PAIRWISE.

```

Correlations

Notes

Output Created	13-MAY-2021 02:07:18
Comments	
Input	Data /Users/loganchanya/Desktop/meen.sav
	Active Dataset DataSet1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	326
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each pair of variables are based on all the cases with valid data for that pair.
Syntax		CORRELATIONS /VARIABLES=TKNOW TEDU TCREAT TINT Tleader Tpar Tcal /PRINT=TWOTAIL NOSIG /MISSING=PAIRWISE.
Resources	Processor Time	00:00:00.01
	Elapsed Time	00:00:00.00

Correlations

		TKNOW	TEDU	TCREAT	TINT	Tleader	Tpar	Tcal
TKNOW	Pearson Correlation	1	.722**	.680**	.694**	.723**	.651**	.638**
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	326	326	326	326	326	326	326
TEDU	Pearson Correlation	.722**	1	.740**	.756**	.758**	.737**	.720**
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.000	.000	.000	.000
	N	326	326	326	326	326	326	326
TCREAT	Pearson Correlation	.680**	.740**	1	.721**	.778**	.746**	.709**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.000	.000	.000	.000
	N	326	326	326	326	326	326	326

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TINT	Pearson	.694**	.756**	.721**	1	.769**	.715**	.744**
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000		.000	.000	.000
	N	326	326	326	326	326	326	326
Tleader	Pearson	.723**	.758**	.778**	.769**	1	.727**	.757**
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000		.000	.000
	N	326	326	326	326	326	326	326
Tpar	Pearson	.651**	.737**	.746**	.715**	.727**	1	.753**
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000		.000
	N	326	326	326	326	326	326	326
Tcal	Pearson	.638**	.720**	.709**	.744**	.757**	.753**	1
	Correlation							
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	
	N	326	326	326	326	326	326	326

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

REGRESSION

/MISSING LISTWISE

/STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA COLLIN TOL

/CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10)

/NOORIGIN

/DEPENDENT TotalPerforman

/METHOD=ENTER TKNOW TEDU TCREAT TINT.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Regression

		Notes
Output Created		13-MAY-2021 09:42:43
Comments		
Input	Data	/Users/loganchanya/Desktop/meen.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	326
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on cases with no missing values for any variable used.
Syntax	REGRESSION /MISSING LISTWISE /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA COLLIN TOL /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) /NOORIGIN /DEPENDENT TotalPerforman /METHOD=ENTER TKNOW TEDU TCREAT TINT.	
Resources	Processor Time	00:00:00.01
	Elapsed Time	00:00:00.00
	Memory Required	5920 bytes
	Additional Memory Required for Residual Plots	0 bytes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	TINT, TKNOW, TCREAT, TEDU ^b		Enter

a. Dependent Variable: TotalPerforman

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.883 ^a	.779	.777	.36027

a. Predictors: (Constant), TINT, TKNOW, TCREAT, TEDU

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	147.266	4	36.817	283.649	.000 ^b
	Residual	41.665	321	.130		
	Total	188.931	325			

a. Dependent Variable: TotalPerforman

b. Predictors: (Constant), TINT, TKNOW, TCREAT, TEDU

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1	(Constant)	.214	.099		2.168	.031		
	TKNOW	.123	.043	.118	2.873	.004	.407	2.457
	TEDU	.284	.047	.285	6.106	.000	.315	3.173
	TCREAT	.284	.040	.301	7.014	.000	.373	2.684
	TINT	.245	.039	.282	6.349	.000	.349	2.867

a. Dependent Variable: TotalPerforman

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions				
				(Constant)	TKNOW	TEDU	TCREAT	TINT
1	1	4.917	1.000	.00	.00	.00	.00	.00
	2	.038	11.359	.76	.00	.01	.04	.12
	3	.017	16.780	.02	.01	.00	.76	.52
	4	.016	17.769	.21	.80	.02	.11	.25
	5	.012	19.998	.01	.20	.97	.09	.11

a. Dependent Variable: TotalPerforman

REGRESSION

/MISSING LISTWISE

/STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA COLLIN TOL

/CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10)

/NOORIGIN

/DEPENDENT TotalPerforman

/METHOD=ENTER Tleader Tpar Tcal.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Regression

		Notes
Output Created		13-MAY-2021 09:43:05
Comments		
Input	Data	/Users/loganchanya/Desktop/meen.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	326
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on cases with no missing values for any variable used.
Syntax	REGRESSION /MISSING LISTWISE /STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA COLLIN TOL /CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) /NOORIGIN /DEPENDENT TotalPerforman /METHOD=ENTER Tleader Tpar Tcal.	
Resources	Processor Time	00:00:00.01
	Elapsed Time	00:00:00.00
	Memory Required	5344 bytes
	Additional Memory Required for Residual Plots	0 bytes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	Tcal, Tpar, Tleader ^b	.	Enter

a. Dependent Variable: TotalPerforman

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.884 ^a	.782	.780	.35790

a. Predictors: (Constant), Tcal, Tpar, Tleader

ANOVA ^a						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	147.685	3	49.228	384.316	.000 ^b
	Residual	41.246	322	.128		
	Total	188.931	325			

a. Dependent Variable: TotalPerforman

b. Predictors: (Constant), Tcal, Tpar, Tleader

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1	(Constant)	.497	.085		5.864	.000		
	Tleader	.322	.037	.371	8.669	.000	.370	2.702
	Tpar	.296	.038	.329	7.742	.000	.375	2.665
	Tcal	.240	.040	.270	6.050	.000	.341	2.936

a. Dependent Variable: TotalPerforman

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions			
				(Constant)	Tleader	Tpar	Tcal
1	1	3.925	1.000	.00	.00	.00	.00
	2	.042	9.701	.98	.07	.03	.04
	3	.018	14.748	.01	.73	.62	.01
	4	.015	16.041	.00	.19	.34	.95

a. Dependent Variable: TotalPerforman

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

